

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΒ΄

Τετάρτη 21 Απριλίου 2010 (Πρωΐ)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 6015, 6039
2. Άδεια απουσίας της Βουλευτή κ. Δ. Αυγερινοπούλου, σελ. 6036
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 7ο Δημοτικό Σχολείο Αγίων Αναργύρων, το 6ο Γυμνάσιο Καλλιθέας, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Ζευγολατιού Κορινθίας και το 3ο Γενικό Λύκειο Χαλκίδας Ευβοίας, σελ. 6015, 6023, 6029, 6036
4. Αναφορά για τη συμπλήρωση σαράντα τριών χρόνων από την κατάλυση της Δημοκρατίας, σελ. 6019, 6020, 6021, 6022, 6029, 6030, 6032

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 22 Απριλίου 2010, σελ. 6015

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2006/123 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά και άλλες διατάξεις», σελ. 6015

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ. 6021
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Μ.,	σελ. 6023, 6024
ΖΗΣΗ Ρ.,	σελ. 6020, 6023
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν.,	σελ. 6026, 6033
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε.,	σελ. 6032, 6034, 6035
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ. 6024, 6025, 6035
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α.,	σελ. 6022
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ.,	σελ. 6019, 6035
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ.,	σελ. 6021
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ.,	σελ. 6029
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ. 6027
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η.,	σελ. 6020, 6036
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 6025
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ.,	σελ. 6015, 6024, 6030, 6033, 6035, 6036
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε.,	σελ. 6017, 6036

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΒ'

Τετάρτη 21 Απριλίου 2010 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 21 Απριλίου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 20 Απριλίου 2010 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΑ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 20 Απριλίου 2010, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Αποκατάσταση της φορολογικής δικαιοσύνης, αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και άλλες διατάξεις»)

Κύριοι συνάδελφοι έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 22 Απριλίου 2010 το οποίο έχει ως εξής:

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1.- Η με αριθμό 677/19-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Ρόβλια προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την επαναφορά του δρομολογίου του INTERCITY Αθήνα-Καρδίτσα-Τρίκαλα-Καλαμπάκα κ.λπ..

2.- Η με αριθμό 676/19-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Νάκου προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με την διεξαγωγή των Μεσογειακών Αγώνων στο Βόλο και τη Λάρισα το 2013 κ.λπ..

3.- Η με αριθμό 679/19-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραϊτή προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων στη λειτουργία του Κέντρου Υγείας Αμφιλοχίας κ.λπ..

4.- Η με αριθμό 672/19-4-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ουρανίας Παπανδρέου-Παπαδάκη προς τους Υπουργούς Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με τη διερεύνηση εμπλοκής Ελλήνων ορθοπαιδικών γιατρών στην υπόθεση χρηματισμού πολυεθνικής φαρμακευτικής εταιρείας του εξωτερικού κ.λπ..

5.- Η με αριθμό 682/19-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Παπαδημούλη προς τους Υπουργούς Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών, σχετικά με τη διερεύνηση εμπλοκής Ελλήνων ορθοπαιδικών γιατρών στην υπόθεση χρηματισμού πολυεθνικής φαρμακευτικής εταιρείας του εξωτερικού κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 668/19-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Καρύδη προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λειτουργία μονάδας του ΟΚΑΝΑ στον Πειραιά κ.λπ..

2.- Η με αριθμό 683/19-4-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Όλγας Κεφαλογιάννη προς τους Υπουργούς Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με την άρση του καμποτάζ στη χώρα μας κ.λπ..

3.- Η με αριθμό 680/19-4-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνας Κανέλλη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των συμβασιούχων κ.λπ..

4.- Η με αριθμό 684/19-4-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άγγελου Κολοκοτρώνη προς την Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με τη συγχώνευση των κεντρικών αγορών Θεσσαλονίκης και Αθηνών κ.λπ..

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2006/123 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις Υπηρεσίες στην Εσωτερική Αγορά και άλλες διατάξεις»

Στη χθεσινή συνεδρίαση συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου ως μία ενότητα.

Πριν δώσω το λόγο στον Υπουργό για κάποιες τροποποιήσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνω γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής παρακολουθούν τη συνεδριάσή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα ένας μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 7ο Δημοτικό Σχολείο Αγίων Αναργύρων Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για τις νομοτεχνικές βελτιώσεις. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):** Καταθέτω νομοτεχνικές βελτιώσεις και απλώς να αναφέρω στους συναδέλφους ότι σε συνέχεια της συζήτησης που είχε γίνει στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, σχετικά με τις προβλέψεις του άρθρου 40 παράγραφος 2 και σε συνέχεια της δέσμευσης

που είχα αναλάβει τότε να ενημερώσω του συναδέλφους για το ποια είναι τα υλικά, τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 40, προσκομίζω διευκρινήσεις, οι οποίες βοηθούν όλους να κατανοήσουν ότι πραγματικά πρόκειται για αντικείμενα μικρής αξίας και τα οποία υπόκεινται σε φθορά και επομένως, είναι αναγκαίο να ξεπεράσουμε τις διαδικασίες που τυπικά προ-

βλέπονται.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προ-σθήκες-αναδιατυπώσεις στο σχέδιο νόμου, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Παρακαλώ να κατατεθούν στα Πρακτικά και να διανεμηθούν.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Εμμανουήλ Στρατάκης για οχτώ λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Χθες, αγαπητοί συνάδελφοι, στη συζήτηση επί της αρχής, πρέπει να ομολογήσουμε ότι έγινε μία ουσιαστική συζήτηση για τα γενικότερα ζητήματα της οικονομίας με αφορμή το σχέδιο νόμου που έχουμε σήμερα και συνεχίζουμε να συζητάμε με την παρουσία του ίδιου του Υπουργού Οικονομικών που έδειξε ότι πράγματι, οι ανάγκες για να προχωρήσουμε με γρήγορους ρυθμούς είναι εντελώς επιτακτικές.

Όταν λέω να προχωρήσουμε με γρήγορους ρυθμούς εννοώ να προχωρήσουμε με γρήγορους ρυθμούς σε αλλαγές κυρίως διαρθρωτικές, που θα μας βοηθήσουν να ξεπεράσουμε προβλήματα, τα οποία σήμερα βιώνουμε σε πολύ έντονο βαθμό. Και επειδή και αυτή η συγκεκριμένη οδηγία συμβάλλει προς αυτήν την κατεύθυνση –ιδίως στην κατεύθυνση της παροχής υπηρεσιών- θεωρώ ότι θα πρέπει να σταθούμε με ιδιαίτερη προσοχή, ξεπερνώντας ενδεχομένως προβληματισμούς που μας έχουν δημιουργήσει στο παρελθόν άλλες εκδοχές, οι οποίες περιλαμβάνονταν στα αρχικά κείμενα αυτών των οδηγιών, διότι τελικά η διαμόρφωσή τους συμβάλλει θετικά.

Βέβαια, πρέπει να ομολογήσουμε ότι ακούστηκαν διάφορες απόψεις σε σχέση με το δημοκρατικό έλλειμμα και την αυτούσια

ενσωμάτωση της οδηγίας στην ελληνική νομοθεσία και πρέπει να πούμε το εξής: Ότι μπορεί να υπάρχει δημοκρατικό έλλειμμα και δεν το αμφισβητεί κανείς, αλλά εκείνο που έχει σημασία είναι να δούμε με ποιους μηχανισμούς περιορίζουμε αυτό το δημοκρατικό έλλειμμα, διότι δεν είναι δυνατόν να αλλάζουμε την ουσία των οδηγιών, όταν ήδη αυτές έχουν ψηφισθεί από τα αρμόδια θεσμοθετημένα όργανα.

Με αυτήν, λοιπόν, την έννοια, πιστεύω ότι προς αυτή την κατεύθυνση όντως έχουμε ευρύ πεδίο ακόμη μπροστά μας, ώστε να δούμε πώς διαμορφώνουμε ένα τέτοιο περιβάλλον που να μπορεί πραγματικά και το Ελληνικό Κοινοβούλιο, όπως και τα άλλα Εθνικά Κοινοβούλια, να συμβάλλουν στο διάλογο που διαμορφώνεται πριν την ψήφιση και την ολοκλήρωση των όποιων οδηγιών ή κανονισμών ή άλλων νομικών διατάξεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θέλω να πιστεύω ότι ό,τι έγινε σε σχέση με την ανάλυση των αλλαγών, δίνει τη δυνατότητα να πιστούμε όλοι μας τελικά –είτε συμφωνούμε είτε διαφωνούμε- ότι αυτή η διαδικασία σε επί μέρους ζητήματα που έχουν να κάνουν με εργασιακές σχέσεις ή με υπηρεσίες γενικότερα στον τριτογενή τομέα, δηλαδή στον τομέα της παραγωγής, έχει μεγάλη σημασία, γιατί η εμπάθυση οδηγεί ταυτόχρονα σ' έναν άλλο συμπέρασμα που έχει να κάνει με το ότι αυτής της μορφής την εμπάθυση που προσπαθούμε να κάνουμε για να λύσουμε ζητήματα κυρίως της αγοράς, έχουμε υποχρέωση ως χώρα, αλλά κυρίως ως Ευρωπαϊκή Ένωση, να δούμε πως διαμορφώνουμε ένα παρόμοιο περιβάλλον και σε άλ-

λους τομείς, όπως είναι ο τομέας της οικονομίας και ο τομέας της εξωτερικής πολιτικής. Επειδή ο τομέας της οικονομίας είναι αρκετά επίκαιρος, θεωρώ ότι είναι χρήσιμο -με αφορμή όλες αυτές τις οδηγίες- να δούμε πως οδηγούμαστε σε τέτοιες ρυθμίσεις. Είναι μία ευκαιρία, που η Ελλάδα περνάει αυτή τη δύσκολη στιγμή για να διαμορφωθούν τέτοιες συνθήκες, ώστε πραγματικά μέσα από διαδικασίες εμπάθυνας σε ευρωπαϊκό επίπεδο, να δούμε πως μπορούμε να αντιμετωπίσουμε προβλήματα.

Είναι μία καλή αρχή το ότι η Ευρώπη προσπάθησε να κάνει, έστω ένα ημιτελές βήμα, στη διαμόρφωση αυτού του πλαισίου στήριξης μιας χώρας, όπως είναι η Ελλάδα, έστω και με τη συνεργασία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Αυτό δείχνει ότι υπάρχει μία στροφή στο να δούμε πώς μπορούμε να στηρίξουμε το κοινό νόμισμα, το οποίο δεχθήκαμε και εν πάση περιπτώσει πώς μπορούμε να διαμορφώσουμε ένα περιβάλλον συνολικά διαφοροποιημένο από αυτό που υπάρχει σήμερα, που θα έχει ως τελικό αποτέλεσμα την υλοποίηση των στόχων της Λισαβόνας για μια Ελλάδα και για μία Ευρώπη με ανταγωνιστικότητα σε υψηλούς ρυθμούς και ως περιοχή, την πλέον ανεπτυγμένη περιοχή του κόσμου.

Βεβαίως, μπαίνουν ζητήματα διάφορης μορφής και χθες, στην αναλυτική συζήτηση που έγινε, ακούστηκαν διαφοροποιημένες απόψεις, αλλά θέλω να πιστεύω ότι μέσα από μια τέτοια εξέλιξη, θα μας δοθεί πραγματικά η δυνατότητα να δούμε πώς στηρίζουμε και τον τομέα της εργασίας που είναι, αν θέλετε, η βάση αμφισβήτησης όλων εκείνων που υποστηρίζουν ότι δεν πρέπει να προχωρήσουμε μ' αυτούς τους ρυθμούς, όταν, μάλιστα, γνωρίζουμε ότι κάτω από παρεμφερείς συνθήκες στο παρελθόν οι καλύτερες συνθήκες εργασίας και οι καλύτεροι όροι για εργασία ήταν στις χώρες που είχαν μια κάποια μορφή ανάπτυξης και ήταν κυρίως σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν ήταν ασφαλώς ούτε στην Ασία ούτε κάπου αλλού που σήμερα παρουσιάζονται ως υπερδυναμείς σε σχέση με την κατάσταση στο παγκόσμιο σκηνικό.

Είπαμε και χθες ότι η ενσωμάτωση οδηγεί σε υλοποίηση ορισμένων αρχών της Λισαβόνας, της «Λευκής Βίβλου» κ.ο.κ. Βεβαίως, πρέπει να πούμε ότι μέσα από τα σαράντα, περίπου, άρθρα της οδηγίας ουσιαστικά διαμορφώνονται οι εξής εξελίξεις: Το μέρος πρώτο, αφορά κυρίως την οδηγία, γιατί το δεύτερο μέρος είναι αυτό που αφορά τις άλλες διατάξεις. Εκείνο που έχει σημασία και πρέπει να εντοπίσουμε είναι ότι πράγματι, στα περίπου τριάντα εννιά-τριάντα οκτώ άρθρα της οδηγίας, που είναι στο πρώτο μέρος, περιλαμβάνονται όλες εκείνες οι διατάξεις που έχουν να κάνουν και με τον σκοπό, με τους ορισμούς, με το αντικείμενο και την οριοθέτηση και εν πάση περιπτώσει, με το πεδίο εφαρμογής σε σχέση με άλλες διατάξεις Κοινοτικού Δικαίου και της ελληνικής νομοθεσίας, όλα αυτά είναι στο Α' κεφάλαιο.

Στο Β' κεφάλαιο, που αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για τη χώρα μας, είναι η απλούστευση των διαδικασιών μέσα από τα ενιαία κέντρα εξυπηρέτησης, καθώς και το δικαίωμα της ενημέρωσης των εμπλεκόμενων -και αναλύσαμε χθες επί της αρχής ποιοι είναι οι εμπλεκόμενοι και ποιοι ωφελούνται απ' όλα αυτά- και βεβαίως, η απλοποίηση των διαδικασιών, που θεωρούμε ότι είναι κάτι πολύ σημαντικό, όταν, μάλιστα, συζητείται και είναι ευρύτατα γνωστό και από πλευράς του Υπουργείου Οικονομίας ότι, όταν προχωρήσουμε στην «one stop shop», όπως λέγεται, στη μια θέση και μια στάση, δηλαδή, μέσα από την οποία μπορούμε να δημιουργούμε υπηρεσίες, εταιρείες και εν πάση περιπτώσει, νέες δραστηριότητες, ουσιαστικά, αλλάζουμε τα δεδομένα σε σχέση με τη θέση της χώρας μας στην ανταγωνιστικότητα, όπως μετριέται από τους διεθνείς οργανισμούς.

Στο κεφάλαιο Γ', που είναι από το άρθρο 10 κ.ο.κ., διερευνώνται τα συστήματα χορήγησης άδειας, οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας, η διατήρηση της άδειας, η επιλογή μεταξύ περισσότερων υποψηφίων και οι διαδικασίες για τη χορήγηση των αδειών, που θεωρούμε ότι είναι πολύ σημαντικά ζητήματα και συμβάλλουν στο να δούμε πως και εμείς από την πλευρά μας μπορούμε να ξεπεράσουμε προβλήματα ανταγωνιστικότητας.

Διότι, αν μην γελιόμαστε, οι διαδικασίες που αφορούν τα συγκεκριμένα ζητήματα δημιουργούν τεχνονομία κ.ο.κ..

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για να μην καταχρατώ του χρόνου, θέλω να έρθω στο τμήμα 2 του ίδιου κεφαλαίου, του κεφαλαίου Γ', που λέει για τις απαιτήσεις, τι απαγορεύεται και ποιες είναι οι απαιτήσεις που πρέπει να αξιολογηθούν, ώστε να προχωρήσουμε.

Για την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και τις συναφείς παρεκκλίσεις αναφέρεται το κεφάλαιο Δ', όπου το τμήμα 2 αναφέρεται στους περιορισμούς που απαγορεύονται, τη μη εισαγωγή διακρίσεων και τη βοήθεια για τους αποδέκτες και βεβαίως, στο κεφάλαιο, το Ε' είναι οι πληροφορίες για τους παρόχους, η ασφάλεια στις επαγγελματικές και εθνικές εγγυήσεις και όλα αυτά τα οποία διαλαμβάνει.

Θέλω να κλείσω γρήγορα με αυτά τα κεφάλαια που αφορούν την οδηγία, διότι δεν υπάρχουν αμφισβητήσεις και εν πάση περιπτώσει, θεωρούμε ότι, αφού δεν μπορούμε και να τα αλλάξουμε, η συζήτηση δεν έχει ουσιαστικό αποτέλεσμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό θα χρειαστώ ακόμα, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να πω ακόμα ότι το κεφάλαιο ΣΤ' αναφέρεται συνολικά στη διοικητική διαδικασία και το κεφάλαιο Ζ' στις κυρώσεις που επιβάλλονται. Επίσης, το κεφάλαιο Ζ' μιλάει για την εκδίκαση των τελικών αποδεκτών κ.λπ..

Έρχομαι στο δεύτερο μέρος που θεωρώ ότι είναι κάτι στο οποίο πρέπει να αναφερθούμε, γιατί είναι πέρα και έξω από την οδηγία και βεβαίως, ήρθαν οι διευκρινίσεις από την πλευρά του Υπουργού και κατατέθηκαν μόλις πριν από λίγο και αφορούν το άρθρο 40. Όμως, θέλω να σταματήσω λίγο στο άρθρο 39, διότι χθες με πολλή μεγάλη έμφαση, έγινε προσπάθεια να δοθεί η εντύπωση ότι με το άρθρο 39 ουσιαστικά συνεχίζουμε την ενίσχυση των τραπεζών με την παραχώρηση των 17.000.000.000 ευρώ κ.ο.κ..

Εκείνο που θέλω να πω και να διευκρινίσω είναι ότι όντως δίνονται εγγυήσεις στις τράπεζες προκειμένου να έχουν την καλύτερη δυνατή ρευστότητα, αλλά έχει πολύ μεγάλη σημασία ότι στο άρθρο 39, παράγραφος 3, επισημαίνεται κάτι που δεν έχει προσεχθεί και θέλω να τονιστεί από ιδιαίτερα, γιατί πραγματικά είναι το «κλειδί» της διαφορετικής αντίληψης. Απαγορεύεται στις τράπεζες που κάνουν χρήση αυτού του συστήματος να μοιραστούν μερίσματα, πράγμα που σημαίνει στην πράξη ότι τους υποχρεώνουμε μ' αυτόν τον τρόπο τα όποια κέρδη έχουν ή ό,τι άλλο έχουν, εφ' όσον εντάσσονται σ' αυτό το σύστημα και αξιοποιούν, να τα διαθέσουν στην πραγματική οικονομία, στην αγορά. Και αυτό θεωρούμε ότι είναι μία απόφαση κλειδί που προσδιορίζει την αντίληψή μας σε σχέση με το πώς έπρεπε να αξιοποιηθούν ευθής εξ αρχής τα 28.000.000.000 ευρώ.

Μ' αυτήν την έννοια λοιπόν και επειδή πραγματικά οι ανάγκες της αγοράς είναι πολύ σημαντικές, θεωρούμε ότι και αυτή η διάταξη βεβαίως συμβάλλει ουσιαστικά στο να ξεπεράσουμε προβλήματα, τα οποία διαμορφώθηκαν κυρίως το τελευταίο διάστημα εξ αιτίας προγενέστερων καταστάσεων. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε ποτέ, διότι εδώ γίνεται και μία προσπάθεια απεμπόλησης ευθυνών, όταν είναι γνωστό ότι την κύρια ευθύνη γι' αυτήν την κατάσταση την έχουν οι πολιτικές των τελευταίων πεντέμισι χρόνων, οι οποίες μας οδήγησαν εδώ που μας οδήγησαν, αντέψραν τους ρυθμούς ανάπτυξης και κυρίως, δημιούργησαν αυτό το τεράστιο χρέος και βεβαίως το έλλειμμα, όπως προκύπτει από τα επίσημα στοιχεία τώρα πλέον.

Μ' αυτό το σκεπτικό, λοιπόν, εισηγούμαι την ψήφιση των άρθρων και πιστεύω ότι πρέπει να τα ψηφίσουμε. Θέλω να πιστεύω ότι η ενσωμάτωση και όλων των άλλων οδηγιών που έχουν να κάνουν με την εμπάθυνα στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο για την επίλυση προβλημάτων, μέσα από τα οποία και εμείς θα ξεπεράσουμε προβλήματα της δικής μας οικονομίας, θα οδηγηθούμε σε ανάπτυξη, κυρίως στη δημιουργία θέσεων εργασίας και αυτό είναι μία πολύ σημαντική εξέλιξη, την οποία θα πρέπει να αξιοποιήσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Στρατάκη.

Παρακαλείται ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης να λάβει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι η 21η Απριλίου και ο συμβολισμός της σημερινής ημέρας είναι εξαιρετικά βαρύς. Πριν από σαράντα τρία χρόνια έσβησαν τα φώτα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, αλλά και σ' ολόκληρη τη χώρα και η Ελλάδα βυθίστηκε σε μία περίοδο επταετούς Μεσαίωνα.

Από τότε μπήκε πολύ νερό στο αυλάκι και είθισται τέτοιες ημέρες πάντα να ακούμε κοινότητες δηλώσεις για το πόσο ισχυρή είναι η δημοκρατία μας. Και ενώ δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι η χώρα μας έχει πραγματοποιήσει πολύ σημαντικά θεσμικά βήματα προόδου από τη δεκαετία του 1960, καλό θα είναι να αναλογιστούμε ότι σήμερα το έφερε έτσι η τύχη να ξεκινούν οι διαπραγματεύσεις της Κυβέρνησης με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για την ενδεχόμενη υπαγωγή της χώρας μας στο μηχανισμό στήριξης, έτσι ώστε να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τη μεγάλη κρίση δανεισμού με την οποία η χώρα μας βρέθηκε αντιμετώπιση τους τελευταίους μήνες.

Καλό θα ήταν, λοιπόν, σήμερα να προβληματιστούμε όλοι μας, να αφήσουμε στην άκρη τις συνηθισμένες κοινότητες δηλώσεις και να μην εστιάσουμε τόσο στις επιτυχίες της δημοκρατίας μας, όσο στις ατέλειές της και να δούμε πού σφάλαμε όλοι μας, γιατί φθάσαμε στο σημείο να αναγκαζόμαστε να συζητούμε για την εκχώρηση εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων και γιατί αφήσαμε τη χώρα μας να βρίσκεται σήμερα αντιμετώπιση με μία πρωτοφανή διεθνή κρίση που έχει πραγματικές επιπτώσεις για τη ζωή εκατοντάδων χιλιάδων –αν όχι εκατομμυρίων– συμπολιτών μας.

Ας είναι, λοιπόν, η σημερινή επέτειος, κυρία Πρόεδρε, μία ημέρα υγιούς προβληματισμού για το πολιτικό σύστημα, μία ημέρα διαπίστωσης ότι όσο και να αναζητούμε βοήθεια εκτός των τειχών, οι πραγματικές αλλαγές στη χώρα μας θα έρθουν μόνο αν εμείς οι ίδιοι αποφασίσουμε να κοιταχτούμε με ειλικρίνεια στον καθρέφτη για να διαπιστώσουμε τις πραγματικές μας αδυναμίες και να αποφασίσουμε να αλλάξουμε τους κανόνες του παιχνιδιού, ένα παιχνίδι το οποίο δυστυχώς μας οδήγησε σ' ένα τραγικό οικονομικό αδιέξοδο.

Αυτά είχα να πω ως εισαγωγικές παρατηρήσεις, κυρία Πρόεδρε, επειδή πιστεύω ότι η σημασία της ημέρας επιβάλλει και μία ευρύτερη πολιτική τοποθέτηση.

Έρχομαι τώρα στα άρθρα του νομοσχεδίου τα οποία συζητάμε και θα σταθώ με λίγο μεγαλύτερη λεπτομέρεια σε δύο άρθρα, τα οποία πιστεύω ότι χρήζουν λίγο περισσότερης συζήτησης και τα οποία είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε και λίγο εκτενέστερα στην επιτροπή.

Αναφέρθηκε και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας στα άρθρα 7 και 8, τα οποία αναφέρονται στη δημιουργία ενιαίων κέντρων εξυπηρέτησης, στα «one stop-shop» δηλαδή, υπηρεσιών που θα μπορούν να δίνουν τη δυνατότητα και σε παρόχους υπηρεσιών εκτός Ελλάδας να απευθύνονται σ' αυτά τα κέντρα και να διευκολύνεται μ' αυτόν τον τρόπο η επαγγελματική τους δραστηριότητα στη χώρα μας.

Το άρθρο αναμφίβολα είναι στη σωστή κατεύθυνση. Επισημαίνω, όμως, για άλλη μια φορά ότι μεταθέτουμε με μία υπουργική απόφαση, η οποία θα υπογραφεί κάποια στιγμή στο μέλλον, την ουσιαστική αρμοδιότητα προετοιμασίας των ΚΕΠ για να αναλάβουν αυτή τη δραστηριότητα.

Το να λέμε απλά ότι με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης καθορίζονται τα ΚΕΠ που θα λειτουργήσουν και ως ενιαία κέντρα εξυπηρέτησης και ρυθμίζονται όλα τα θέματα οργάνωσης και λειτουργίας των ΚΕΠ, δεν λέει πολλά πράγματα, κυρία Πρόεδρε.

Και δεν λέει πολλά πράγματα, όταν γνωρίζουμε ότι όλη αυτή η διαδικασία είναι μια δύσκολη διαδικασία. Γνωρίζουμε ότι τα ΚΕΠ είναι μεν ένας επιτυχημένος θεσμός, αλλά ένας θεσμός ο οποίος ήδη βρίσκεται αντιμετώπιση με ολοένα και περισσότερες αρμοδιότητες. Και είχαμε ζητήσει και στην επιτροπή κάποια πα-

ραπάνω αποσαφήνιση για το χρονοδιάγραμμα το οποίο θα χρειαστεί για να υλοποιηθεί αυτή η υπουργική απόφαση και για την ενίσχυση η οποία πρέπει να παρασχεθεί στα ΚΕΠ, έτσι ώστε να μπορούν να είναι εντάξει με την υποχρέωση αυτή την οποία η Ελληνική Δημοκρατία αναλαμβάνει στο πλαίσιο ενσωμάτωσης αυτής της οδηγίας.

Δεν περιμένω κατ' ανάγκη συγκεκριμένες απαντήσεις από τον Υπουργό, καθώς δεν είναι ο καθ' ύλην αρμόδιος γι' αυτό το θέμα. Όμως, απλά θα ήθελα να επισημάνω πώς ο διάβολος μερικές φορές, όπως καλά γνωρίζουμε, κρύβεται στις λεπτομέρειες και πώς η καλή πρόθεση της ενσωμάτωσης μιας ευρωπαϊκής οδηγίας μπορεί να ακυρωθεί στην πράξη από την αδυναμία, από τη δυστοκία της Δημόσιας Διοίκησης να προχωρήσει και να εφαρμοστεί, κυρίως εκείνες τις κανονιστικές πράξεις που το ίδιο το νομοθέτημα επιβάλλει. Και εσείς έχετε διατελέσει Υπουργός και γνωρίζετε –νομίζω– πολύ καλά σε τι αναφέρομαι.

Τώρα ως προς το άρθρο 40 για το οποίο έγινε αρκετή συζήτηση στην επιτροπή, εμείς, κύριε Υπουργέ, ως Νέα Δημοκρατία είχαμε πει ότι επιφυλασσόμαστε για να μας δώσετε κάποιες παραπάνω διευκρινίσεις για το ποια ακριβώς είναι αυτά τα κινητά πράγματα τα οποία θα μπορεί ο εκκαθαριστής να εκποιεί χωρίς τη διαδικασία πλειοδοτικού διαγωνισμού.

Σας ευχαριστώ για το γεγονός ότι μπήκατε στον κόπο να ασχοληθείτε μ' αυτό το θέμα και να μας προσκομίσετε τις σχετικές πληροφορίες. Πράγματι, φαίνεται ότι συζητούμε για κινητά πράγματα μικρής αξίας. Κατά συνέπεια, ως Νέα Δημοκρατία δεν έχουμε κάποια επιφύλαξη για το σχετικό άρθρο και το υπερψηφίζουμε.

Και χαίρομαι, κύριε Υπουργέ, γιατί πράγματι με ευαισθησία ανταποκριθήκατε στο αίτημα όλων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης να προσκομίσετε παραπάνω πληροφορίες γύρω από αυτό το θέμα. Δεν μας έχει συνηθίσει η εκτελεστική εξουσία, κυρία Πρόεδρε, σε μία τέτοια μεταχείριση.

Δράττομαι, όμως, της ευκαιρίας, κύριε Υπουργέ, και μιας και συζητούμε για τη διαδικασία εκποίησης περιουσιακών στοιχείων της Ολυμπιακής, να σας ρωτήσω –εάν το γνωρίζετε και εάν μπορείτε να μας παρέχετε κάποιες παραπάνω πληροφορίες– για τη διαδικασία εκποίησης εκείνων των περιουσιακών στοιχείων της Ολυμπιακής που έχουν πραγματικά μεγάλη αξία. Και συγκεκριμένα, αναφέρομαι στα αεροσκάφη της Ολυμπιακής Αεροπορίας, διότι κάθε φορά που προσγειώνομαι, κυρία Πρόεδρε, στο «Ελευθέριος Βενιζέλος», βλέπω παραταγμένα μια σειρά από αεροσκάφη τα οποία εξακολουθούν να έχουν το σήμα της Ολυμπιακής Αεροπορίας στο πτερύγιό τους. Αυτά τα αεροσκάφη εξακολουθούν και έχουν μία μεγάλη αξία. Αναφέρομαι ειδικά στα τέσσερα μεγάλα airbus τα οποία έχουν περιέλθει και στην ιδιοκτησία του ελληνικού δημοσίου.

Και θα ήθελα να γνωρίζω, κύριε Υπουργέ, σε ποια φάση βρίσκεται η διαδικασία εκποίησης αυτών των περιουσιακών στοιχείων και ποιες είναι οι διαδικασίες που ακολουθούνται, διότι αυτά τα περιουσιακά στοιχεία έχουν ιδιαίτερη αξία και είναι προφανές ότι όσο κάθονται στο διάδρομο του «Ελευθέριος Βενιζέλος», τόσο περισσότερο απαξιώνονται. Νομίζω πως αντιλαμβάνεστε και εσείς ότι στη δύσκολη φάση στην οποία βρίσκονται τα δημόσια οικονομικά, δεν έχουμε τη δυνατότητα να μην προχωρούμε με γρήγορους και αποτελεσματικούς ρυθμούς στην αξιοποίηση όλων των περιουσιακών στοιχείων που με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο έχουν περιέλθει στην ιδιοκτησία του δημοσίου.

Δεν έχω άλλες παρατηρήσεις, κυρία Πρόεδρε, επί των άρθρων. Επαναλαμβάνω τη γενική μας τοποθέτηση ότι ως Νέα Δημοκρατία υπερψηφίζουμε το νομοσχέδιο και κατά συνέπεια ψηφίζουμε όλα τα άρθρα.

Και για άλλη μια φορά θα ενθαρρύνω την Κυβέρνηση να προχωρήσει από τα λόγια στα έργα και να κάνει πράξη αυτό, για το οποίο ο Υπουργός δεσμεύθηκε επανειλημμένως, να προχωρήσει δηλαδή σε αυτό που δεν επιβάλλει –το τονίζω και πάλι– η συγκεκριμένη οδηγία, στο άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών, έτσι ώστε να μπορέσουμε να δώσουμε μία πραγματική ένεση ανταγωνιστικότητας και ανάπτυξης σε μία οικονομία, η οποία βρίσκεται αντιμετώπιση με ολοένα και πιο έντονο τρόπο με το φάσμα μιας

βαθιάς ύφεσης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μητσοτάκη και για το σχολιασμό, σε ό, τι αφορά τον προβληματισμό που η μνήμη και η επέτειος καλεί όλους να έχουμε, για την εμπάθυνση και διεύρυνση της δημοκρατίας μας.

Καλείται τώρα στο Βήμα ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Ηλίας Πολατίδης.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι προφανές ότι γύρω από το συγκεκριμένο θέμα υπάρχει μια συνομοσία της σιωπής. Βλέπουμε σήμερα, αλλά και χθες, ότι ελάχιστοι Βουλευτές έλαβαν το λόγο, ελάχιστοι θεώρησαν το νομοσχέδιο σημαντικό, σε αντίθεση με την προηγούμενη εβδομάδα, που συζητήθηκε το φορολογικό νομοσχέδιο. Εκεί είδαμε ένα ρεκόρ συμμετοχής. Τέτοια νούμερα συμμετοχής Βουλευτών μόνο στον Προϋπολογισμό καταγράφονται. Επίσης, από τα μέσα ενημέρωσης υπήρξε –πιστεύω– μία σκόπιμη υποβάθμιση του θέματος, σε αντίθεση με την εποχή που συζητείτο στο Ευρωκοινοβούλιο. Ίσως γιατί κατανοούν ότι στο συγκεκριμένο θέμα και για τη συγκεκριμένη διαδικασία ο ρόλος του Ελληνικού Κοινοβουλίου είναι μάλλον διακοσμητικός.

Το νομοσχέδιο αφορά περίπου 2,7 εκατομμύρια εργαζόμενους. Το είπα και χθες, το επαναλαμβάνω, το γράφει και η εισηγητική έκθεση, ότι θα έχουμε μίαν επίπτωση της τάξεως του 10% στην ανεργία που θα δημιουργηθεί, γιατί οι ξένες επιχειρήσεις προφανώς κάποιο κομμάτι της πίτας αυτής θα το πάρουν, εφόσον θα έρθουν στην Ελλάδα. Το δεύτερο είναι ότι, αν πούμε ότι θα μπορέσουν αυτές οι θέσεις να αναπληρωθούν με αντίστοιχη παροχή υπηρεσιών στις ξένες χώρες από ελληνικές επιχειρήσεις, η εμπειρία δείχνει το αντίθετο.

Εδώ στην παροχή υπηρεσιών και γενικότερα στην οικονομία υπάρχουν δύο κατηγορίες: Κάποια εταιρεία ανταγωνίζεται γιατί έχει πολλά χρήματα, έχει τεχνογνωσία, άρα μπορεί με αυτό τον τρόπο να επεκταθεί σε αγορές όπου λείπουν τα χρήματα, λείπουν τα κεφάλαια και υπάρχει και κάποια εταιρεία, η οποία αξιοποιεί το φθηνό εργατικό δυναμικό. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος, με τον οποίον μία επιχείρηση να μπορεί να επεκταθεί σε άλλες χώρες.

Η Ελλάδα, δυστυχώς, είναι κάπου στο ενδιάμεσο. Ούτε φθηνό εργατικό δυναμικό έχει, σε σχέση ιδιαίτερω με τις νεοεισελθούσες χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, ούτε οι εταιρείες έχουν το μέγεθος, αλλά και την πρόσβαση στον τραπεζικό τομέα και στα δάνεια, ο οποίος θα ήταν απαραίτητος, προκειμένου να μπορέσει να επεκταθεί.

Αναφέρω ένα παράδειγμα. Μία επιχείρηση με την ενεργοποίηση της ίδιας οδηγίας στη Γερμανία αποφασίζει ότι θέλει να επεκταθεί. Όταν αποταθεί στις ελληνικές τράπεζες, ξέρετε τι θα την ρωτήσουν; Θα τη ρωτήσουν πόσα είναι τα ακίνητα που μπορεί να βάλει σαν εγγύηση ο ιδιοκτήτης. Είναι αυτό αλήθεια, να ή όχι; Όσο και καλό επιχειρηματικό σχέδιο και να έχει, όσο και καλές προοπτικές, το μοναδικό για το οποίο ενδιαφέρονται οι τράπεζες είναι τα ακίνητα που θα βάλει σαν εγγύηση ο ιδιοκτήτης. Το ότι θα έχουμε λοιπόν, συνολικά βελτίωση της οικονομίας από το παρόν νομοσχέδιο, νομίζω ότι είναι επιχείρημα μάλλον για αφελείς.

Δεύτερον, η οδηγία θα δημιουργήσει προφανώς οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα, επειδή θα μειώσει τα δημόσια έσοδα. Διότι οι επιχειρήσεις, οι οποίες θα χάσουν κάποιο τζίρο, θα έχουν μειωμένα κέρδη και θα αναγκαστούν να απολύσουν κάποιον κόσμο. Άρα, κι εκείνοι οι εργαζόμενοι δεν θα πληρώσουν φόρους. Οι φόροι θα μεταφερθούν, λοιπόν, στις χώρες καταγωγής των επιχειρήσεων.

Άρα, η σημερινή δύσκολη δημοσιονομική συγκυρία, θα μπορούσε να ήταν μία αφορμή για να ζητήσουμε την εξαίρεση από την εφαρμογή της οδηγίας, τουλάχιστον μέχρι να ομαλοποιηθεί η κατάσταση σχετικά με τα δημόσια έσοδα. Και νομίζω ότι αυτό λένε όλοι, ότι ακόμη και αν ενεργοποιηθεί το σχέδιο, δεν θα μπορέσουμε πριν να διορθώσουμε την κατάσταση, εάν δεν περάσουν τρία έως πέντε χρόνια.

Θα μπορούσαμε, λοιπόν, γι' αυτό το λόγο να ζητήσουμε να μην

υπάρξει η εφαρμογή και να είμαστε συμβατοί και με το Κοινοτικό Δίκαιο, εάν και προσωπικά για μένα δεν είναι η προτεραιότητά μου το εάν η ελληνική πολιτική θα είναι συμβατή ή όχι με το Κοινοτικό Δίκαιο. Πρώτα απ' όλα πρέπει να είναι η Ελλάδα και νομίζω ότι αυτή πρέπει να είναι η προτεραιότητα για όλους εδώ.

Δυστυχώς, βέβαια, τα δύο μεγάλα κόμματα βλέπουμε να έχουν πεισθεί ότι υπάρχει ένα ευρύτερο ευρωπαϊκό συμφέρον ή ένα ευρύτερο παγκόσμιο συμφέρον, που σε συνθήκες παγκοσμιοποίησης δεν πρέπει να ασχολούμαστε με τα ελληνικά συμφέροντα, αλλά πρέπει να ασχολούμαστε με τα ευρωπαϊκά ή τα παγκόσμια συμφέροντα και μέσα από εκεί θα έρθει και η όποια ανάπτυξη έρθει στην ελληνική οικονομία.

Αυτές οι λογικές και αυτές οι νοοτροπίες μας έφθασαν στο σημείο να χρωστάμε σήμερα, μόνο εμείς και όχι η παγκοσμιοποίηση, η Ευρωπαϊκή Ένωση, τα 300.000.000 ευρώ –ή πόσα είναι τέλος πάντων– και εμείς να πρέπει να τα αποπληρώσουμε και οι άλλοι να κερδοσκοπούν, όπως φαίνεται τώρα με τη Γερμανία επί αυτού του δημοσίου χρέους, βγάζοντας αρκετά. Άκουσα ένα νούμερο γύρω στα 625.000.000 ευρώ τουλάχιστον, ότι θα βγάλει η Γερμανία καθαρά χρήματα, μεταφορά δηλαδή από τη φτωχή Ελλάδα στην πλούσια Γερμανία, μόνο και μόνο από τη διαφορά του επιτοκίου στα δάνεια που θα εισπράξει το γερμανικό δημόσιο, εάν γίνει η ενεργοποίηση του πακέτου στήριξης από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Ανέφερα χθες, κύριε Υπουργέ, σχετικά με το θέμα στο άρθρο 6, τη διατύπωση που υπάρχει στην παράγραφο 2, το πρώτο εδάφιο, δηλαδή ότι δεν θα φέρουν πρωτότυπα ή επικυρωμένα αντίγραφα των εγγράφων. Το πρώτο εδάφιο, λοιπόν, λέει ότι δεν επηρεάζει το δικαίωμα των αρχών να απαιτούν με επικυρωμένες μεταφράσεις εγγράφων στην ελληνική γλώσσα. Τι διατύπωση είναι αυτή σε νόμο; Θα τα ζητάει η Ελληνική Κυβέρνηση τα επικυρωμένα αντίγραφα ή δεν θα τα ζητάει; Δεν επηρεάζει το δικαίωμα. Γιατί αυτή η διφορούμενη διατύπωση; Είναι λογικό να μπάνει μια διφορούμενη διατύπωση σε οδηγία, αλλά στο νομοσχέδιο το οποίο κάνει εφαρμογή της οδηγίας τι νόημα έχει αυτό; Τι θα ζητάει, τελικά, η Κυβέρνηση; Ούτε παραπέμπεται αυτό σε κάποιο προεδρικό διάταγμα ή σε κάποια υπουργική απόφαση, για να πούμε ότι τελικά θα ρυθμίζεται το συγκεκριμένο θέμα με μία υπουργική απόφαση.

Το ίδιο γίνεται και στο άρθρο 8 με το δικαίωμα ενημέρωσης, στο οποίο δεν ξεκαθαρίζεται ότι θα είναι στην ελληνική γλώσσα ή, έτσι όπως είναι διατυπωμένο, εάν θα μπορεί κάποιος να θεωρήσει ότι δεν υπάρχει στη γλώσσα του η συγκεκριμένη νομοθεσία, η ελληνική και οι απαιτήσεις, εάν αυτό τελικά θα συνιστά διάκριση εις βάρος του. Δεν το λέτε ξεκάθαρα ότι είναι υποχρεωμένη η ελληνική διοίκηση να έχει τις πληροφορίες στα ελληνικά και είναι θέμα του ενδιαφερομένου να ψάξει και να βρει πώς θα το μεταφράσει και πώς θα το κάνει. Αναλαμβάνει, δηλαδή, η ελληνική διοίκηση το κόστος μεταφράσεως του κειμένου της ελληνικής νομοθεσίας σε όλες τις ευρωπαϊκές γλώσσες; Είναι ένα θέμα το οποίο είναι σαφές, ότι εκτός από θέμα εθνικής κυριαρχίας –αλλά εντάξει σε αυτά δεν έχετε ιδιαίτερο ενδιαφέρον– είναι ένα θέμα πρακτικό και κόστους.

Επίσης, στο θέμα της ασφάλισης επαγγελματικού κινδύνου, εδώ πέρα πρέπει ξεκάθαρα να βάλετε ότι όποιος έρχεται –εμφανίζεται ένας Βούλγαρος, ένας Εσθονός, ένας Γερμανός, ένας Γάλλος– πρέπει να είναι ασφαλισμένος, ότι αν βλάψει τον Έλληνα καταναλωτή να είναι ασφαλισμένος στην Ελλάδα και να μην πάει σε μία ασφαλιστική εταιρεία, που Κύριος οίδη τι συμβαίνει με τη νομοθεσία και πώς καλύπτει τον Έλληνα καταναλωτή. Πρέπει να υπάρχει μία ασφάλιση σε ελληνική εταιρεία, άμεσα ελεγχόμενη από το ελληνικό κράτος. Έτσι, όπως είναι διατυπωμένο στην κυριολεξία καταστρέφεται οποιαδήποτε έννοια προστασίας του καταναλωτή.

Κλείνοντας για το θέμα της Ολυμπιακής, θα πω ότι συμφωνούμε με την τροπολογία, ότι πράγματι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά νομίζω ότι πρέπει να επιταχύνετε τη διαδικασία, διότι είναι κρίμα να βλέπουμε αεροπλάνα, τα οποία τα έχει πληρώσει με το αίμα του ο ελληνικός λαός να χάνουν την αξία τους παρατημένα στο αεροδρόμιο και να τα κτυπάει η βροχή και ο

ήλιος.

Ευχαριστώ πολύ, κύρια Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Πολατίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Αιβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αυτό είναι αφιερωμένο σε όλους αυτούς -τελευταία αποστολή της ομιλίας του κ. Πολατίδη για την Ολυμπιακή- που πανηγύριζαν για τη ρύθμιση με την Ολυμπιακή. Πολύτιμα περιουσιακά στοιχεία του ελληνικού λαού βρίσκονται στο έλεος των καιρικών συνθηκών και της αδιαφορίας από τα δύο παλιά κόμματα εξουσίας.

Οδηγία «Φράνκεσταϊν» ονόμαζαν τα ευρωπαϊκά συνδικάτα τη ρύθμιση αυτή του Επιτρόπου Μπόλκενσταϊν -περί αυτού συζητάμε σήμερα στη Βουλή- ο οποίος ήταν Ολλανδός. Δηλαδή, προέρχεται από αυτή τη χώρα, η οποία πρόσφατα σε δημοσκόπηση έδωσε 82% υπέρ της αποβολής της Ελλάδος, λέει, από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θέλουν, λοιπόν, οι Ολλανδοί, να αποβληθεί η Ελλάδα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, σε δημοσκόπηση ενώ ο Πρωθυπουργός τους, είδαμε όλοι στην τηλεόραση πόσο απρεπής ήταν όταν μιλούσε για την Ελλάδα.

Κάποιοι Έλληνες είμαστε υπέρ της άμεσης και οριστικής αποβολής των Ολλανδών επιτρόπων από την Κομισιόν, γιατί δημοσιεύματα ανέφεραν ότι ο συγκεκριμένος Επίτροπος για τον οποίο συζητάμε, ο κ. Μπόλκενσταϊν, ήταν λομπίστας μεγάλης πολυεθνικής εταιρείας πετρελαιοειδών. Είχε γραφεί κατ' επανάληψη στον διεθνή Τύπο και καμμία διάψευση δεν υπήρχε και καμμία κύρωση δεν υπήρξε.

Έτσι, λοιπόν, εκτός των «greek statistics», κύριε Υπουργέ, όταν πηγαίνετε στις Βρυξέλλες, να τους λέτε ότι υπάρχει και ένα άλλο ανέκδοτο που λέγεται «Dutch commissioners», Ολλανδοί επιτρόποι και να μη διστάζετε να τους το επισημαίνετε.

Η οδηγία «Μπόλκενσταϊν» ή «Φράνκεσταϊν», όπως λένε συνδικάτα της Ευρώπης ήταν διαβόητη, ενώ ελάχιστοι θυμούνται πλέον τη συντάκτρια της έκθεσης όταν ήρθε στην Ευρωβουλή, η οποία ήταν η Γερμανίδα κ. Γκέμπχαρτ και εκεί έγινε ο σχετικός συμβιβασμός.

Έχει πολλές αρνητικές συνέπειες η οδηγία που εγκρίθηκε πριν από τριάντα χρόνια. Είναι μία οδηγία στο πλαίσιο πάντα της «ευρωλιγουριάς», ιδίως για χώρες όπως η Ελλάδα, η οποία βρίσκεται στην οικονομική κατάσταση που όλοι ξέρουμε και παράλληλα γεινιάζει με κοινοτικές χώρες όπως η Βουλγαρία, η Ρουμανία, οι οποίες είναι χώρες χαμηλού κόστους -το επεσήμανε ο ειδικός αγορητής μας- και βέβαια είναι χώρες, οι οποίες δεν είναι καθόλου μακριά από την Ελλάδα.

Με το νομοσχέδιο, λοιπόν, ανοίγουν, απελευθερώνονται, αυτή είναι η αισιόδοξη κοινοτική διατύπωση και κάποιες εξαιρέσεις. Αρνητικό είναι φυσικά ότι εν μέσω οικονομικής καχεξίας η Ελλάδα, θα πρέπει να δημιουργήσει αυτά τα περίφημα ΕΚΕ, τα ενιαία κέντρα εξυπηρέτησης, ώστε να διευκολύνονται όσοι θέλουν να δραστηριοποιηθούν στην Ελλάδα. Φυσικά ο Έλληνας πολίτης θα επιβαρυνθεί το «μάρμαρο» για τη δημιουργία αυτών των κέντρων.

Το νομοσχέδιο αφορά κυρίως τις υπηρεσίες, δηλαδή μας καίει αφού η οικονομία μας βασίζεται πλέον κατά 78% στις υπηρεσίες και ελάχιστα, σχεδόν 3% στη γεωργία, η οποία έχει συρρικνωθεί μέχρι εξαφανίσεως, ενώ σε ελεύθερη πτώση είναι φυσικά και η μεταποίηση, με ποσοστό μόλις 19%.

Οι δε υπηρεσίες μας, βασίζονται στο μεγάλο υδροκέφαλο και αντιπαραγωγικό δημόσιο τομέα, δηλαδή στις «πράσινες» και «γαλάζιες» προσλήψεις, που επί τριάντα έξι χρόνια, μετά την επταετία, δημιούργησαν τους γνωστούς κομματικούς στρατούς, οι οποίοι φυσικά πηγαίνουν συνταγμένοι στις κάλπες και δίνουν τα ποσοστά που όλοι ξέρουμε στα δύο παλιά κόμματα εξουσίας.

Στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο αριθμός των υπηρεσιών είναι επίσης μεγάλος, αν και η συμμετοχή τους και στο ΑΕΠ και στις θέσεις απασχόλησης είναι σημαντικά μικρότερο από την Ελλάδα. Δικαίως, λοιπόν, ανησυχούν οι εργαζόμενοι στην πατρίδα μας, αλλά και στην υπόλοιπη Ευρωπαϊκή

Ένωση για το λεγόμενο κοινωνικό ντάμπινγκ, δηλαδή, τη μαζική εισαγωγή εργαζομένων χαμηλού κόστους, στις οικονομίες χωρών της Ένωσης.

Πριν την έγκριση στο Ευρωκοινοβούλιο, τον Νοέμβριο του 2006, είχε προηγηθεί τριετής μάχη γι' αυτή την οδηγία, η οποία κορυφώθηκε με τη διαδήλωση χιλιάδων εργαζομένων απ' όλη την Ευρώπη, που έφτασαν στο Στρασβούργο την ημέρα του Αγίου Βαλεντίνου, τον Φεβρουάριο του 2006, όταν ψηφίζονταν το διαβόητο τότε άρθρο 16 της οδηγίας «Μπόλκενσταϊν» ή «Φράνκεσταϊν», όπως την αποκαλούσαν, το οποίο προέβλεπε ότι οι εργαζόμενοι μιας χώρας της Ένωσης που πήγαιναν σε άλλη χώρα της Ένωσης για να δουλέψουν, υπόκεινταν στη νομοθεσία της χώρας προελεύσεως, κάτι το οποίο είναι απαράδεκτο, αναχρονιστικό και φυσικά, προκλητικό επωφελές για τα μεγάλα συμφέροντα.

Μετά από τρία χρόνια μάχης, λοιπόν, για την αλλαγή αυτής της οδηγίας, ψηφίστηκε και εγκρίθηκε στο τέλος του 2006, και έρχεται με τριάντα χρόνια καθυστέρηση και στη Βουλή των Ελλήνων.

Τώρα, για τις νομικές ρυθμίσεις των άρθρων 23,24, και 25 νομίζω ότι θα έπρεπε να είχε διασφαλιστεί ότι δεν θίγουν άλλους τομείς της εύθραυστης ελληνικής οικονομίας, ενώ το άρθρο 26 μπορεί -και αυτό πρέπει να το επισημάνουμε- να θεωρηθεί ότι είναι κάπως στον αέρα, γιατί σας επισημαίνω ότι υπάρχει και η απόφαση στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, για την υπόθεση «Βάουτερς», που θέτει αμφιβολίες για την ορθότητα του περιεχομένου του άρθρου.

Εμείς φυσικά -όπως είπε και ο αγορητής μας- καταψηφίζουμε αυτήν την οδηγία, η οποία βλάπτει καίρια τον τομέα των υπηρεσιών στην Ελλάδα, που αποτελεί το 78% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος μας και απασχολεί το 60% των εργαζομένων αυτής της χώρας.

Κατά τα λοιπά, βέβαια, η Νέα Δημοκρατία υπερψηφίζει άλλο ένα νομοσχέδιο του ΠΑΣΟΚ και ενώ έχει κάνει Πρωθυπουργό τον κ. Παπανδρέου με τις πρόωρες εκλογές που προκήρυξε, τολμά να κατηγορεί άλλους για στήριξη του ΠΑΣΟΚ!

Αποδεικνύεται έτσι τελικά, ότι δεν υπάρχουν μόνο κοινοτικές οδηγίες «Φρανκενσταϊν» αλλά και πολιτικές θέσεις «Φρανκενσταϊν»!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αϊβαλιώτη.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πράγματι σήμερα είναι μια θλιβερή επέτειος, κλείνουμε σαράντα τρία χρόνια από την κατάλυση της δημοκρατίας. Ως γνωστό, στη δημοκρατία αδιέξοδα δεν υπάρχουν, όμως σήμερα βλέπουμε ότι η χώρα αντιμετωπίζει οικονομικά αδιέξοδα. Στη λογική αυτή, θα περιμέναμε ένα σχέδιο νόμου, το οποίο θα οδηγούσε πραγματικά σε μια άμεση εφαρμογή μιας οδηγίας, η οποία έχει θετικές επιπτώσεις στην οικονομία αλλά και στον καταναλωτή.

Αυτή η οδηγία, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, αφορά πρωτίστως στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, κυρίως στην οικονομική της πτυχή και όχι στην πολιτική. Όπως ξέρουμε, η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση έχει νομιμοποιητική βάση τη Συνθήκη, κάτι που δεν έχει η Στρατηγική της Λισαβόνας, την οποία επίσης εξυπηρετεί η οδηγία αυτή. Πρόκειται για μια σαφέστατη πολιτική απόφαση και ως εκ τούτου, ως τέτοια πρέπει να αντιμετωπίζεται.

Η εφαρμογή λοιπόν, της Στρατηγικής της Λισαβόνας συνδέεται κυρίως με την άρση των εμποδίων στις συναλλαγές, στην ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων, κεφαλαίων και υπηρεσιών, όπως και η οδηγία που συζητάμε.

Παρατηρώ τα εξής. Το σχέδιο νόμου και η οδηγία είναι σχεδόν ταυτόσημα κείμενα. Δεν μοιάζει για μια ουσιαστική εφαρμογή, αλλά για μια τυπική ενσωμάτωση. Το λέω αυτό, γιατί πουθενά δεν υπάρχει χρονοδιάγραμμα, πουθενά δεν υπάρχει δέσμευση.

Και εσείς, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, έχετε αναγνωρίσει ότι πρόκειται για μία οδηγία, η οποία έχει θετικές επιπτώσεις στην οικονομία και βεβαίως την έχετε εσείς οι ίδιοι συνδέσει με τα μέτρα αντιμετώπισης της κρίσης. Το λέω αυτό, διότι εκτιμώ ότι εάν κάποιος μελετήσει προσεκτικά το Νομοσχέδιο, σίγουρα θα εισπράξει ένα λανθασμένο μήνυμα.

Θα εισέλθω τώρα στο περιεχόμενο των άρθρων. Η πρώτη παρατήρηση έχει να κάνει με το κείμενο της οδηγίας, το οποίο αναφέρει παντού ότι τα κράτη-μέλη, μεριμνούν ή εξασφαλίζουν να γίνουν οι απλοουσιώσεις και να ληφθούν αυτά τα μέτρα. Στο δικό μας κείμενο, στο σχέδιο νόμου αυτές οι φράσεις έχουν αντικατασταθεί με αναφορές όπως: «Δικαιούνται» ή «μπορούν». Αυτό συνιστά μια κάποια λειανση.

Δεύτερον, όπου υπάρχει απαίτηση από την οδηγία τα κράτη-μέλη να πάρουν συγκεκριμένες αποφάσεις βλέπουμε παραπομπές σε προεδρικά διατάγματα, κοινές υπουργικές αποφάσεις ή υπουργικές αποφάσεις. Αυτό βέβαια, δείχνει και το επίπεδο της προετοιμασίας και βέβαια τη δυνατότητα να εφαρμοστεί άμεσα η οδηγία και να έχει τις θετικές επιπτώσεις που είπαμε.

Το άρθρο 5 αφορά την απλοποίηση των διαδικασιών. Το σχέδιο νόμου και εδώ παραπέμπει σε προεδρικό διάταγμα για τον καθορισμό διαδικασιών και για το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής.

Όσον αφορά στο άρθρο 6 και κυρίως στα θέματα των ΚΕΠ, το ερώτημα που έχω να κάνω είναι. αν τα ΚΕΠ έχουν τη δυνατότητα να εξυπηρετήσουν αυτόν τον τεράστιο φόρτο εργασιών; Και στο σημείο αυτό, θέλω να σας πω ότι σε μια ώρα περίπου, η αρμόδια Υπουργός, η κ. Κατσέλη, θα μας παρουσιάσει στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου ένα νομοσχέδιο με τίτλο: «Απλούστευση διαδικασιών, ίδρυση των προσωπικών και κεφαλαιουχικών εταιριών». Εδώ ορίζονται επίσης, τα ΚΕΠ ως σημεία παροχής υπηρεσιών μιας στάσης. Τί τέλος πάντων θα αναλάβουν να κάνουν τα ΚΕΠ; Θα έχουν το ρόλο που τους επιφυλάσσεται λόγω της συγκεκριμένης οδηγίας, θα ασχοληθούν με τις υπηρεσίες μιας στάσης ή με την κλασική δουλειά που κάνουν μέχρι τώρα;

Το άρθρο 11 του σχεδίου νόμου ή το άρθρο 10 της οδηγίας – αν θέλετε- για τις προϋποθέσεις χορήγησης άδειας προβλέπει ότι τα κριτήρια πρέπει να είναι τέτοια που να μην επιτρέπεται στις αρχές των κρατών-μελών να ασκούν εξουσία. Και σε αυτό το σημείο, το σχέδιο νόμου μιλάει για διακριτική ευχέρεια, που είναι εντελώς διαφορετικό, σε σχέση με το πνεύμα της οδηγίας.

Στο άρθρο 14 και σε ό,τι αφορά τη διαδικασία χορήγησης άδειας, ζητείται να δημοσιοποιείται εκ των προτέρων η προθεσμία για τη χορήγηση άδειας. Το σχέδιο νόμου παραπέμπει στο έντυπο χορήγησης άδειας, όπου εκεί θα αναφέρεται η προθεσμία. Άρα και αυτό, στην ουσία είναι μια χρονική απόκλιση.

Το άρθρο 16 σχετικά με τη νομοθεσία και την άρση των εμποδίων, όσον αφορά στην ελεύθερη πρόσβαση υπηρεσιών. Η οδηγία υποχρεώνει τις αδειοδοτούσες αρχές να βρουν ποια είναι τα σημεία που δεν εισάγουν διακρίσεις. Όπως έχει διατυπωθεί στο σχέδιο νόμου και αυτό μάλλον παραπέμπεται στις καλές πρακτικές.

Τώρα, θα ήθελα να ρωτήσω γιατί το άρθρο 26 της οδηγίας, περί πολιτικής ποιότητας των υπηρεσιών δεν υπάρχει καν στο σχέδιο νόμου. Το να υπάρχει έστω και μια δυνητική πρόβλεψη, περί εφαρμογής συστημάτων ποιότητας μόνο θετικά μπορεί να συνεισφέρει και όχι αρνητικά.

Μία άλλη παρατήρηση που θα ήθελα να κάνω αφορά κυρίως το θέμα της κωδικοποίησης της νομοθεσίας για την άσκηση ενός εκάστου από τα επαγγέλματα παροχής υπηρεσιών, σε εθνικό επίπεδο. Παρά τις προσπάθειες που έχουν γίνει κατά καιρούς από το Υπουργείο Οικονομίας, αλλά και από άλλα Υπουργεία και το Υπουργείο Εσωτερικών –το Υπουργείο Οικονομίας, όμως, έχει το ρόλο του συντονιστή- τα βήματα προς την κατεύθυνση της απλοποίησης νομοθεσίας που έχουν γίνει δεν είναι σημαντικά. Η Κυβέρνηση ανέφερε ότι μεις δεν εφαρμόσαμε μια οδηγία, την οποία φέρνει τελικά τον Απρίλη του 2010, προς ψήφιση με σημαντική καθυστέρηση.

Τώρα, επιτρέψτε μου δύο τελευταίες παρατηρήσεις. Η πρώτη αφορά στο άρθρο 35 με το οποίο ρυθμίζονται διάφορα θέματα με κοινές υπουργικές αποφάσεις, των κατά περίπτωση αρμοδίων Υπουργών. Ορίζονται όργανα και διαδικασίες επιβολής προστίμων, το είδος και το ύψος των προστίμων. Για εμένα αυτό δεν

είναι αντιληπτό. Θα είναι κοινές υπουργικές αποφάσεις του Υπουργείου Οικονομικών με τους αρμόδιους Υπουργούς που εποπτεύουν τομείς που αναφέρονται στην οδηγία. Η παρατήρηση συνδέεται με την γενική παρατήρηση που έκανα περί παραπομπής στο αόριστο μέλλον όλων αυτών των θεμάτων.

Τέλος, σε ό,τι αφορά στο άρθρο 39, παράγραφος 5 σας καλώ, κύριε Υπουργέ, να το διευκρινίσετε ή να το αποσύρετε. Σε αυτό το άρθρο, στις άλλες διατάξεις, λέτε ότι στη μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ελλάδας, στην Ευρωπαϊκή Ένωση επιτρέπεται να αποσπώνται και μετακλητοί υπάλληλοι Υπουργείων, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού φορέων του δημόσιου τομέα κ.λπ.. Για εμένα αυτή η διάταξη είναι φωτογραφική. Στις μόνιμες Αντιπροσωπείες και ειδικά στη ΜΕΑ στις Βρυξέλλες, πρέπει να υπηρετούν μόνιμοι υπάλληλοι, έτσι ώστε η εμπειρία που αποκτούν εκεί στη συνέχεια να ανακτάται και να γίνεται επωφελής για το δημόσιο, όταν επιστρέφουν στις υπηρεσίες τους. Ένας μετακλητός υπάλληλος, όπως γνωρίζετε, παύεται αμέσως μαζί με τον Υπουργό ή τον αρμόδιο του φορέα, ο οποίος τον έχει διορίσει ως μετακλητό και στην ουσία αυτή η εμπειρία χάνεται.

Εκτιμώντας, λοιπόν, ότι αυτή η διάταξη είναι φωτογραφική, θα ήθελα να ρωτήσω αν έχετε την πρόθεση να μου εξηγήσετε για ποιο λόγο έχει μπει εδώ ή να την αποσύρετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΥΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μουσουρούλη.

Το λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θεωρώ υποχρεωσή μου στο πνεύμα στο οποίο μίλησε οισηγητής του κόμματός μας ο κ. Μητσοτάκης να αναφερθώ στη σημερινή επέτειο και να επισημάνω την ανάγκη διαρκούς ενδυνάμωσης της δημοκρατίας και της ανάδειξης ηγεσιών στον τόπο, οι οποίες πράγματι θα μπορούν να ανταποκριθούν με επιτυχία στις προκλήσεις των σημερινών καιρών και ιδιαίτερα στην ικανότητά τους να αντιμετωπίσουν την πολυσύνθετη κρίση, η οποία ταλανίζει τον κόσμο ολόκληρο και ιδιαίτερα την ελληνική κοινωνία. Έχει πολύ μεγάλη σημασία να διδασκόμεθα από τα λάθη του παρελθόντος. Τα τριάντα έξι χρόνια Δημοκρατίας στη χώρα μας είναι μια πολύ σημαντική περιόδος, έτσι ώστε να διδάσκονται οι ηγεσίες από αυτή καθ' εαυτή την εμπειρία της δημόσιας ζωής της χώρας μας και να έχουν τη γενναιότητα να εγκαταλείπουν εσφαλμένες επιλογές του παρελθόντος, να έχουν τη γενναιότητα να δηλώνουν δημοσίως την αναθεώρηση της στάσης τους για επιλογές που απεδείχθησαν εσφαλμένες και να κοιτάζουν με τόλμη και θάρρος το μέλλον, για να μπορούν να ανταποκριθούν με επιτυχία στα όνειρα και τις φιλοδοξίες της νέας γενιάς της πατρίδος.

Με την ευκαιρία του συζητούμενου νομοσχεδίου και επειδή εδεχθην μία πρόκληση στην προηγούμενη συζήτηση, σε άλλο νομοσχέδιο, από τον κύριο Υφυπουργό και επίσης με αφορμή τα όσα είπε πάλι ο κ. Μητσοτάκης, σε ό,τι αφορά την Ολυμπιακή, την οποία οδήγησε στην πλήρη περιπέτεια η πολιτική την οποία ακολούθησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ –πρώτον, με την αλόγιστη διόγκωση του προσωπικού της, δεύτερον, με επιλογές οι οποίες την οδήγησαν στην χρεωκοπία και όχι μόνον. Αλλά και με τη στάση την οποία κράτησε η σημερινή Κυβέρνηση ως αξιωματική αντιπολίτευση, απέναντι στις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, στάση με την οποία παρεμπόδισε να ληφθούν αποφάσεις οι οποίες θα βοηθούσαν και το μέλλον της εταιρείας και θα προστάτευαν το δημόσιο ταμείο. Θεωρώ, λοιπόν, υποχρέωση μου, για την ενημέρωση των συναδέλφων, να αναφέρω ότι στοίχιζε 400.000.000 ευρώ ετησίως η Ολυμπιακή στους Έλληνες φορολογούμενους.

Όταν ιδιωτικοποιήθηκε η Ολυμπιακή, το ελληνικό κράτος εισέπραξε 177.000.000 ευρώ. Παράλληλα η νέα εταιρεία καταβάλει εισφορές, όταν η προηγούμενη εταιρεία δεν κατέβαλε εισφορές, στο ΙΚΑ σπατάλημα καθώς και σε άλλες υπηρεσίες, του ελληνικού δημοσίου. Και επειδή ακριβώς η πρόκληση ήταν περί του κόστους του προγράμματος αυτού, θεωρώ υποχρέωσή μου να καταθέσω τα εξής στοιχεία:

Το πρόγραμμα κατοχύρωσης των εργαζομένων κοστίζει 1,26 δισεκατομμύρια ευρώ, που θα καταβληθούν σε βάθος εικοσιπέντε ετών. Αυτό, όμως, ήταν το κόστος της Ολυμπιακής για τρία χρόνια. Αυτό, το οποίο έτσι περιφρονητικά σήμερα αντιμετωπίζει το ΠΑΣΟΚ, ότι: «Σιγά το σπουδαίο επίτευγμα», είναι επίτευγμα, είτε θέλετε να το παραδεχθείτε είτε δεν θέλετε. Διότι αυτό το ποσό θα πληρώσουμε σε εικοσιπέντε χρόνια για να διασφαλίσουμε τους εργαζόμενους. Όταν είσαστε στην αντιπολίτευση διαρρηγνύετε τα μιάτια σας υπέρ των εργαζομένων και των συλλογικών συμφερόντων, και όταν γίνεται Κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ τα λησμονεί, διότι τότε ανακαλύπτει ότι άλλες επιλογές πρέπει να γίνουν. Και είναι πολύ σημαντικά αυτά τα οποία σας είπε ο εισηγητής μας, σε ό,τι αφορά την αξιοποίηση των όποιων περιουσιακών στοιχείων υπάρχουν ακόμα, κινητών και ακινήτων, έτσι ώστε να ενισχυθεί το δημόσιο ταμείο αυτή την περίοδο.

Και είναι φρονιμότερο για μία Κυβέρνηση, η οποία βρίσκει ένα θετικό αποτέλεσμα, αντί να σπεύδει να σπιλώσει και να μειώσει αυτό το αποτέλεσμα, να φροντίζει να αξιοποιεί τις ευεργετικές επιδράσεις, οι οποίες υπάρχουν και υπάρχουν για το δημόσιο ταμείο. Διότι υπάρχουν άλλες επιλογές του παρελθόντος, όπως η απόπειρα ιδιωτικοποίησης της Ολυμπιακής, μέσω των Βρετανικών Αερογραμμών και της θυγατρικής τους, θέλω, αν ποτέ ευαισθητοποιηθεί ο κύριος Υπουργός, ή αλλιώς θα το ζητήσω με μία ερώτησή μου, να πληροφορηθεί η Βουλή πόσο στοίχισαν και πόσο μέτρησαν αυτές οι δαπάνες στο δημόσιο χρέος, το οποίο σήμερα αντιμετωπίζουμε με δέος και τρόμο. Πόσο στοίχισε ο περιβόητος Οργανισμός Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων στα πρώτα χρόνια του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού της κοινωνίας;

Διότι, όταν γίνεται κριτική σήμερα, πρέπει κανείς να έχει και το μέτρο της δικής του ευθύνης και όχι να σπιλώνει τους αντιπάλους του, με βίαιο τρόπο και άδικο τρόπο. Είναι θεωρώ η σημερινή ημέρα η πλέον κατάλληλη για να διδαχθούμε όλοι από τις όποιες εσφαλμένες επιλογές του παρελθόντος και να κοιτάξουμε μπροστά με πνεύμα σύνεσης και συναίνεσης για το καλό του τόπου.

Μία τελευταία φράση για την οδηγία, την οποία σήμερα ενσωματώνουμε στο εθνικό μας δίκαιο. Και επ' αυτού, προσφάτως, μόλις προ μηνών, η κριτική η οποία ασκείτο ήταν: «Θα τολμήσει η Κυβέρνηση να υιοθετήσει αυτή την Οδηγία; Θα τολμήσει η Κυβέρνηση να δώσει επαγγελματικά δικαιώματα»; Και όχι μόνο ήταν ως απειλή, αλλά επί ημερών της κ. Γιαννάκου, ήταν κάθε Πέμπτη έξω από τη Βουλή μία διαδήλωση, η οποία είχε μία λίστα θεμάτων για τα οποία υπήρχε «κόκκινη» γραμμή και απαγορευόταν στην κυβέρνηση, με τεράστιες συνέπειες στο κοινωνικό σύνολο, να προχωρήσει σε εκείνα τα οποία οι Ευρωπαίοι εταίροι μας έχουν υιοθετήσει και έχουν καταστήσει δικαίωμα των πολιτών τους και ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων που αναζητούν μια καλύτερη θέση στη ζωή για να πραγματώσουν τα όνειρά τους.

Πιστεύω ότι η σημερινή Κυβέρνηση, υπό το βάρος των ευθυνών της διακυβέρνησης του τόπου, αναγνωρίζει και αναλαμβάνει τις ευθύνες της. Εύχομαι αυτό να συνεχιστεί, διότι από την Αξιωματική Αντιπολίτευση υπάρχει η υπεύθυνη στάση την οποία εκδηλώνουμε και την εκδηλώνουμε όχι για να στηρίξουμε την Κυβέρνηση –όπως και άλλη φορά δήλωσα στη Βουλή– αλλά για να στηρίξουμε το μέλλον της πατρίδας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Λυκουρέντζο.

Η υπεύθυνη στάση, η κριτική και η αυτοκριτική είναι καλά σημάδια. Χρειάζεται ισχυρή βούληση και θάρρος για την αλήθεια, για την πρόοδο και για την αλλαγή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δικτά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής σαράντα δύο μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί από το 6ο Γυμνάσιο Καλλιθέας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Ανδρουλάκης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός ότι στενεύουν οι επιλογές της χώρας σχεδόν μεταξύ Σκύλλας και Χάρυβδης, μεταξύ δράματος και τραγωδίας είναι ένδειξη μιας αποτυχίας του πολιτικού και οικονομικού συστήματος της χώρας, μιας αποτυχίας της ίδιας της Ευρωζώνης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συμερίζομαι και την εισήγηση του κ. Στρατάκη όπως και πολλές από τις παρατηρήσεις που έκαναν οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, είτε συμφωνούν είτε διαφωνούν με την οδηγία. Αυτή η οδηγία έτσι κι αλλιώς συνδέεται με τον παρανομαστή του εφιαλτικού κλάσματος που μας απασχολεί αυτόν τον καιρό, δηλαδή με το ΑΕΠ, με τη δυναμική της ανάπτυξης. Βέβαια, αντί να υπολογίζουμε αυτό το κλάσμα, κατά τη γνώμη μου, καλύτερα είναι να συγκρίνουμε τη δυναμική των επιτοκίων και του χρέους με το δυναμικό ρυθμό της ανάπτυξης που είναι κάτι διαφορετικό από το ΑΕΠ. Αυτό είναι πιο ακριβές.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω πως διαβάω και ακούω ορισμένες υπερβολικές άμεσες προσδοκίες από την απελευθέρωση των κλειστών επαγγελματιών. Μακάρι να ήταν έτσι. Διαβάω νούμερα από το 1,5% του ΑΕΠ, που θα έχουμε άμεσα, ως το 3,5% ή και το 4,5%, που λένε ορισμένοι. Ίσως σε ορισμένους τομείς, όπως είναι οι μεταφορές, ειδικά στα φορτηγά και τα ταξιδιωτικά λεωφορεία, να έχουμε μία άμεση επίδραση στον ανταγωνισμό, στις τιμές και στην ανάπτυξη, αλλά μου φαίνονται υπερβολικές οι προσδοκίες. Ίσως αυτή η απελευθέρωση των κλειστών επαγγελματιών να επηρεάζει περισσότερο την ανθρωπολογική πλευρά της ανάπτυξης, δηλαδή να ενισχύσει το ένστικτο του αγωνιστή στη ζωή των ανθρώπων, δηλαδή τη διάθεση για ρίσκο, καινοτομία, επιχειρηματικότητα ίσως.

Όσον αφορά τους νόμους που θα βγουν με βάση αυτή την οδηγία, θέλω να πω ότι οι νόμοι δεν απελευθερώνουν πάντα αποτελεσματικά τις κλειστές καταστάσεις. Μπορεί δηλαδή να απελευθερωθούμε, ας πούμε, μία αγορά ή μία κλειστή κατάσταση νομοθετικά, παρ' όλα αυτά να παραμένει περικλειστή, καρτελοποιημένη, περιχαρακωμένη συνεχιακά.

Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα, που το ξέρουμε όλοι, είναι ο χρηματοπιστωτικός τομέας, όπου πράγματι έχουμε μία νομοθετική και μάλιστα πλήρη απελευθέρωση εδώ και δεκαπέντε χρόνια, αλλά, όπως ξέρετε, σε όλη την Ευρώπη υπάρχει ισχυρή καρτελοποίηση του τομέα. Μπορεί να απελευθερώσουμε μία αγορά και όμως να δημιουργείται μία ζούγκλα αδιαφάνειας και περικλειστών καταστάσεων, όπως περίτρανα αποδεικνύεται αυτές τις μέρες για άλλη μια φορά με το σκάνδαλο της «Goldman Sachs», με τα σύνθετα παράγωγα προϊόντα.

Πολλές φορές έχω μιλήσει για τη «Goldman Sachs» και για τις άλλες μεγάλες παγκόσμιες επενδυτικές τράπεζες, οι οποίες, κύριε Υπουργέ, με το ένα χέρι σας δίνουν εισηγήσεις πώς θα ελέγξετε τη δυναμική του χρέους και με το άλλο χέρι γράφουν γράμματα στους πελάτες τους –το λέω και κυριολεκτικά αυτό και τους καλούν να συμπεριλάβουν στο προσδοκώμενο επιτόκιο δανεισμού το ρίσκο χρεοκοπίας της Ελλάδας. Το κάνουν οι ίδιες εταιρείες στις οποίες εμείς καταφεύγουμε για να μας συμβουλευθούν σε κάθε είδους swaps.

Μπορεί επίσης να απελευθερώσουμε με νόμο μία αγορά, ένα επάγγελμα και, αντί να ανεβαίνουν τα στάνταρντ ποιότητας, να πέφτουν. Κι επειδή στο Προεδρείο είναι συνάδελφος μηχανικός, θα ήθελα να πω ότι πρέπει να προσέξουμε μήπως πέσουν τα στάνταρντ του επαγγέλματος των μηχανικών ή άλλων επαγγελματιών, από τον τρόπο που θα κάνουμε την απελευθέρωση. Θέλει πολύ μεγάλη προσοχή σ' αυτά τα ζητήματα.

Θέλουμε, λοιπόν, να βγάλουμε νόμους που να απελευθερώνουν από κλειστές, περιχαρακωμένες καταστάσεις, αλλά δυστυχώς στις αγορές τα πράγματα είναι πιο σύνθετα, πιο περίπλοκα. Υπάρχουν δηλαδή παράπλευρες σχέσεις, υπόγειες διαδρομές, συμφέροντα, παγιωμένες σχέσεις και συνήθειες ή και αντικειμενικές καταστάσεις, που στηρίζουν την περιχαράκωση και το status quo, ανεξάρτητα αν εμείς απελευθερώσουμε, υποτίθεται, αγορές και κλειστές καταστάσεις.

Θα ήθελα να πω, κύριοι συνάδελφοι, προς ορισμένους υπερ-

μοντερνιστές, εκτός πολιτικής ζωής, οι οποίοι αν τους ακούσετε στην τηλεόραση λίγο-πολύ θεωρούν ότι όλοι τα κάναμε τέλεια στην ανάπτυξη της χώρας τις τελευταίες δεκαετίες, αλλά δυστυχώς παραβλέψαμε να θέσουμε υπό έλεγχο τους «ταρίφες» και τους φαρμακοποιούς κι αυτό είναι το πρόβλημα της ανάπτυξης. Πρόκειται για υποκρισία, κύριοι συνάδελφοι. Η αποτυχία του μοντέλου ανάπτυξής μας, σε τελευταία, τελευταία ανάλυση, στηρίζεται στη στρεβλή, στην κακή τοποθέτηση των πόρων, είτε πρόκειται για πόρους από δανειακά χρήματα είτε από τα λεφτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κακή κατανομή των πόρων την οποία την επέβαλαν όχι οι ταξιτζήδες και οι φαρμακοποιοί, αλλά ισχυρά πολιτικά, ολιγοπωλιακά οικονομικά συμφέροντα και μιντιακά συμφέροντα, υπό τις ευλογίες βεβαίως μιας κοινής γνώμης η οποία γοητεύεται από τις «πυραμίδες» και από τις εύκολες λύσεις στο θέμα της ευημερίας.

Ο μακαρίτης ο Κέινς έλεγε ότι: «Δύο «πυραμίδες» είναι καλύτερες από τη μία, δύο «καθεδρικοί ναοί» –δηλαδή δύο αντιπαραγωγικές επενδύσεις- είναι καλύτεροι από έναν «καθεδρικό ναό»». «Δύο νεκρώσιμες ακολουθίες» όμως –συμπλήρωνε- «είναι καλύτερες από τη μία. «Αλλά πρόκειται για αστείο», έλεγε στους αφελείς κείνσιανούς. Διότι μερικές φορές και πάνω από ένα όριο αυτό δεν ισχύει.

Εμείς κάναμε πολλές «πυραμίδες», οι οποίες όμως είναι άσχετες με την ανταγωνιστικότητα, την παραγωγικότητα και την εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας και, κύριοι συνάδελφοι, μας μένει η νεκρώσιμος ακολουθία! Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα.

Βεβαίως η Κυβέρνηση φαίνεται ότι επιταχύνει το νομοθετικό έργο της, τις τελευταίες μέρες. Κύριε Υπουργέ, ξέρετε τι αγάπη σας έχω και λόγω της καταγωγής σας και του κ. Ροντούλη. Τι να κάνουμε! Αγαπούμε τους Καραγκούνηδες εμείς οι νότιοι, οι Κρητικοί!

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Εγώ δεν είμαι Καραγκούνης!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Όπως σας φωνάζαμε «πιο γρήγορα», έτσι σας λέμε τώρα και «προσοχή!», προτεραιότητες και επιλογές». Διότι η Κυβέρνηση κινδυνεύει να υποστεί αυτό που λέμε «το σύνδρομο της συμφοράς στο λαϊκό του μπουκαλιού», δηλαδή να πέσουν πολλές νομοθετικές αλλαγές και βεβαίως να μην μπορεί να συγκεντρώσει την προσοχή της στους δύο, τρεις, τέσσερις κρίσιμους κρίκους για την αντιμετώπιση της κρίσης, να υπάρξει διασπορά της προσοχής του κοινού, ανικανότητα της ήδη ημιπαράλυτης διοίκησης να συγκεντρωθεί στις προτεραιότητες. Άρα, λοιπόν, προσέξτε αυτή την πιθανή παρενέργεια, που καταγράφεται έτσι στην πολιτική επιστήμη ως «συμφορά στο λαϊκό του μπουκαλιού». Προτεραιότητες, λοιπόν! Λιγότερα και καλύτερα, τουλάχιστον αυτή τη στιγμή!

Κύριοι συνάδελφοι, αν και εξαντλήθηκε ο χρόνος μου, θα ήθελα να πω ότι πρέπει να απαλλαγούμε ως πολιτικό σύστημα και ως διακυβέρνηση από το νομοθετικό φетиχισμό, απ' αυτή τη νομοθετική νεύρωση. Δηλαδή θέλω να πω –το ξαναλέω, κύριε Υπουργέ- ότι οι νόμοι δεν είναι το παν. Οι νόμοι είναι ο «σκελετός». Το «κρέας» είναι οι άνθρωποι και οι επιλογές είναι το management, είναι η ζωντανή διοίκηση. Έτσι, λοιπόν, δεν πρέπει η Κυβέρνηση –προς Θεού, αλίμονο!- να βαθμολογεί τους Υπουργούς, όπως ακούω, -αν πράγματι αυτό είναι το κριτήριο- με βάση τους νόμους που μας φέρνουν εδώ πέρα. Πρόκειται για αποτυχία. Θα βαθμολογεί τους Υπουργούς, με βάση τα τελικά αποτελέσματα πάνω στις επείγουσες προτεραιότητες των Υπουργείων τους κι όχι όσον αφορά την υπερκατανάλωση νομοθετημάτων, τα οποία τις περισσότερες φορές μένουν «ορφανά».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ανδρουλάκη, για την αγόρευση του.

Παρακαλώ να λάβει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Νικόλαος Καραθασόπουλος.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ο Υπουργός θέλει να πάρει το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Μια διευκρίνιση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν θα πάρω, τώρα, το λόγο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Δεν θα πάρετε το λόγο, ούτε στη θέση του αγορητή ούτε ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

Κύριε Υπουργέ, έχετε ζητήσει το λόγο, πριν δώσω το λόγο στον κ. Λαφαζάνη.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Απλώς, μια διευκρίνιση προς τον εκλεκτό συνάδελφο μου, τον κ. Ανδρουλάκη, να πω ότι τιμώ και εκτιμώ τους Καραγκούνηδες, αλλά η δική μου καταγωγή, κ. Ανδρουλάκη, είναι από τα βάθη του Πόντου.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αλλά, τώρα είστε με μετεγγραφή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Πιστεύω, ότι ο κ. Ανδρουλάκης σας έβλεπε σαν πολίτη του κόσμου και αναφέρθηκε σε αυτό.

Ορίστε, κ. Λαφαζάνη, έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ζήτησα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ζητήσατε το λόγο, αλλά δεν έχει μιλήσει εκπρόσωπος από το ΣΥΡΙΖΑ, αν παρακολουθήσατε από την αρχή.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εντάξει, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Εντάξει, κύριε Ροντούλη. Παρακαλώ, κ. Λαφαζάνη, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αυτή την ώρα, εδώ στην πλατεία Συντάγματος έχει έρθει ολόκληρη η ομάδα, μια ορδή από εκπροσώπους του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, για να σώσουν τη χώρα, μαζί τους και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και έχετε ξεκινήσει διαπραγματεύσεις για το πώς θα «βουλιάξετε» αυτήν τη χώρα και πώς θα καταστρέψετε κάθε ιστορική προοπτική της.

Θα σας καλέσω από αυτό το Βήμα να τους πετάξετε έξω από τα Υπουργεία Οικονομίας και Οικονομικών!

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Βρήκατε τα 40.000.000.000 ευρώ;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα σας καλέσω από αυτό το Βήμα να τους πετάξετε έξω! Θα σας καλέσω να σταματήσετε αυτές τις διαπραγματεύσεις. Δεν έχουν κανένα νόημα, κανένα περιεχόμενο. Θα σας καλέσω να υπερασπιστείτε, στοιχειωδώς, τα συμφέροντα της χώρας και του ελληνικού λαού. Να υπερασπιστείτε τη προοπτική του.

Πέστε μου μια χώρα η οποία έπεσε στα «νύχια» του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και είχε καλό τέλος, είχε καλή προοπτική. Πείτε μου μία!

Θα το επαναλάβω, άλλη μια φορά και νομίζω ότι αυτά που λέμε είναι, απολύτως «ρεαλιστικά και απολύτως» μέσα στις εξελίξεις.

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ως συμπύκνωση της εξουσίας του κεφαλαίου στον κόσμο, είναι ο μεγαλύτερος τρομοκρατικός οργανισμός του πλανήτη. Τη γιάφκα την οποία αναζητάτε, πάτε να την στήσετε μέσα στο Υπουργείο Οικονομίας, αυτή την ώρα! Είναι ο μεγαλύτερος τρομοκρατικός οργανισμός του πλανήτη! Δεν έχει καταστρέψει μόνο χώρες και λαούς, έχει λεηλατήσει κυριολεκτικά ολόκληρες ζώνες και περιοχές του πλανήτη.

Η Λατινική Αμερική δεν μπορεί να συνέλθει από τις παρεμβάσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου με εντολοδόχο τις Ηνωμένες Πολιτείες. Ολόκληρη η Αφρική δυναστεύεται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και μεγάλες ζώνες της Ασίας.

Τώρα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο επιστρέφει για να συνθλίψει και την Ευρώπη. Έχει βαρύτατη ευθύνη για τις εξελίξεις και η Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία είναι συμμετόχη των εξελίξεων αυτών.

Μην μας λέτε για ευρωπαϊκό μηχανισμό δανειοδότησης. Τι πάει να πει αυτό: ευρωπαϊκός μηχανισμός δανειοδότησης; Βεβαίως, είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση που έχει το πλαίσιο και λαμβάνει τις αποφάσεις. Αυτή είναι. Αλλά, όμως η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει βάλει μπροστά το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ως αιχμή του δόρατος αυτήν την ώρα για να κάνει τη βρώμικη δουλειά.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έβαλε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο,

για αυτή τη βρώμικη δουλειά στην Ουγγαρία και την Εσθονία. Δείτε τα αποτελέσματα. Φέρτε μας, εδώ, μια έκθεση να μας πείτε ποια ήταν τα πεπραγμένα και ποιες είναι οι προοπτικές της Ουγγαρίας και την Εσθονίας μετά από τις παρεμβάσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Και τώρα έρχεται η Ευρωπαϊκή Ένωση να βάλει μπροστά το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο να κάνει τη «βρώμικη» δουλειά και μάλιστα σε μια χώρα της Ευρωζώνης. Εδώ τα πράγματα θα γίνουν πολύ χειρότερα, διότι η Ελλάδα –μια χώρα μέλος της Ευρωζώνης- χρησιμοποιείται ως πειραματόζωο για μια ουσιαστικότερη αντεργατική σύγκρουση και κατεδάφιση σε όλη την Ευρωζώνη και σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σ' αυτές τις καταστροφικές συνθήκες εσείς αυτήν τη στιγμή οδηγείτε.

Έρχομαι τώρα επί των άρθρων. Αυτά είναι τα πιο σοβαρά άρθρα του νομοσχεδίου. Και επειδή λέτε για τα άρθρα, αναφέρομαι στο άρθρο 39 σε συνάφεια με όσα είπα προηγουμένως. Σχετικά με τις τράπεζες, εδώ, κύριε Υφυπουργέ, δεν καταγγέλλετε τη Νέα Δημοκρατία για τα 28.000.000.000 ευρώ στις τράπεζες;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Το είπατε και χθες αυτό. Κάτι καινούργιο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δηλαδή το έχετε ξεκαθαρίσει αυτό;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Όχι, αλλά το εμπεδώσαμε. Σας έδωσε απάντηση ο Υπουργός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όχι, δεν μου απάντησε κανένας. Κανένας δεν απάντησε και δεν απαντά συνήθως και αυτά που λέει είναι εκτός κειμένου, εκτός των διατάξεων του νομοσχεδίου, γιατί μπορεί εύκολα να κάνει μια διάλεξη για την Κυβέρνηση και το τραπεζικό σύστημα και να παρακάμψετε τις ουσιαστικές διατάξεις που περιέχετε στο νομοσχέδιο. Αυτή είναι η ουσία και δεν θα απαντήσετε. Να μας απαντήσετε συγκεκριμένα. Δεν γίνεται αλλιώς!

Εσείς ως παράταξη καταγγέλλατε –και σωστά θα έλεγα- τη Νέα Δημοκρατία ότι με τα 28.000.000.000 κάνει δώρο στο τραπεζικό κεφάλαιο και το θεωρούσατε σκάνδαλο. Αυτά τα 28.000.000.000 δεν πρόλαβε να τα διαθέσει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ή δεν τα πήραν οι τράπεζες, με αποτέλεσμα να έχουμε ένα περίσσειμα. Μένουν γύρω στα 17.000.000.000 ευρώ. Τεράστιο ποσό τα 17.000.000.000 ευρώ, λιγότερο από αυτό που θα δώσει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, για να μας βάλει τους περιφνημούς όρους του.

Έρχεστε τώρα εσείς, μετά και τη συνάντηση του Υπουργού με τον κ. Προβόπουλο, να μας πείτε ότι ενεργοποιείτε τη διάθεση και των υπολοίπων περίπου 17.000.000.000 ευρώ προς τις τράπεζες. Αυτό τώρα δεν είναι σκάνδαλο; Δεν είναι δώρο και χάρισμα στο τραπεζικό κεφάλαιο;

Να σας πω και κάτι άλλο. Ρώτησα τον κύριο Υπουργό να μας πει μέχρι πότε θα δίνετε αυτή την παράταση, για να μπορέσουν οι τράπεζες –υποτίθεται- να χρησιμοποιήσουν αυτά τα 17.000.000.000 ευρώ μέχρι να φθάσουμε στο ποσό των 28.000.000.000 ευρώ και –μετά από πιέσεις δικές μου που φώναζα από κάτω- μου απάντησε «ένα εξάμηνο».

Όμως, τι λέει η διάταξη; Η διάταξη δεν βάζει χρονικό ορίζοντα. Λέει μετά από εισήγηση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος μπορεί να ανανεώνεται η δυνατότητα χρονικής παράτασης. Άρα, εδώ φέρνετε μια διάταξη, η οποία έχει αρχή, αλλά δεν έχει τέλος.

Τι γίνεται με τις υπηρεσίες και την απελευθέρωση των υπηρεσιών; Στην ουσία, όλες οι διατάξεις ανοίγουν το δρόμο, για να μπουν μέσα στη χώρα, στο όνομα της απελευθέρωσης των αγορών, στο μεγαλύτερο μέρος της οικονομίας –που είναι μια οικονομία υπηρεσιών- και η Ελλάδα και μάλλον αποκλειστικά υπηρεσιών- και να ασκήσουν δραστηριότητα οι πάντες και κυρίως πολυεθνικές εταιρείες, κυρίως οργανωμένες εταιρείες, κυρίως εταιρείες, οι οποίες διαθέτουν και τεχνολογία και κεφάλαια και οργανωτική συγκρότηση σχετικά υπέρτερη σε σχέση με αυτή της Ελλάδας.

Με αυτές, λοιπόν, τις διατάξεις περί απελευθέρωσης υπηρεσιών η Ελλάδα αυτήν την ώρα κινδυνεύει να γίνει σάντουιτς απέναντι σε χώρες, οι οποίες έχουν εταιρείες με πολύ πιο

προωθημένες οργανωτικές, τεχνολογικές και κεφαλαιακές δυνατότητες και χώρες, οι οποίες έχουν ένα πάμφθινο έως ανύπαρκτο εργασιακό και ασφαλιστικό κόστος, όπως γειτονικές μας χώρες.

Πώς θα αντιμετωπίσετε αυτού του είδους τα φαινόμενα και αυτές τις εξελίξεις, τα οποία είναι ενδημικά τώρα σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση; Πώς θα τα αντιμετωπίσετε, για να μπορέσει να σταθεί η Ελλάδα σε αυτό το πλαίσιο, σε αυτό το περιβάλλον; Με τι δυνατότητες;

Είσαστε αμετανόητοι, απολύτως αμετανόητοι. Δεν έχετε βγάλει κανένα συμπέρασμα και εσείς και η Νέα Δημοκρατία, που ψηφίζετε αυτό το νομοσχέδιο. Κανένα συμπέρασμα δεν έχετε βγάλει. Η δήθεν απελευθέρωση των αγορών, η δήθεν απελευθέρωση του χρηματοπιστωτικού συστήματος, η λατρεία των αγορών, η απελευθέρωση των αγορών. Το δημόσιο θα παίζει κανένα ρόλο; Μπορείτε να μας πείτε αν μπορεί να παίζει το δημόσιο ρόλο; Κανένα απολύτως ρόλο. Αντίθετα εκποιείτε ό,τι έχει απομείνει στο δημόσιο και το παραδίδετε στις αγορές. Εδώ ανοίγετε το δρόμο πλέον για μια κοινωνία στην οποία θα κυριαρχεί η απόλυτη βαρβαρότητα.

Και δυστυχώς στην περίπτωση της Ελλάδας, θα είναι μια ακραία εκδοχή. Κάτω από την μπότα και τη χούντα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου θα είναι μια χώρα χωρίς κανένα απολύτως εργασιακό και κοινωνικό δικαίωμα. Αλλά, όμως, πρέπει να ξέρετε ότι λογαριάζετε χωρίς τον ξενοδόχο, διότι θα υπάρξουν αντιδράσεις. Μπορεί να μπει στους μηχανισμούς αυτούς, αλλά δεν θα βγει, διότι καθολικές λαϊκές εξεγέρσεις θα σας ανατρέψουν.

Θα ανατρέψουν αυτό το κατεστημένο, το οποίο έχει οδηγήσει τη χώρα εδώ που την οδήγησε και ο λαός θα πει την τελευταία λέξη. Και ο λαός ξέρετε τι θα πει «δεν πληρώνω, δεν πληρώνω», από το θεατρικό έργο του Dario Fo, διότι δεν δανείστηκε ο ελληνικό λαός, δανείστηκε μια πολιτική και οικονομική ελίτ και ενταφιάζει αυτήν τη στιγμή τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης.

Ορίστε, κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Με τους καταγκούνδες, δηλαδή, κύριε Ανδρουλάκη.

Κύριε Υφυπουργέ, νομίζω ότι ο κ. Ανδρουλάκης σας τα λέει, αλλά δεν τον ακούτε. Και επειδή έκανε λόγο για κηδείες, μου έδωσε την εικόνα ενός παπά που κάνει εξόδιο ακολουθία, την εξόδιο ακολουθία του ΠΑΣΟΚ. Διότι φέρνοντας και ενσωματώνοντας στο εθνικό μας δίκαιο την οδηγία αυτή την 123, θα κλονιστεί και θα χτυπηθεί κατά τρόπο ανεπανόρθωτο η ίδια η εκλογική βάση του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος.

Αυτό ήδη έχει γίνει στην Ευρωβουλή. Η τριχοτόμηση του ΠΑΣΟΚ έχει ήδη συντελεστεί σε επίπεδο Ευρωβουλής, όταν συζητούνταν αυτή η οδηγία. Ακούστε, λοιπόν, για να ξέρει και ο κόσμος, πώς χαρακτηριστικά ψήφισαν κάποιοι Ευρωβουλευτές του ΠΑΣΟΚ το 2006. Πώς ψήφισαν επί της τροποποιηθείσας οδηγίας «Μπολκενστάιν».

Η κ. Ματσούκα ψήφισε κατά της έκθεσης, καταψήφισε. Ο κ. Μπεγγίτης έκανε το ανάποδο. Ο κ. Αρναουτάκης και ο κ. Λαμπρινίδης ζήτησαν αποχή. Ο κ. Σηφουνάκης και η κυρία Τζαπάζη ζήτησαν και αυτοί αποχή με διόρθωση ψήφου. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι οι Ευρωβουλευτές του ΠΑΣΟΚ κατά κυριολεξία τριχοτομήθηκαν. Κάτι τέτοιο θα συμβεί και με την βάση του ΠΑΣΟΚ.

Έρχομαι τώρα στο ουσιαστικό ζήτημα που αφορά την οδηγία. Γιατί εμείς την καταψήφισουμε; Την καταψήφισουμε για τρεις θεμελιώδεις λόγους. Λόγος πρώτος. Έρχεται σε μια οικονομική συγκυρία, που είναι ιδιαίτερος αρνητική για το παραγωγικό

δυναμικό της χώρας.

Είναι ιδιαίτερως αρνητική για τον επαγγελματικό κόσμο της χώρας που βιώνει μία τρομακτική κρίση ρευστότητας που οδηγεί σε κλείσιμο επιχειρήσεων και σε διόγκωση της ανεργίας. Η οδηγία αυτή αποτελεί την ταφόπλακα για τον επαγγελματικό κόσμο της χώρας. Άρα, ο πρώτος ουσιώδης λόγος είναι αυτός, της αρνητικής ψήφου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Δεύτερον, ήδη ασκείται και μια δεύτερη πίεση εδώ και χρόνια επί του ντόπιου παραγωγικού δυναμικού της χώρας από τις ακατάσχετες ροές λαθρομεταναστών. Ιδίως το ανειδίκευτο ελληνικό εργατικό δυναμικό εξωθείται εκτός της αγοράς εργασίας απ' αυτές τις ακατάσχετες ροές λαθρομεταναστών.

Και εδώ πέρα επιτρέψτε μου να πω την υποκριτική στάση της Αριστεράς στο ζήτημα που συζητάμε τώρα. Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός νομιμοποιείται απολύτως να πει ότι εγώ, κύριοι, θέλω να προστατεύσω το ντόπιο εργατικό δυναμικό, το ντόπιο επαγγελματία και γι' αυτό καταψηφίζω αυτή τη μίνι οδηγία Μπολκενστάιν. Μα, εγώ ακούω το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος και τον ΣΥΡΙΖΑ υπέρ της ελεύθερης εργασίας των μεταναστών, δεν θέλουν να προστατεύσουν το ντόπιο εργατικό δυναμικό.

Άρα, εδώ είναι ένας δεύτερος λόγος βάσει του οποίου εμείς καταψηφίζουμε και ο οποίος θεμελιωδώς μας διαφοροποιεί από τα κόμματα της Αριστεράς.

Και βεβαίως έρχομαι στον τρίτο λόγο, που οδηγεί στην καταψήφιση από την πλευρά μας του νομοθετήματος αυτού.

Λέει η Κυβέρνηση: Μα, το εργασιακό δίκαιο θα είναι το ελληνικό, το συνταξιοδοτικό και ασφαλιστικό δίκαιο θα είναι το ελληνικό, το συνδικαλιστικό δίκαιο θα είναι το ελληνικό, γιατί αντιδράτε;

Γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, λένε ψέματα και θα σας αποδείξω με τα γραφόμενα της ίδιας της Κυβέρνησης πως λένε ψέματα. Διαβάζω στη σελίδα τρία της αιτιολογικής έκθεσης: «...δεν θίγεται ούτε το ποινικό δίκαιο, ούτε το εργατικό δίκαιο, ούτε τα θεμελιώδη συνδικαλιστικά δικαιώματα, ούτε οι διατάξεις του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, εθνικές και κοινοτικές, ιδίως αυτές που αναφέρονται στην προστασία του καταναλωτή, ούτε οι εθνικές διατάξεις περί απασχόλησης, που περιλαμβάνονται στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας». Και προσέξτε τώρα το δηλητηριώδες: Όλα αυτά δεν θίγονται «στο μέτρο του δυνατού».

«Στο μέτρο του δυνατού» το λένε οι ίδιοι στην αιτιολογική τους έκθεση. Στο μέτρο του δυνατού δεν θίγονται αυτά. Δηλαδή, όπως σας εξήγησε ευκρινέστατα ο εισηγητής μας ο κ. Πολατίδης χθες αναλύοντας πλήρως και κάνοντας φύλλο και φτερό αυτό το αισχρό νομοθέτημα εάν μία πολυεθνική προσφύγει στο ΔΕΚ, στο Δικαστήριο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και επικαλεστεί την αρχή της ελεύθερης κίνησης εντός του κοινοτικού χώρου, τότε θα δικαιωθεί αυτή η πολυεθνική και δεν θα ισχύουν όλες αυτές οι δεσμεύσεις. Αυτό εμπειρικλείεται στη μικρή, αλλά δηλητηριώδη φράση «στο μέτρο του δυνατού» δεν θίγονται όλα αυτά.

Θέλω να ξεκαθαρίσω και κάτι άλλο, κύριε Υφυπουργέ, μέσα στην Αίθουσα αυτή: Τι θα γίνει με τη φορολογία των ανθρώπων αυτών που θα δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα. Μας λέτε για το ασφαλιστικό, μας λέτε για το συνταξιοδοτικό, μας λέτε για το εργασιακό, αλλά για το φορολογικό κουβέντα. Πώς θα φορολογούνται οι άνθρωποι αυτοί που θα δραστηριοποιούνται εντός του ελληνικού εδάφους; Περιμένουμε μία ξεκάθαρη απάντηση γιατί το ζήτημα αυτό εκκρεμεί.

Κλείνοντας, αγαπητοί συνάδελφοι, εμάς του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού μας ενόχλησε πολύ το εξής: Έχουμε μία κοινοτική οδηγία που θα πρέπει να την ενσωματώσουμε στο εθνικό μας δίκαιο και, όπως γνωρίζετε πολύ καλά, η οδηγία δεν είναι κανονισμός. Δηλαδή, ένας ευρωπαϊκός κανονισμός είναι νόμος, δεν αλλάζει με τίποτα. Τον παίρνω, τον μεταφράζω αυτολεξεί και είναι και νόμος του ελληνικού κράτους.

Η οδηγία δείχνει στόχο εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος που πρέπει να επιτευχθεί. Η οδηγία δίνει δυνατότητα, έχει την ευελιξία κάποια πράγματα να αλλάξουν, να τροποποιηθούν, να διευκρινιστούν, να ξεκαθαριστούν, με βάση και τις εθνικές ιδιαιτερότητες και ευαισθησίες.

Τι έκαναν οι κύριοι της Κυβέρνησης;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, σε δέκα δευτερόλεπτα.

Οι κύριοι της Κυβέρνησης επέδειξαν έναν επαίσχυντο ραγιαδισμό. Πήραν αυτούσια την οδηγία, τη μετέφρασαν όπως ακριβώς ήταν και μας την έφεραν σήμερα εδώ.

Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός δεν είναι κόμμα των ραγιαδών. Θα δώσουμε αγώνα για τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, για την εθνική μας ανεξαρτησία και αξιοπρέπεια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ροτούλη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, χαιρετίζουμε τη σημερινή σαρανταοκτάωρη απεργία του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου, η επιτυχία της οποίας αποτελεί σαφέστατη απόδειξη ότι, παρ' όλες τις προσπάθειες του μαύρου μετώπου -Κυβέρνησης, εργοδοσίας, Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων- και με την αξιοποίηση της ταξικής δικαιοσύνης για να ανακηρύξουν παράνομες και καταχρηστικές τις απεργίες, δεν έβαλε το κεφάλι κάτω, δεν υπέκυψε στον εκβιασμό και στην τρομοκρατία, αλλά φρόντισε, περιφρούρησε την απεργία με σημαντικά, σοβαρά αποτελέσματα.

Αυτή, λοιπόν, η σαρανταοκτάωρη απεργία αποτελεί έναν ακόμη σταθμό, αποτελεί ένα ακόμη σημαντικό, τεράστιο βήμα στην ελπιδοφόρα προοπτική η οποία ανοίγεται μπροστά στο εργατικό και λαϊκό κίνημα, ότι μπορεί ο λαός, ότι έχει τη δύναμη, έχει την ικανότητα να συντρίψει αυτή την αντιλαϊκή επίθεση, να συντρίψει τον ακόμη πιο σφικτό εναγκαλισμό της Ελλάδας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και το ΝΑΤΟ, για να υλοποιηθούν οι πολιτικές που ικανοποιούν τα συμφέροντα των μονοπωλίων και των ιμπεριαλιστών, να συντρίψει, σε τελική ανάλυση, την υποταγή την οποία κηρύσσουν σχεδόν όλοι, πλην του ΚΚΕ, στην αστική νομιμότητα.

Αυτό, λοιπόν, το σκίρτημα της λαϊκής αφύπνισης θα αποτελέσει τον καταλύτη της όποιας κίνησης σε ριζοσπαστική κατεύθυνση της λαϊκής συνείδησης.

Η συγκεκριμένη οδηγία την οποία και σήμερα συζητάμε επί των άρθρων δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας κρίκος στη νέου τύπου πρωτόγνωρη, αντιλαϊκή επίθεση η οποία κλιμακώνεται αυτό το διάστημα. Και αποτελεί ακριβώς έναν κρίκο -σημαντικό, θα λέγαμε- από τη στιγμή που υλοποιεί, που αποτελεί στρατηγική επιλογή στην κατεύθυνση της υλοποίησης της Συνθήκης του Μάαστριχτ, αλλά και ταυτόχρονα, στην ολοκλήρωση αυτής της Συνθήκης μέσα από την απελευθέρωση και του τομέα των υπηρεσιών, υλοποιώντας ουσιαστικά τις τέσσερις βασικές ελευθερίες, την ελευθερία κίνησης κεφαλαίων, εμπορευμάτων, υπηρεσιών και εργατικού δυναμικού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Και επειδή ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού μίλησε για υποκριτική στάση της Αριστεράς, θα θέλαμε να θυμίσουμε ότι με συνέπεια το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, που δεν ταυτίζεται με άλλες ευρωαριστερές δυνάμεις, οι οποίες είναι υποταγμένες στη λογική του εκσυγχρονισμού του συστήματος, με συνέπεια καταψήφισε τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και όλες τις υπόλοιπες. Και μάλιστα, απαντώντας τότε στα παπαγαλάκια της πλουτοκρατίας, αλλά και στους ομορτυνιστές, ότι η ελευθερία κίνησης των εργαζόμενων θα αναβαθμίσει τα εργασιακά δικαιώματα και θα υπάρξει σύγκλιση σε κοινωνικό επίπεδο σε ανώτερο βαθμό, λέγαμε πάρα πολύ καλά ότι αυτή η σύγκλιση που θα υπάρξει, θα υπάρξει στο κατώτερο δυνατό επίπεδο εξαθλίωσης της εργατικής τάξης, αφαίρεσης εργασιακών, ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Ποια λογική επιβεβαιώθηκε; Διότι γνωρίζαμε πολύ καλά ότι η ελευθερία κίνησης των εργαζόμενων, η μετανάστευση γενικότερα στο καπιταλιστικό σύστημα αξιοποιείται για να χτυπηθούν εργασιακά, ασφαλιστικά δικαιώματα και να συμπιεστεί ακόμη περισσότερο η τιμή της

εργατικής δύναμης.

Και ακριβώς εμείς υποστηρίζουμε και υπερασπιζόμαστε με ταξική συνέπεια τα δικαιώματα των ξένων εργατών, διότι αποτελούν τα διπλά θύματα των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και της φτώχειας, στην οποία έχουν καταδικάσει τις χώρες προέλευσής τους και αποτελούν τα διπλά θύματα των εκμεταλλευτών σε εθνοκρατικό επίπεδο που έχουν ως χώρα προορισμού, γιατί ακριβώς αξιοποιούνται από τους κεφαλαιοκράτες ως φθηνό, ανασφάλιστο απλήρωτο, εργατικό δυναμικό.

Και θα ήθελα πάρα πολύ όλοι αυτοί, οι οποίοι καταγγέλλουν τους μετανάστες, να καταγγείλουν τα τεράστια κυκλώματα, στα οποία είναι συνυφασμένοι οι πλουτοκράτες, τα αστικά και πολιτικά συστήματα και κρατικοί μηχανισμοί στην αθρόα μεταγωγή, την παράνομη μετακίνηση, αυτή του μεταναστευτικού ρεύματος. Ας ακούσουμε να αρθρώνουν μία κουβέντα για τους τεράστιους επιχειρηματικούς ομίλους και τους κεφαλαιοκράτες που χρησιμοποιούν τους μετανάστες ως φθηνό, εργατικό δυναμικό.

Εμείς αυτό το οποίο ζητάμε είναι πλήρη εργασιακά, ασφαλιστικά δικαιώματα, νομιμοποίηση του ξένου εργαζόμενου, καμμία διάκριση ανάμεσα στους Έλληνες και τους ξένους εργαζόμενους. Και τα λέμε όλα αυτά γιατί γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι η υπόθεση της απελευθέρωσης της αγοράς αποτελεί πρόσχημα, γιατί ακριβώς οδηγεί στη συγκέντρωση της αγοράς. Απελευθέρωση από τι; Από ορισμένες κρατικές ρυθμίσεις που περιόριζαν τον ανταγωνισμό. Αυτή είναι η υπόθεση της απελευθέρωσης σε καπιταλιστικό επίπεδο, για να μπορέσει, δηλαδή, το κεφάλαιο, χωρίς εμπόδια, να αναπτύξει τη δράση του. Αυτό που θα οδηγήσει; Στη μονοπώληση της αγοράς από μεγάλους μονοπωλιακούς ομίλους, στον έλεγχο και στην καρτελοποίηση της αγοράς. Και αυτό συμβαίνει σε όλες τις αγορές, οι οποίες έχουν απελευθερωθεί, χρηματοπιστωτικό σύστημα, αερομεταφορές, ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, ακόμη και στα τρόφιμα και στα ποτά που δεν ήταν ποτέ κλειστή η αγορά. Τι υπάρχει εκεί πέρα; Μία χούφτα μεγάλων μονοπωλιακών ομίλων, η οποία ελέγχει την αγορά.

Άρα, λοιπόν, θα αποτελέσει τη θρυαλλίδα αυτή η διαδικασία για να μεγεθυνθεί το κεφάλαιο που δραστηριοποιείται στον τομέα των υπηρεσιών και να «χτυπηθούν» οι υπόλοιπες μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις και οι αυτοαπασχολούμενοι που δραστηριοποιούνται εκεί.

Δεύτερο ζήτημα, η απελευθέρωση της αγοράς σημαίνει ταυτόχρονα και κατεδάφιση των εργασιακών δικαιωμάτων. Γιατί μπορεί να υποστηρίξει ο ισηγογής της Πλειοψηφίας ότι πρωταρχικής σημασίας είναι το Εθνικό Δίκαιο και υπερτερεί το Εθνικό Εργατικό Δίκαιο, αλλά αυτό θα πρέπει να πάει να το πει στο Σουηδό οικοδόμο, που η απεργία του κηρύχθηκε παράνομη και καταχρηστική προς όφελος της λετονικής "Laval", θα πρέπει να πάει να το πει στο Φιλανδό ναυτεργάτη που η απεργία του κηρύχθηκε παράνομη και καταχρηστική προς όφελος της φιλανδικής, με εσθονικά, όμως κλητήρια, "Viking Line".

Να, λοιπόν, πώς η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο γράφει στα κατώτερα των υποδημάτων του τα όποια εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα έχουν εναπομείνει προς όφελος της υπέρτατης αρχής που είναι τί; Η ελευθερία εγκατάστασης επιχειρήσεων στον ενιαίο ευρωπαϊκό οικονομικό χώρο. Άρα, λοιπόν, καμμία προστασία και μάλιστα από ποιο ευρωπαϊκό και από ποιο εργατικό δίκαιο, όταν αυτό ποδοπατείται, όταν ακόμη και τα τελευταία σημάδια τα οποία έχουν μείνει και θυμίζουν το παρελθόν, θέλουν να αφαιρεθούν και θα αφαιρεθούν το επόμενο χρονικό διάστημα. Και ταυτόχρονα, η απελευθέρωση της αγοράς οδηγεί στη χειροτέρευση της υπόθεσης των λαϊκών αναγκών, ακριβώς γιατί θα είναι πανάκριβες οι υπηρεσίες, θα οξύνουν την ταξική διαστρωμάτωση, όσον αφορά την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Όλα αυτά τα ζητήματα είναι άμεσα συνδεδασμένα και με την υπόθεση των κλειστών επαγγελματιών και με την υπόθεση της κατεδάφισης των όποιων επαγγελματικών δικαιωμάτων της αποσύνδεσης πτυχίου με επαγγελματικά δικαιώματα.

Από αυτή, λοιπόν, την άποψη, επιβεβαιώνεται και με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, ότι η κυβερνητική πολιτική αποτελεί συνέχεια των προηγούμενων κυβερνήσεων. Αυτό το επιβεβαιώνει

περίτρανα το άρθρο 39, το οποίο, ως Αντιπολίτευση, το κατήγγειλε το ΠΑΣΟΚ και σήμερα το αξιοποιεί για να στηριχθεί και να ενισχυθεί το χρηματοπιστωτικό σύστημα, αλλά και οι υπόλοιποι κεφαλαιοκράτες.

Το επιβεβαιώνει το άρθρο 40, με το οποίο η Νέα Δημοκρατία στο πλαίσιο της ευρωενωσιακής πολιτικής της απελευθέρωσης των αερομεταφορών εκποίησε, ιδιωτικοποίησε την Ολυμπιακή Αεροπορία. Και σήμερα έρχεται η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να εκπορίσει τα περιουσιακά στοιχεία της παλαιάς Ολυμπιακής Αεροπορίας, χωρίς κανένα κανόνα, στο όνομα της απαξίωσης της.

Απ' αυτήν την άποψη, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας καταψηφίζει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και επί της αρχής και επί των άρθρων και καλεί το λαό με την πάλη του να μην επιτρέπει την εφαρμογή των συγκεκριμένων διατάξεων της οδηγίας Μπολκενστάιν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Παπουτσής έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και χθες και σήμερα παρακολουθούμε το θέατρο του παραλόγου σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά και εκτός της Αιθούσας, με τις δηλώσεις του Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας. Εδώ επιχειρείται να διαμορφωθεί ένα νέο κίνημα της χώρας, το κίνημα των υπεύθυνων και των ικανών, από τη Νέα Δημοκρατία και από ορισμένους άλλους, οι οποίοι συντρέχουν προς την ίδια κατεύθυνση.

Η ουσία, όμως, είναι μία, η αλήθεια είναι μία και τη γνωρίζει ολόκληρος ο ελληνικός λαός, ότι δηλαδή ένα τέτοιο κίνημα δεν έχει καμμία απολύτως τύχη διότι οι πρωταγωνιστές του απεδείχθησαν ανεύθυνοι και ανίκανοι, οι βασικοί υπεύθυνοι για τη σημερινή κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα.

Επιπλέον, δεν μπορώ να αντιληφθώ -μάλλον μπορώ να αντιληφθώ- τι κρύβεται πίσω από την ομολογία του εγκλήματος, την οποία έκανε χθες ο κ. Παναγιωτόπουλος, ο Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και σήμερα το πρωί σ' αυτήν την Αίθουσα εδώ ο κ. Μητσστάκης.

Τι μας είπε ο κ. Παναγιωτόπουλος; Σας διαβάζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί λέξει: «Ο Πρωθυπουργός παρέλαβε από τη Νέα Δημοκρατία κρίση χρέους και ελλείμματος και τη μετέτρεψε ο ίδιος σε κρίση δανεισμού».

Είναι ή δεν είναι αυτή η ομολογία του εγκλήματος που διέπραξε η Νέα Δημοκρατία εις βάρος του ελληνικού λαού και της ελληνικής οικονομίας; Και έρχεται σήμερα να μετατρέψει σε αποτυχία της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ μία σημερινή κατάσταση, μία κατάσταση την οποία διαχειρίζεται με περισσή ευθύνη ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ προσπαθώντας να βγάλουμε τη χώρα από την κρίση, από τα αδιέξοδα. Και καλούμεθα να δώσουμε τη μάχη σε ευρωπαϊκό επίπεδο αναδεικνύοντας την ουσία αυτής της υπόθεσης που δεν είναι μόνο ελληνική, αλλά είναι βαθύτατα πολιτική και αφορά το σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετατρέποντας δηλαδή τη συμμετοχή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στον ευρωπαϊκό μηχανισμό σε υπόθεση που αφορά όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι μόνο την Ελλάδα.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή, είναι εκείνη η οποία ανέδειξε αυτό το θέμα, εκείνη η οποία κινητοποίησε την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις αδρανείς δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι οποίες παρακολουθούσαν με απόλυτη απάθεια όλη αυτήν την εξέλιξη εις βάρος του ευρώ και εις βάρος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Δηλαδή, την τεράστια εθνική και ευρωπαϊκή επιτυχία του Γιώργου Παπανδρέου και του ΠΑΣΟΚ που σημειώθηκε, επιχειρούν τώρα να τη μετατρέψουν σε κόλαφο για την Κυβέρνησή μας, για τον ίδιο το Γιώργο Παπανδρέου.

Κοιτάξτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ορισμένοι καιροσκοπούν, ορισμένοι είναι τυχοδιώχτες, ορισμένοι επιχειρούν να δημιουργήσουν πολιτικές εξελίξεις μέσα από τον κρίση την οποία αντιμετωπίζει το σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το σύνολο της παγκόσμιας οικονομίας και μέσα σ' αυτό το πλαίσιο την κρίση που αντιμετωπίζει η ελληνική οικονομία.

Δεν θα το επιτρέψουμε! Και δεν θα το επιτρέψει ούτε ο ελληνικός λαός γιατί ο ελληνικός λαός έχει δώσει μία ισχυρή εντολή στο Γιώργο Παπανδρέου και στην Κυβέρνησή του, για να προχωρήσουμε μπροστά με αποφασιστικότητα, με τόλμη, με ρεαλι-

σμό, με γνώμονα το συμφέρον της ελληνικής κοινωνίας, του ελληνικού λαού και του Έλληνα πολίτη. Και δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν, μα κανέναν –το τονίζω αυτό– να παίξει παιχνίδια με βάση την αγωνία του κόσμου για το αύριο και τη ζωή του! Τελεία και παύλα! Θα δώσουμε τη μάχη μας για να υλοποιήσουμε το δικό μας σχεδιασμό για την ανόρθωση της ελληνικής οικονομίας, για τον εκσυγχρονισμό του ελληνικού κράτους, της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης, έτσι ώστε να γίνει αποτελεσματική και να μπορέσει να συμβάλει και αυτή πρώτα απ' όλα στη μείωση των αλόγιστων δαπανών που έτσι και αλλιώς όλοι μας παραδεχόμαστε ότι υπάρχουν όλα αυτά τα χρόνια.

Από την άλλη πλευρά, όμως, πρέπει να εγγυηθούμε τη συνοχή και την αλληλεγγύη στην κοινωνία δημιουργώντας τους όρους της ανάπτυξης και πάνω από όλα ένα ελπιδοφόρο μέλλον για τον ελληνικό λαό και την ελληνική κοινωνία.

Ως εκ τούτου, δεν μπορούμε να δεχθούμε συζητήσεις οι οποίες στην πραγματικότητα καθηλώνουν κάθε εθνική προσπάθεια, όπως αυτές οι οποίες σπέρνουν παντού το φόβο και την ανασφάλεια στην ελληνική κοινωνία. Διότι αυτή τη στιγμή, ο ελληνικός λαός, η ελληνική κοινωνία έχει ανάγκη ακριβώς από το αντίθετο. Έχει ανάγκη από ελπίδα, έχει ανάγκη από αισιοδοξία, έχει ανάγκη από εμπιστοσύνη στο πολιτικό του σύστημα, έχει ανάγκη από μία Κυβέρνηση η οποία να στηρίζεται και να νιώθει ότι στηρίζεται πάνω στην ευρύτερη δυνατή συναίνεση των υγιών δυνάμεων της ελληνικής κοινωνίας. Σ' αυτούς απευθυνόμαστε, από αυτούς ζητούμε την πλήρη συμπίεση και συμπαράσταση και σ' αυτήν την κατεύθυνση θα κινηθούμε.

Σε κάθε περίπτωση, θα δώσουμε τη μάχη και θα τη δώσουμε βήμα-βήμα για να κερδίσουμε το στοίχημα της χώρας, διότι εμείς ένα πράγμα ξέρουμε, ότι δεν έχουμε κανένα απολύτως δικαίωμα να αποτύχουμε. Έχουμε την υποχρέωση να πετύχουμε στο όνομα του λαού, στο όνομα της χώρας μας, στο όνομα του ελληνικού έθνους, στο όνομα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που και αυτή έχει ανάγκη από μία συνολική ανατροπή, όσον αφορά τις πολιτικές προτεραιότητες και τη θεσμική της εξέλιξη.

Όσον αφορά την οδηγία την οποία συζητούμε, άκουσα και χθες και σήμερα ορισμένους συναδέλφους να επιχειρούν να δημιουργήσουν το κλίμα ότι εδώ η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πολύ πρόχειρα αντιγράφει απλώς την κοινοτική οδηγία, τη μεταφέρει στο εθνικό δίκαιο. Και μάλιστα, άκουσα προηγουμένως τον αγαπητό συνάδελφο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού να το ονομάζει και επαίσχυντο ραγιαδισμό.

Τι να κάνουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Αν εσείς δεν μπορείτε να κατανοήσετε ακριβώς την ουσία, το περιεχόμενο και τη διαδικασία ενσωμάτωσης της κοινοτικής νομοθεσίας στην εθνική νομοθεσία, του κοινοτικού δικαίου στην εθνική νομοθεσία και αυτό εσείς το αντιλαμβάνεστε ως «επαίσχυντο ραγιαδισμό», λυπάμαι πάρα πολύ, αλλά νομίζω ότι θα πρέπει να βρείτε κάποιο τρόπο για να ενημερωθείτε και να αντιμετωπίσετε ακριβώς την πραγματικότητα στην οποία ούτως ή άλλως το ελληνικό Κοινοβούλιο συμμετέχει, ούτως ή άλλως η ελληνική Βουλή συμμετέχει, την πραγματικότητα δηλαδή της συμμετοχής στην κοινοτική νομοθεσία.

Και για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους και για να μην επιτρέψουμε ούτε λαϊκισμούς ούτε σύγχυση, υπενθυμίζω λοιπόν ότι αυτή η οδηγία είναι η εξέλιξη της πρώτης οδηγίας Μπολκενστάιν. Η πρώτη οδηγία Μπολκενστάιν απερρίφθη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με πρωταγωνιστές τους Ευρωβουλευτές του ΠΑΣΟΚ, τους Ευρωβουλευτές της Αριστεράς, τους Ευρωβουλευτές της Σοσιαλιστικής Ομάδας και πολλούς Ευρωβουλευτές από άλλες πολιτικές δυνάμεις, όπου ως πολιτικές ομάδες την είχαν στηρίξει.

Απερρίφθη σε ψηφοφορία, με ελάχιστη πλειοψηφία, αλλά απερρίφθη. Και αυτό ήταν αποτέλεσμα των δικών μας αγώνων. Ήταν αποτέλεσμα των αγώνων των Σοσιαλιστών και των κοινωνικών δυνάμεων της Ευρώπης, των κοινωνικών εταίρων, των συνδικάτων, των εργαζομένων οι οποίοι αντιστάθηκαν σ' αυτήν την προοπτική.

Στη συνέχεια, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επεξεργάστηκε μία νέα νομοθετική πρωτοβουλία με τροποποιήσεις, όπου απεσύρθησαν όλες οι επίμαχες διατάξεις οι οποίες είχαν προκαλέσει τις αντι-

δράσεις της εποχής εκείνης και στις οποίες αναφέρθηκε χθες αναλυτικά.

Σήμερα, έχουμε μπροστά μας ένα νομοθέτημα, μία νομοθετική πρωτοβουλία η οποία στη συνέχεια υιοθετήθηκε ομοφώνως από το Συμβούλιο Υπουργών με τη συμμετοχή της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και η χώρα σήμερα βρίσκεται ενώπιον της διαδικασίας ενσωμάτωσης της κοινοτικής νομοθεσίας, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί πλέον μετά απ' όλες αυτές τις συζητήσεις με την πάροδο των χρόνων, με την πίεση των εργαζομένων, με την πίεση των δημοκρατικών δυνάμεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και της χώρας μας.

Και το ερώτημα είναι, υπάρχει κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα ο οποίος να επιμένει ότι η Ελλάδα θα πρέπει να αποστεί από αυτή τη διαδικασία, να απομακρυνθεί από τη διαδικασία, να αρνηθεί δηλαδή την ενσωμάτωση αυτής της οδηγίας και να ανοίξουμε και νέο μέτωπο, όταν πολύ περισσότερο μάλιστα από τις προβλέψεις οι οποίες υπάρχουν στο σχέδιο νόμου ούτως ή άλλως αναγνωρίζεται από τη Συνθήκη και από το νόμο και υπενθυμίζεται στην αιτιολογική έκθεση ότι το κράτος-μέλος είναι αυτό το οποίο ορίζει τις δημόσιες υπηρεσίες οι οποίες δεν εντάσσονται σ' αυτή την οδηγία, πέραν εκείνων οι οποίες ρητώς αναφέρονται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και αυτή είναι η απάντηση την οποία έδωσα και χθες στο επιχείρημα του κ. Παπαδημούλη –τον οποίο βλέπω σήμερα στην Αίθουσα– και την οποία επαναλαμβάνω και σήμερα. Αν ανατρέξετε ακριβώς στο άρθρο 3 του σχεδίου νόμου, στο άρθρο 1 της οδηγίας, αλλά και στη σελίδα τρία της αιτιολογικής έκθεσης του σχεδίου νόμου το οποίο παρουσιάζει η Κυβέρνηση, θα διαπιστώσετε ότι εκεί ονοματίζονται σαφώς όλες οι δημόσιες υπηρεσίες –οι υπηρεσίες δηλαδή δημοσίου συμφέροντος– οι οποίες δεν εμπίπτουν στο σχέδιο αυτής της οδηγίας, στην εφαρμογή της. Αναφέρομαι, δηλαδή, στις τηλεπικοινωνίες, στην ενέργεια, στο φυσικό αέριο, στην ύδρευση και σε όλες τις άλλες υπηρεσίες οι οποίες προβλέπονται σαφώς.

Για αυτό το λόγο, επιμένω ότι η ενσωμάτωση της διαδικασίας, της νομοθεσίας και του κοινοτικού δικαίου, ιδιαίτερα στα θέματα που αφορούν την εσωτερική αγορά, είναι θέματα τα οποία τυγχάνουν της ενδελεχούς αξιολόγησης και της συζήτησης σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ορισμένες μάλιστα από αυτές τυγχάνουν και της διαδικασίας που έχει προσφάτως αναληφθεί και προωθείται στο πλαίσιο της διαδικασίας της επικουρικότητας, ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στα Εθνικά Κοινοβούλια και αυτό το νομοσχέδιο είχε τύχει μάλιστα ακριβώς αυτής της χρήσης.

Δηλαδή, είχε αξιολογηθεί και είχε συζητηθεί στην ελληνική Βουλή –το λέω αυτό για τους συναδέλφους οι οποίοι αναφέρονται στο ΠΑΣΟΚ και στη στάση του– στην προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο με εισηγητή μάλιστα το σημερινό Αντιπρόεδρο της Βουλής, τον κ. Ευάγγελο Αργύρη, όπου το ΠΑΣΟΚ ήταν απολύτως σαφές της θέσης του ότι ήταν εναντίον αυτής της πολιτικής. Μακριά από εμάς λοιπόν, τις πολιτικές επιλογές και τα επιχειρήματα τα οποία επιχειρούν να ταυτίσουν το ΠΑΣΟΚ με τις νεοφιλελεύθερες απόψεις.

Εμείς πιστεύουμε στη λειτουργία της αγοράς, αλλά με κανόνες, με ρύθμιση. Πιστεύουμε στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας γιατί αυτό είναι η ανάγκη των σύγχρονων κοινωνιών. Πιστεύουμε ότι αυτό μπορεί να λειτουργήσει μέσα από την απελευθέρωση των υπηρεσιών και των επαγγελματιών, όπως το επεξεργάζεται ήδη η Κυβέρνηση. Αλλά, όλα αυτά λειτουργούν πάντοτε με όρους δημοσίου συμφέροντος.

Το υπενθυμίζω αυτό, γιατί ορισμένοι το ξεχνούν. Καμμία οδηγία, κανένας κανονισμός στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν θα είχε υιοθετηθεί ποτέ, εάν δεν προβλεπόταν ήδη ο μηχανισμός του ορισμού και της εξουπλήτωσης των υπηρεσιών δημοσίου συμφέροντος. Σας το λέω, όχι μόνο για όσους το γνωρίζουν ότι αυτό είναι αποτέλεσμα των θεωρητικών προσεγγίσεων της ίδιας Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά αυτή είναι και η εμπειρία. Αυτή είναι η εμπειρία της ίδιας της Ένωσης.

Το βλέπουμε παντού. Στον τομέα της ενέργειας, στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, στον τομέα των συγκοινωνιών, στον τομέα της ακτοπλοΐας, που υπήρξε απελευθέρωση. Δεν υπήρξε ποτέ

κανονισμός ή οδηγία και το τονίζω αυτό, κανονισμός -γιατί στην ακτοπλοία υπάρχει κανονισμός δεν είναι οδηγία, που σημαίνει ότι η ενσωμάτωση γίνεται αυτόματα- αλλά ο ίδιος ο κανονισμός προβλέπει ακριβώς, την υπεράσπιση του δημοσίου συμφέροντος και δίνει τη δυνατότητα στα κράτη-μέλη να ορίζουν εκείνα ποιες είναι οι υπηρεσίες δημοσίου συμφέροντος.

Μη λαϊκίζουμε λοιπόν. Η Ευρωπαϊκή υπόθεση, είναι μία πολύ μεγάλη υπόθεση. Είναι μία μεγάλη περιπέτεια για το μέλλον, αλλά ταυτόχρονα είναι και μία πολύ μεγάλη ελπίδα για το μέλλον.

Εκείνο που είναι μεγάλη ευθύνη για όλους μας, είναι να επιχειρούμε κάθε φορά να διορθώνουμε και να ενισχύουμε το θεσμικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από την άλλη πλευρά να υλοποιούμε εκείνα τα οποία μας συμφέρουν, εκείνα τα οποία λειτουργούν υπέρ του εθνικού συμφέροντος.

Στην προκειμένη περίπτωση, αυτό το οποίο έχει σχέση με την εφαρμογή της οδηγίας, είναι ο τρόπος με τον οποίο θα διαχειριστεί το νέο νομικό πλαίσιο, τη νέα νομική βάση, η ίδια η Κυβέρνηση.

Αυτό όμως, είναι ζήτημα πολιτικής βούλησης. Η πολιτική βούληση της δικής μας Κυβέρνησης είναι σαφής, καθαρή και συγκεκριμένη. Ανάπτυξη, απελευθέρωση των αγορών, ανταγωνιστικότητα της οικονομίας με όρους συνοχής και αλληλεγγύης για την κοινωνία μας και πάνω απ' όλα με όρους δημοσίου συμφέροντος. Τελεία και παύλα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε. Καλύψατε και τη δευτερολογία, κύριε Παπουτσή, οπότε είμαστε εντάξει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της Αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσής και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Ζευγολατιού Κορινθίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Δημήτριος Παπαδημούλης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ξεκίνησαν οι συνομιλίες με την περίφημη τρόικα, με καθοριστική την παρουσία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Ο συμβολισμός προκαλεί ρίγη σε ένα πολύ μεγάλο κομμάτι του ελληνικού λαού. Είναι 21 Απριλίου, σαράντα τρία χρόνια πριν, επιβλήθηκε σ' αυτή τη χώρα μια αμερικανοκίνητη φασιστική χούντα. Και αυτές τις μέρες σκέπασε ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της Ευρώπης το νέφος της τέφρας.

Κάπως έτσι νιώθει ένα πολύ μεγάλο κομμάτι του ελληνικού λαού πολύ πέρα από τα όρια της Αριστεράς, ίσως η πολύ μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών. Γιατί νιώθει ότι η χώρα έχει μπει για πολλά χρόνια με ευθύνη των κυβερνώντων της για δεκαετίες σε ένα καθεστώς περιορισμένης κυριαρχίας, σε ένα καθεστώς σκληρής επιτροπείας. Με κάθε σεβασμό στους θεσμούς και στα πρόσωπα οι πολίτες νιώθουν -και έχουν δίκιο- ότι τα επόμενα χρόνια ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Οικονομικών της χώρας θα είναι ουσιαστικά Υπουργός και Υφυπουργός του κ. Ντομνίκ Στρος Καν. Διότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο δεν εισηγείται. Επιβάλλει. Και ελέγχει με τον μπαλτά. Και για να δώσει την επόμενη δόση, τσεκάρει ότι υλοποιήθηκαν εις το ακέραιον όλα όσα είχε επιβάλει στο συμβόλαιο με τους όρους του. Όποιος αμφιβάλλει, ας δει τι έγινε στην Ουγγαρία, στη Ρουμανία, στη Λετονία. Γι' αυτό πιστεύω ότι είναι απαράδεκτη, άθλια και τελικά μη πειστική η προσπάθεια εξωραϊσμού του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της κατάστασης, στην οποία έχει περιέλθει η χώρα.

Ακούω κορυφαία στελέχη της κυβερνητικής Πλειοψηφίας, που μέχρι προχθές έλεγαν ότι δεν θα προσφύγουμε γιατί είναι κακό και θα κάνουμε οτιδήποτε για να το αποφύγουμε, να προσπαθούν να μας πείσουν τώρα ότι είναι καλό και υποβοηθητικό αυτό

που μας συνέβη.

Πείτε την αλήθεια και μην εξωραϊζετε τα πράγματα. Οι πολίτες σε ποσοστό πάνω από 90% θεωρούν την εισβολή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και τη μακρόχρονη εγκατάστασή του στην οικονομική διεύθυνση της χώρας, αρνητική εξέλιξη. Και ζητούν το λογαριασμό. Αγνοούν τα «παπαγαλάκια», είτε πρόκειται για πολιτικούς είτε πρόκειται για δημοσιογράφους, που τους λένε: «Ξεχάστε γιατί φθάσαμε εδώ. Μην ζητάτε λογαριασμό. Μην ζητάτε ευθύνες. Μην ζητάτε να δείτε πού πήγαν τα λεφτά. Απλώς πληρώστε». Υπάρχει και θυμός και φόβος. Μπορεί ο φόβος ακόμη να καπακώνει το θυμό. Και μπορεί και μια κρυφή ελπίδα, ότι τα πράγματα μπορεί να μην είναι έτσι, να βαλασμώνει το φόβο και το θυμό. Αυτά όμως είναι μια κρούστα που γρήγορα θα σπάσει.

Κύριοι της Κυβέρνησης, η ωμή αλήθεια λέει ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο προστατεύει τα συμφέροντα των δανειστών του. Και γι' αυτό με πολύ σκληρό τρόπο εξασφαλίζει όχι 100%, αλλά 1000%, ότι θα πάρει τα λεφτά του και με το παραπάνω. Και θα το κάνει και στην Ελλάδα με τον ίδιο σκληρό τρόπο. Και ας λένε ορισμένες προπαγανδιστικές φωνές ότι τώρα, επειδή έχει σοσιαλιστή Πρόεδρο, που θέλει να γίνει και Πρόεδρος της Γαλλίας, ξαφνικά θα αλλάξει και θα γίνει *comme il faut*.

Η αλήθεια είναι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο θα μπει με τη μπότα και με τον τσαμπούκα της αμερικανικής κυριαρχίας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, αλλά και με την άδεια της ευρωπαϊκής ελίτ. Διότι, όταν η ευρωπαϊκή ελίτ αποφάσισε στο Συμβούλιο Κορυφής στις 25 Μαρτίου και στη συνέχεια εξειδίκευσε στις αρχές Απριλίου ότι θα δανείσει την Ελλάδα με επιτόκιο 5% για τα πρώτα τρία χρόνια και μετά για κάθε επιπλέον χρόνο με 1% παραπάνω, είπε: «Θα δανείσω την Ελλάδα με τοκογλυφικό επιτόκιο». Δηλαδή, η Γερμανία που δανειζεται με 3%, θα μας δανείζει με 5%. Με 5% συν 1%, με 5% συν 2%, κ.λπ.. Αυτό σημαίνει ότι θα βγάξει λεφτά από εμάς και δεν θα υπάρχει ένας μηχανισμός αλληλεγγύης.

Κύριε Υπουργέ, ακόμη και οι δανειστές μας θα περάσουν αυτήν τη διαδικασία από τη Βουλή. Η κ. Μέρκελ είπε ότι θα περάσει αυτή την πρόταση από τη γερμανική Βουλή. Εσείς πώς διανοείστε να παρακάμψετε το Ελληνικό Κοινοβούλιο; Γνωρίζετε πολύ καλά ότι δεν έχετε τη δημοκρατική εντολή και νομιμοποίηση για μια τέτοια στρατηγική σημασίας αρνητική επιλογή. Είναι αντίθετη με αυτά που λέγατε προεκλογικά, αλλά και με αυτά που λέγατε μετεκλογικά, τουλάχιστον τους τρεις, τέσσερις πρώτους μήνες. Φέρτε τα στη Βουλή, μιλήστε με τη γλώσσα της αλήθειας και αναλάβετε δεσμεύσεις.

Οι πολίτες ζήτηνε το λογαριασμό, γιατί καταλαβαίνουν ότι έρχεται ο λογαριασμός της χρεοκοπίας. Και είναι η χρεοκοπία ενός συστήματος διακυβέρνησης άθλιου για δεκαετίες σ' αυτή τη χώρα, με τα λεφτά των φορολογουμένων πολιτών, με ψηλές δημοσίες δαπάνες, 3% πάνω από το μέσο όρο της Ευρωζώνης, χωρίς να έχουμε καλή παιδεία, δημόσια υγεία, κοινωνικό κράτος, προστασία του περιβάλλοντος, σωστή διοίκηση, αποτελεσματική και χρηστή στη διαχείριση του δημοσίου χρήματος, φορολογικά έσοδα 6% του ΑΕΠ χαμηλότερα από το μέσο όρο της Ευρωζώνης. Από εκεί γίνεται το έλλειμμα, παρ' ότι μισθωτοί και συνταξιούχοι πληρώνουν περισσότερους φόρους από τους Ευρωπαίους συναδέλφους τους, όπως και οι συνεπείς φορολογούμενοι. Γιατί; Γιατί έχουμε φορολογική ασυλία στα υψηλά εισοδήματα, γιατί έχουμε όργιο φοροδιαφυγής και παραοικονομίας.

Πριν από λίγες ημέρες, καταδικάστηκε ένα στέλεχος πολυεθνικής με ένα χρόνο φυλάκιση, γιατί ομολόγησε σε βρετανικό δικαστήριο ότι έδωσε 5.000.000 ευρώ για να πουλάει ορθοπεδικούς μηχανισμούς σε ελληνικά νοσοκομεία. Αύριο, η Κυβέρνηση θα χρειαστεί να απαντήσει σε επίκαιρη ερώτησή μου. Εκεί καταδικάστηκε ο δωροδοκός. Τι κάνετε εσείς για να καταδικαστούν επιτέλους και οι δωροδοκηθέντες;

Πιστεύετε ότι είναι κανείς διατεθειμένος να δεχθεί να πληρώσει και άλλα από το χαμηλό μισθό, τη χαμηλή σύνταξη, αν δεν βάλετε ένα φρένο στην Ατιμωρησία, στη μαύρη τρύπα της συστημικής διαφθοράς; Ο Αμερικανικός Οίκος Brookings υπολογίζει με έκθεσή του, που θα δοθεί στη δημοσιότητα σε λίγες μέρες, αλλά έχει προδημοσιευθεί το βασικό συμπέρασμα, ότι το κόστος

της διαφθοράς στην Ελλάδα είναι 20.000.000.000 ευρώ ετησίως, διπλάσιο από αυτό που προσπαθείτε να εξοικονομήσετε με τα σκληρά, άδικα, μονόπλευρα μέτρα σε βάρος των κοινωνικά ασθενέστερων, που έχετε ήδη πάρει. Πιστεύετε ότι θα δεχθεί ο πολίτης να του πείτε πέσαμε έξω, παίρνουμε και άλλα μέτρα, ξαναπήρωσε όταν δεν πιάνετε το ταύρο από τα κέρατα στο θέμα της διαφθοράς και της ασυλίας των υψηλών εισοδημάτων;

Παρακολουθώ με θλίψη, ειλικρινά, το επίπεδο της αντιπαράθεσης ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και στη Νέα Δημοκρατία. Φταίει το ΠΑΣΟΚ για τους τελευταίους έξι μήνες, φταίει η Νέα Δημοκρατία για τα πεντέμισι χρόνια. Συνάδελφοι που βλέπουν τα πράγματα με χρωματιστά γυαλιά, ο ένας τα γαλάζια και ο άλλος τα πράσινα, ενώ η αλήθεια βοά. Φταίει, για δεκαετίες, ένα σύστημα διακυβέρνησης που το υπηρετήσατε και οι δυο. Φταίει η Νέα Δημοκρατία, γιατί πεντέμισι χρόνια τίναξε την μπάνκα του δημοσίου και υπάρχει θυμός και ντροπή στους ψηφοφόρους σας, κύριε Μητσοτάκη, για τον τρόπο που διαχειριστήκατε τα δημόσια οικονομικά. Εσείς προσωπικά το επισημαίνετε χρόνια –και σας αναφέρω για να το σημειώσω– αλλά εκ του αποτελέσματος κρίνεται μία κυβέρνηση. Και φαίνεται φυσικά μονομερείς επιλογές και παλινωδίες και γκάφες αυτών των έξι μηνών. Όλα αυτά μαζί είναι.

Αυτή την ώρα ο επιμερισμός των ευθυνών ανάμεσά σας δεν μετράει. Διότι σας έχει κατατάξει ο ελληνικός λαός, ακόμα και οι δικοί σας ψηφοφόροι, στους συνυπεύθυνους και ζητάει αλλαγές, ζητάει σεισμικές αλλαγές και στο πολιτικό σκηνικό, αλλά κυρίως στη διαχείριση του δημόσιου χρήματος. Να πληρώνουν όλοι φόρους ανάλογα με τη δύναμή τους, να είναι τίμιο, αποτελεσματικό και σύγχρονο το φορολογικό σύστημα και οι φοροεισπρακτικοί μηχανισμοί και οι δημόσιες δαπάνες να πηγαίνουν για να στηρίξουν το κοινωνικό κράτος, το δημόσιο συμφέρον και ειδικά τους ασθενέστερους και όχι να πηγαίνουν για να έχουμε ακριβά δημόσια έργα, ακριβές προμήθειες, διορισμούς από τις πόρτες, τα παράθυρα και τους φεγγίτες των κομματικών φίλων και ένα άλλο σύστημα γραφειοκρατίας και διαφθοράς, το οποίο σκοτώνει κάθε προσπάθεια της χώρας.

Εμείς θα καταψηφίσουμε, όπως εξηγήσαμε και χθες, και κατ'άρθρον και στο σύνολό του το σημερινό νομοσχέδιο. Και πιστεύουμε ότι είναι η ώρα η Κυβέρνηση να δεσμευθεί, χωρίς σου μου του, ότι τάχιστα θα φέρει με δική της πρωτοβουλία τη συμφωνία που ετοιμάζεται στα παρασκήνια με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ενώπιον της Βουλής. Αν δεν το κάνει, σημαίνει ότι φοβάται γιατί δεν έχει την εμπιστοσύνη ούτε καν της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας για τις επιλογές που γίνονται.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αργύρης Ευάγγελος): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Ο Υφυπουργός Οικονομικών έχει το λόγο. Κύριε Σαχινίδη, οκτώ λεπτά είναι αρκετά;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Θα χρειαστώ λίγο παραπάνω χρόνο.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι η σημερινή ημέρα μας δίνει μια ευκαιρία να αξιολογήσουμε τη μεταπολεμική πορεία της χώρας. Πριν από σαράντα τρία χρόνια, η χώρα οδηγήθηκε σε μια πολιτική εκτροπή με την κατάλυση της Δημοκρατίας, εκτροπή που διήρκεσε επτά ολόκληρα χρόνια και είχε δυσμενείς συνέπειες για τη χώρα και τους πολίτες σε όλα τα επίπεδα.

Και ως νεότερος στην πολιτική –τότε ήμουν μόλις τεσσάρων ετών, το 1967– αισθάνομαι την ανάγκη να αποδώσω τιμή σε όσους γνωστούς –ακόμη περισσότερο, όμως, στους άγνωστους– οι οποίοι αγωνίστηκαν χωρίς να διεκδικήσουν ποτέ ανταμοιβή για την αποκατάσταση της Δημοκρατίας.

Σήμερα, το δημοκρατικό πολίτευμα της χώρας είναι ισχυρά θεμελιωμένο και κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει. Η σημερινή ημέρα, όπως επισημάνθηκε από πολλούς ομιλητές, είναι η μέρα έναρξης των συζητήσεων με την αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, συζητήσεων για την τεχνική επεξεργασία των αποφάσεων της 25^{ης} Μαρτίου και της 1^{ης} Απριλίου. Στόχος είναι η αποσαφήνιση των λεπτομερειών, έτσι ώστε ο ευρωπαϊκός μηχανισμός να είναι λειτουργικός.

Άκουσα τον κ. Λαφαζάνη, να μας καλεί να διώξουμε τους εκπροσώπους του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου με τις κλωτσιές. Να αναφέρω και στον κ. Λαφαζάνη, αλλά και σε όλους τους άλλους συναδέλφους που αναφέρονται συνεχώς στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ότι η ελληνική Κυβέρνηση σήμερα δεν συνομιλεί με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Επαναλαμβάνω, συνομιλούμε με κλιμάκιο εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο δεν το καλέσαμε εμείς στον ευρωπαϊκό μηχανισμό. Ήταν επιλογή των συντηρητικών δυνάμεων της Ευρώπης. Οι σοσιαλιστές από πολύ νωρίς έκαναν ξεκάθαρη τη θέση τους για το ποια ήταν λύση, από την οποία είχε ανάγκη η Ευρώπη.

Ποτέ το ΠΑΣΟΚ, ποτέ η Κυβέρνηση της χώρας, ποτέ ο Πρωθυπουργός δεν μπλόφαρε με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Εμείς, από την πρώτη στιγμή είπαμε ότι το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας της Ευρωζώνης εμφανίζει αδυναμίες. Πιέσαμε, έτσι ώστε από την πρώτη στιγμή να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα σε ευρωπαϊκή βάση, γιατί σε διαφορετική περίπτωση, η μόνη επιλογή που υπήρχε, μέχρι και τις 25 Μαρτίου, ήταν η προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Αυτό το οποίο άλλαξε ήταν ότι εμείς με τις μάχες τις οποίες δώσαμε καταφέραμε να πείσουμε τους Ευρωπαίους – και αυτή ήταν η μεγάλη αλλαγή – να αντιληφθούν ότι υπήρχε αυτή η αδυναμία στο θεσμικό πλαίσιο της Ευρωζώνης και να πάρουμε τις μεγάλες αποφάσεις, τις αποφάσεις που μας οδήγησαν στην 25^η Μαρτίου. Εμείς δώσαμε τη μάχη, ώστε να δημιουργηθεί ένας μηχανισμός, ο οποίος θα στηρίζει μια χώρα-μέλος της Ευρωζώνης, η οποία ακολουθεί τις σωστές πολιτικές, αλλά οι αγορές εξακολουθούν να την τιμολογούν ανορθολογικά.

Και επειδή πολλά ακούγονται για το ζήτημα της προσφυγής ή μη στο μηχανισμό, είναι και χρήσιμο μερικές φορές να προσδιορίσουμε και πώς φτάσαμε σε αυτό το σημείο. Πώς η χώρα έφτασε σε αυτό το σημείο να διερευνά την αναγκαιότητα ή μη;

Φτάσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως εδώ εξαιτίας της συσσωρευμένης αναξιοπιστίας και αναποτελεσματικότητας της οικονομικής διαχείρισης της χώρας κατά τα τελευταία πεντέμισι χρόνια. Γιατί τα τελευταία πεντέμισι χρόνια γίναμε όλοι μάρτυρες της κατάρρευσης του παραγωγικού προτύπου της χώρας, το οποίο μετέπειτα μετατράπηκε ως αποτέλεσμα και της διεθνούς οικονομικής κρίσης και σε δημοσιονομική κρίση. Και ταυτόχρονα παρακολουθήσαμε την αδράνεια και την αδυναμία της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας να πάρει τα οποιαδήποτε μέτρα. Γιατί μπορεί τα χαρακτηριστικά της οικονομίας να έχουν βέθος πέρα από μια πενταετία, αλλά τα προβλήματα συσσωρεύτηκαν τα τελευταία πεντέμισι χρόνια. Και το ερώτημα το οποίο απευθύνω εδώ είναι: Γιατί αυτά τα πεντέμισι χρόνια υπήρχε μία ένοχη σιωπή;

Γιατί κάποιιοι είτε μέσα στη Βουλή είτε έξω από τη Βουλή αφιέρωναν τα τελευταία πεντέμισι χρόνια περισσότερο χρόνο στο να ασκούν κριτική στο ΠΑΣΟΚ, το οποίο τότε ήταν στη θέση της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, παρά στη Νέα Δημοκρατία, που ήταν η κυβέρνηση και η οποία ευθύνονταν για επιλογές, οι οποίες οδηγούσαν τη χώρα σε αδιέξοδο;

Ειδικά δε, κάποιιοι, πίστεψαν προς στιγμή ότι ασκώντας κριτική στο ΠΑΣΟΚ θα καταφέρουν να το υποκαταστήσουν. Θύμιζαν τον «Ιζογκουντ» που πίστευε ότι μπορεί να γίνει χαλίφης στη θέση του χαλίφη και άφηναν όλα αυτά τα χρόνια τη Νέα Δημοκρατία στο απυρόβλητο. Σήμερα, έρχονται να μας κάνουν υποδείξεις. Έρχονται να κάνουν υποδείξεις στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Λέω λοιπόν, σε όλους αυτούς, ότι εμείς είμαστε εδώ για να κάνουμε το καθήκον μας. Οι επιλογές μας γίνονται πάντοτε με γνώμονα, πώς θα προσπατήσουμε το συμφέρον του ελληνικού λαού. Το σημερινό και το αυριανό συμφέρον του ελληνικού λαού. Των σημερινών γενεών αλλά και των επόμενων.

Το χρέος μας αυτό δεν μας επιτρέπει λεονταρισμούς του τύπου «Πετάξτε τους έξω με τις κλωτσιές», όπως προτείνει η μία από τις συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ.

Καλό θα είναι, αυτές τις στιγμές, στιγμές περισυλλογής ή αυτοκριτικής του πολιτικού συστήματος, να κάνει την αυτοκριτική της και η άλλη Αριστερά. Να κάνει τη διαχρονική αυτοκριτική της,

γιατί λάθη και ευθύνες υπάρχουν σε όλες τις πτέρυγες, σε όλο το πολιτικό σύστημα. Και στο σύστημα αυτό, τις τελευταίες δεκαετίες, η άλλη Αριστερά είχε τη δική της συμμετοχή, συμμετοχή πολύ μεγαλύτερη από την Κοινοβουλευτική της εκπροσώπηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου αποτελεί την ενσωμάτωση της οδηγίας 2006/123 στο εσωτερικό δίκαιο. Η υιοθέτηση της οδηγίας είναι ένα θετικό βήμα για την ελεύθερη διακίνηση και παροχή υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η οδηγία ήρθε να απαντήσει στον προβληματισμό και τη διαπίστωση ότι η εσωτερική αγορά υπηρεσιών δεν αναπτύσσεται σε όλο το εύρος των δυνατοτήτων της. Τα αναμενόμενα οφέλη είναι πολλά για την οικονομική μεγέθυνση, την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση, αλλά και για τους καταναλωτές και τους παρόχους υπηρεσιών.

Υπό το πρίσμα αυτό, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αποκτά ξεχωριστή σημασία. Εάν λάβουμε υπ' όψιν και τις ιδιαίτερες συνθήκες που αντιμετωπίζει σήμερα η ελληνική οικονομία, γνωρίζουμε όλοι ότι η ιστορία της συγκεκριμένης οδηγίας υπήρξε αμφιλεγόμενη και έδωσε δικαιολογημένες αφορμές για έντονες αντιπαραθέσεις στο Ευρωκοινοβούλιο.

Στην αρχική μορφή της οδηγίας, που ήταν γνωστή και ως «οδηγία Μπόλκενστάιν» οι κίνδυνοι για κοινωνικό ντάμπινγκ ήταν υπαρκτοί. Ωστόσο, οι έντονες αντιδράσεις από την πλευρά των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών και της Ευρωπαϊκής Αριστεράς, είχαν ως αποτέλεσμα την υιοθέτηση σημαντικών βελτιώσεων στο κείμενο της οδηγίας που συζητάμε σήμερα.

Το φλέγον θέμα «της αρχής της χώρας προέλευσης» διαφοροποιήθηκε, έτσι ώστε πλέον το τελικό κείμενο της οδηγίας προβλέπει ότι σε περίπτωση διασυνοριακής παροχής υπηρεσιών με απόσπαση εργαζομένων, το εφαρμοστέο εργατικό δίκαιο θα είναι αυτό της χώρας υποδοχής και όχι αυτό της χώρας προέλευσης.

Οι διατάξεις της οδηγίας αποσκοπούν μεταξύ άλλων στην άρση των εμποδίων και στην ελεύθερη διακίνηση και παροχή ενδοκοινωνικών διασυνοριακών υπηρεσιών, στην απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών, στην ενίσχυση της εμπιστοσύνης μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών-μελών, στην οικοδόμηση κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ των παρόχων και καταναλωτών υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Δώστε μου λίγο χρόνο σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Επισημαίνεται ότι, όταν οι διατάξεις της οδηγίας έρχονται σε σύγκρουση με διάταξη άλλης κοινοτικής πράξης που ρυθμίζει την πρόσβαση και την άσκηση δραστηριότητας σε ειδικούς τομείς ή ειδικά επαγγέλματα, υπερισχύει η κλαδική οδηγία.

Θα ήταν σκόπιμο να μην επεκταθώ περαιτέρω στη γενική φιλοσοφία της οδηγίας, καθώς αυτό το θέμα εξαντλήθηκε κατά τη χθεσινή συζήτηση του νομοσχεδίου.

Θα αναφερθώ σε συγκεκριμένα άρθρα, που μας απασχόλησαν και κατά τη διάρκεια της σχετικής συζήτησης στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και τότε είχα δεσμευτεί απέναντι στους συναδέλφους τόσο της Συμπολίτευσης όσο και της Αντιπολίτευσης, ότι θα καταθέσω διευκρινίσεις.

Θα ξεκινήσω από το άρθρο 39 παράγραφος 1 και 2. «Η εύρυθμη λειτουργία του χρηματοπιστωτικού συστήματος είναι καθοριστικός παράγοντας για την οικονομική σταθερότητα της χώρας». Λαμβάνοντας λοιπόν, υπ' όψιν και τις τρέχουσες δυσκολίες συνθήκες που διανύουμε, κρίθηκε ότι θα πρέπει να προχωρήσουμε σε μια παράταση του συγκεκριμένου Προγράμματος Στήριξης, που προβλεπόταν από το ν. 3723/2008 κατά έξι μήνες.

Δεν χρειάζεται να αναφερθώ στα δημοσιονομικά προβλήματα με τα οποία είμαστε αντιμέτωποι και τα οποία επηρεάζουν και τη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος. Όλοι σας γνωρίζετε ότι σημαντικό μέρος των χαρτοφυλακίων των τραπεζών είναι τοποθετημένα σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου.

Επιπλέον, οι τράπεζες δέχονται πιέσεις και από τη χειροτέρευση των δανειακών χαρτοφυλακίων τους, γεγονός που έρχεται ως επακόλουθο της γενικότερης υποχώρησης της οικονομικής δραστηριότητας.

Θεσπίζονται, με μια διάταξη που υπάρχει, κίνητρα προς τα πι-

στωτικά ιδρύματα, για τα οποία κρίνεται ότι δεν χρειάζεται να παραμείνουν στο σκέλος του νόμου που αφορά στην κεφαλαιακή τους επάρκεια, προκειμένου να αποχωρήσουν, όταν η αγορά και οι συνθήκες του χρηματοπιστωτικού συστήματος το επιτρέψουν, διασφαλίζοντας έτσι και τα συμφέροντα του δημοσίου.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 40 παράγραφος 1, η συγκεκριμένη παράγραφος αφορά σε διευκολύνσεις προς επιχειρήσεις υπό ειδική εκκαθάριση του άρθρου 14^{α'} του ν. 3429 και σε μισθολογικές ρυθμίσεις των εργαζομένων σε αυτές.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 40 παράγραφος 2, με την παράγραφο αυτή –και εδώ απευθύνομαι, τόσο στους Βουλευτές της Συμπολίτευσης, όσο και στους Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά και του ΣΥΡΙΖΑ που είχαν θέσει το ζήτημα ρυθμίζεται θεσμικά η δυνατότητα, σε περίπτωση που μία επιχείρηση τίθεται σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης, να πουληθούν κινητά της περιουσιακά της στοιχεία ταχύτερα από το χρονικό διάστημα που ορίζεται στο άρθρο 14^α του ν. 3429/2005 και το οποίο μπορεί να φθάσει το λιγότερο στους τρεις μήνες. Στην αρχική της μορφή η συγκεκριμένη παράγραφος κάνει αναφορά για περιουσιακά στοιχεία που υπόκεινται σε άμεση φθορά ή υποτίμηση της αξίας της ή τη διατήρησή τους είναι δαπανηρή. Αυτό εξειδικεύτηκε πλέον με τη χρήση του όρου «κινητά». Σε αυτά περιλαμβάνονται κυρίως έπιπλα, ηλεκτρονικός εξοπλισμός γραφείου, αναλώσιμα, πράγματα που υπόκεινται σε άμεση απαξίωση των υποκαταστημάτων εξωτερικού, για τα οποία το αναμενόμενο όφελος είναι χαμηλότερο από το κόστος ενοικίασης των γραφείων. Και θα καταθέσω και σχετικό κατάλογο με το ποια είναι αυτά τα αντικείμενα.

Θα ήθελα εδώ να σας ενημερώσω, κύριε συνάδελφε –απευθύνομαι στον κ. Μητσοτάκη– ότι στα κινητά, μια και έθεσε το ζήτημα και κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων δεν συμπεριλαμβάνονται αεροσκάφη και να τον ενημερώσω σχετικά με το ερώτημα που έθεσε ότι γι' αυτά έγινε ήδη δημόσιος πλειοδοτικός διαγωνισμός και οι φάκελοι προσφορών ανοίχθηκαν στις 15 Απριλίου. Και βεβαίως, να υπενθυμίσω και να αναφέρω ξανά ότι δεν συμπεριλαμβάνονται σε αυτήν την πρόβλεψη ούτε οι μετοχές, γιατί κάποιος συνάδελφος έθεσε το ερώτημα, αν μεταξύ των στοιχείων για τα οποία ζητείται αυτή η άδεια περιλαμβάνονται μετοχές.

Να ενημερώσω επίσης τους συναδέλφους ότι για τη διατήρηση των γραφείων εξωτερικού μέχρι που να ολοκληρωθεί η διαδικασία εκκαθάρισης και κατά συνέπεια η πώληση του κινητού εξοπλισμού απαιτούνται σημαντικά ποσά. Ένα μόνο παράδειγμα: Στη Γαλλία το κόστος ενοικίασης είναι περίπου στις 10.000 ευρώ μηνιαίως, στην Ιαπωνία 5.500 και στις ΗΠΑ 40.000 ευρώ. Ο εκκαθαριστής πλήρωνε συνολικά 270.000 ευρώ για μισθώματα γραφείων σε όλο τον κόσμο και τώρα το ποσό αυτό έχει ήδη περιοριστεί σε 158.000 ευρώ. Ωστόσο, οι περισσότεροι χώροι πλέον στεγάζουν απλά τον εξοπλισμό, οπότε δεν συντρέχει κανένας λόγος διατήρησής του.

Επίσης, θέλω να τονίσω ότι με τη διάταξη αυτή επιδιώκουμε την προστασία των συμφερόντων του δημοσίου και των πιστωτών της Ολυμπιακής Αεροπορίας. Και με αφορμή κάποιο σχόλιο που έκανε συνάδελφος από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αναφερόμενος ιδιαίτερα στο πρόβλημα της Ολυμπιακής Αεροπορίας, θέλω να ρωτήσω όσους είχαν κυβερνητικές ευθύνες κατά την τελευταία πενταετία, έχουν αναλογιστεί ότι ίσως μπορούν να προσφέρουν υπηρεσίες στον εαυτό τους και στη χώρα εάν σιωπήσουν και σταματήσουν να κάνουν νοουθεσίες προς την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κουνώντας το δάκτυλό τους;

Κύριε Μητσοτάκη, κάνατε μία επισήμανση για τα ΚΕΠ και για την υπουργική απόφαση. Θέλω να σας ενημερώσω ότι με την υπουργική απόφαση θα επιλεγούν εκείνα τα ΚΕΠ που είναι κατάλληλα για να μπορεί κάποιος να πηγαίνει επιτόπου. Στόχος είναι να δημιουργηθεί η ηλεκτρονική υποδοχή για την παροχή πληροφοριών και οδηγιών.

Άκουσα το συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Μουσουρούλη, να βάζει ένα θέμα, το οποίο επανέλαβαν πολλοί ότι δεν προχωρήσαμε σε εξειδίκευση και ότι πήραμε ουσιαστικά και ενσωματώσαμε την οδηγία αυτή ως είχε.

Ο νόμος αυτός είναι ένας νόμος-πλαίσιο. Εξαιτίας του εύρους

του είναι αναγκαίες οι παραπομπές σε υπουργικές αποφάσεις. Η οδηγία θα επηρεάσει αρμοδιότητες όλων των Υπουργείων. Δεν μπορεί, λοιπόν, να γίνει συνολική ρύθμιση.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 26 της οδηγίας είναι υποχρέωση της χώρας, δεν χρειάζεται νομοθετική ρύθμιση, το ελέγχει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 39 παράγραφος 5, στόχος είναι η άμεση εφαρμογή των απαιτήσεων της εθνικής πολιτικής στον ευαίσθητο τομέα του κοινοτικού δικαίου. Κρίθηκε αναγκαία η θέσπιση μιας θέσης μετακλητού υπάλληλου. Οι μετακλητοί υπάλληλοι είναι δημόσιοι υπάλληλοι όσο διαρκεί η σχέση τους. Ο αρμόδιος Υπουργός –πιστέψτε με- έχει την ευθύνη και είναι αρμόδιος να εκτιμήσει αν για τη συγκεκριμένη θέση είναι ή δεν είναι κατάλληλος ένας μετακλητός υπάλληλος.

Τέλος, σε ό,τι αφορά μία επισήμανση που έγινε από το συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ τον κ. Λαφαζάνη, απλώς για τα Πρακτικά να καταγραφεί, ότι δεν δίνουμε 15.000.000.000, αλλά εγγυούμαστε για 15.000.000.000 που αφορούν τίτλους που μπορούν να εκδοθούν από τις τράπεζες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφιση του νομοσχεδίου αυτού, που οδηγεί στην απελευθέρωση ορισμένων υπηρεσιών, είναι μία πρωτοβουλία την οποία έπρεπε να είχε πάρει η Κυβέρνηση. Βρεθήκαμε κάτω από την πίεση του πλήθους του νομοθετικού έργου, που είχαμε, να την καθυστερήσουμε σε σχέση με την ημερομηνία που είχε τεθεί ως όριο, το τέλος του Μαρτίου. Πιστεύω, όμως, ότι έγκαιρα, σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα από την ημερομηνία που είχε τεθεί ως καταληκτική, καταφέραμε να ολοκληρώσουμε και αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία, γιατί πραγματικά πιστεύουμε ότι μπορεί να συνεισφέρει στην ενεργοποίηση μιας αναπτυξιακής διαδικασίας η οποία θα βγάλει την οικονομία από την κρίση.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την ανοχή που δείξατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μανώλης Κεφαλογιάννης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συμμετέχοντας κι εγώ στη σημερινή συζήτηση, θα ήθελα ξεκινώντας να κάνω μία αναφορά, όπως και οι αγαπητοί συνάδελφοι, για το θέμα της «Επετείου» της αποφράδας ημέρας -κατά κυριολεξία- της 21ης Απριλίου.

Με χαρά διαπιστώνω ότι πολλά στελέχη απ' όλες τις πτέρυγες, από τον τετράχρονο -εκείνη την εποχή- Υφυπουργό, τον αγέννητο Κυριάκο Μητσοτάκη, τον επτάχρονο Μανώλη Κεφαλογιάννη, το φοιτητή και συμμετέχοντα κ. Παπουτσή και πολλά άλλα στελέχη της Αριστεράς βρίσκονται σήμερα εδώ. Είναι μία μέρα όπου η πλειοψηφία του ελληνικού λαού συμμετείχε ενεργά στο να δει πώς θα βγάλει από το ζυγό της επτάχρονης δικτατορίας το πολιτικό σύστημα της Ελλάδας. Και δόξα σοι ο Θεός, αυτό έγινε με θυσίες, με αίμα, της νεολαίας στο Πολυτεχνείο και πολλών άλλων ανθρώπων οι οποίοι εξορίστηκαν, όπως ο πατέρας του σημερινού Πρωθυπουργού, ο πρώην Πρωθυπουργός και πατέρας του σημερινού εισηγητή μας του κ. Μητσοτάκη. Πολλές οικογένειες, θα έλεγα και η δική μου, υπέφεραν από την επτάχρονη δικτατορία.

Αυτός είναι ένας καλός μπούσουλας ενότητας της ελληνικής πολιτικής ζωής, των ελληνικών πολιτικών κομμάτων, της ελληνικής κοινωνίας, απαραίτητος για να μπορέσουμε να δούμε πώς θα επιλύσουμε δύσκολα και δυσεπίλυτα προβλήματα, όπως αυτά τα οποία συσσωρεύτηκαν τα τελευταία τριάντα χρόνια και έχουμε φτάσει σήμερα στη μεγάλη οικονομική και δημοσιονομική κρίση της χώρας μας.

Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία, το είπα και εχθές, ότι οι αρχές τις οποίες έβαλε στο πολιτικό μας σύστημα ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής με τη βοήθεια και τις θυσίες του ελληνικού λαού, λειτούργησαν την καλύτερη δημοκρατία που έζησε ποτέ η χώρα μας, από συστάσεως του ελληνικού κράτους.

Σήμερα όμως, αυτή η πολιτική μεταρρύθμιση τερματίζει. Χρειάζεται θάρρος, χρειάζονται ριζοσπαστικές λύσεις, χρειάζονται ρηξικέλευθες ιδέες, χρειάζονται ανατροπές σε δομές του πολιτικού μας συστήματος για να πάμε μπροστά. Σε αυτές η Αντιπο-

λίτευση βοηθά, προτρέπει την Κυβέρνηση. Περιμένουμε από την Κυβέρνηση να βρει το θάρρος και το περίσσειμα καρδιάς, να μην κάνει αυτές τις μεγάλες βουτιές, που έκανε στο παρελθόν.

Θα ήθελα να πω και στον παριστάμενο Υφυπουργό, τον κ. Σαχινίδη, αυτά που είπα χθες και στον Υπουργό, τον κ. Παπακωνσταντίνου, τον οποίο επαίνεσα για τη στάση του, να βρίσκεται καθ' όλη τη διάρκεια της συζήτησης χθες στο Κοινοβούλιο, ότι αυτές οι βουτιές στο παρελθόν δεν συμφέρουν το ΠΑΣΟΚ και δεν συμφέρουν και το πολιτικό σύστημα. Το ΠΑΣΟΚ, δυστυχώς για την οικονομία, είναι υπόλογο και απολογούμενο, είναι το κόμμα εκείνο που δημιούργησε τις προϋποθέσεις για να φτάσουμε στη σημερινή οικονομική κρίση, την οποία βιώνουμε σήμερα.

Εμείς αναλαμβάνουμε το μερτικό της ευθύνης μας, θα το αναλάβουμε και στο συνέδριό μας. Δεν καταφέραμε να βγάλουμε την Ελλάδα από το τέλμα. Θα έπρεπε να πάρουμε περισσότερες και ριζοσπαστικότερες πρωτοβουλίες. Θα έπρεπε να μην αναλωθούμε σε δημόσιες σχέσεις και επικοινωνία.

Αυτό είναι κάτι στο οποίο είχε εντρυφήσει το πολιτικό μας σύστημα τα τελευταία χρόνια και κυρίως μετά την έλευση της ελεύθερης Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης, σε μία συζήτηση, σε ένα αμαρτωλό τρίγωνο του Συντάγματος όπου διαγκωνίζονται δημοσιογραφίστες, δημοσιογραφούντες, πολιτικολογούντες, αργόσχολοι και χάνουμε την ουσία και της πολιτικής και της κοινωνίας.

Αυτό είναι κάτι για το οποίο πρέπει να προβληματιστούμε για το μέλλον. Γι' αυτό στη μεγάλη, κορυφαία συζήτηση που γίνεται κάθε χρόνο, που είναι ο κρατικός προϋπολογισμός, κλείνοντας την ομιλία μου, ως γενικός εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, έκανα μία πρόταση στο πολιτικό σύστημα την οποία επαφέρω τώρα στον Υπουργό και διά του παρισταμένου Υφυπουργού στην Κυβέρνηση.

Το πολιτικό σύστημα χωρίς αναπτυξιακές προοπτικές της οικονομίας, χωρίς αλλαγή των δομών έχει ημερομηνία λήξεως και η κοινωνία βρίσκεται σε πολύ δύσκολη θέση. Είδαμε χθες τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας. Πιστεύω ότι δεν θα πουν και πάλι τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ ότι τα στοιχεία είναι ψεύτικα, χαλκευμένα και μαγειρεμένα.

Μέσα σ' ένα χρόνο η ανεργία ανέβηκε κατά εκατό χιλιάδες συμπολίτες μας, από τους οποίους η συντριπτική πλειοψηφία είναι νέοι επιστήμονες. Από τετρακόσιες εξήντα χιλιάδες ανέργους το 2009 έχουμε φτάσει στις πεντακόσιες εξήντα τέσσερις χιλιάδες ανέργους το 2010. Αυτό σημαίνει ότι χωρίς αναπτυξιακή προοπτική, χωρίς νέες δομές του πολιτικού μας συστήματος, χωρίς ανατροπές του πολιτικού συστήματος υπάρχει ένα αδιέξοδο. Γι' αυτό μίλησα για συντακτική Βουλή.

Η Ελλάδα πρέπει να ενεργοποιήσει το άρθρο 44 του Συντάγματος. Με πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, με απόφαση της Βουλής και προσφυγή στη λαϊκή ετυμηγορία πρέπει να αλλάξουμε τις δομές ολόκληρου του πολιτικού συστήματος. Το έκαναν οι μεγάλοι της Ιστορίας. Το έκανε ο Χαρίλαος Τρικούπης. Το έκανε ο Ελευθέριος Βενιζέλος. Το έκανε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής. Είναι η ώρα να το κάνουμε και τώρα.

Όλα τα άλλα είναι, αν θέλετε, πολιτικές διαχείρισης. Αυτές οι πολιτικές διαχείρισης είναι αδιέξοδες, δεν οδηγούν πουθενά και θα φτάσουμε στο σημείο να συζητούμε, χωρίς καμμία δυνατότητα διαπραγματεύσεως –εγώ σας εύχομαι καλή επιτυχία το ερχόμενο δεκάημερο- με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Στο παρελθόν δαιμονοποιούσατε και σήμερα ως παράταξη αγιοποιείτε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και τις επιπτώσεις των πολιτικών του στην κοινωνία. Αυτές οι πολιτικές δεν οδηγούν πουθενά, είναι πολιτικές στον Προκρούστη.

Γι' αυτό το λόγο εμείς, ως παράταξη, είμαστε αντίθετοι στην προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Πιστεύουμε ότι η Ελλάδα έχει και τα στελέχη και την ωριμότητα να ασκήσει η ίδια πολιτικές, ακόμα και αν είναι σκληρές και επώδυνες, πολιτικές τέτοιες που θα βγάλουν τη χώρα από το αδιέξοδο. Δεν μπορεί η Ελλάδα να προσφύγει στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο υιοθετώντας πολιτικές τέτοιες που ασφαλώς θα οδηγήσουν μεγάλο τμήμα της ελληνικής κοινωνίας σε αδιέξοδο, με μοναδικό λόγο να πάρει η χώρα μας ένα δάνειο 10.000.000.000 ευρώ -γιατί αυτό

είναι που δικαιούται από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή και παραπάνω, αν μεσολαβήσουν οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης- με επιτόκιο 2% και 3%.

Δεν μπορεί η Κυβέρνηση να βλέπει τόσο κοντόφθαλμα. Αυτά τα χρήματα που διεκδικεί, χωρίς διαρθρωτικές πολιτικές, δεν φτάνουν ούτε μέχρι τον Οκτώβρη. Υπάρχουν χώρες που βρίσκονται στην κατάσταση που βρίσκεται σήμερα και η Ελλάδα, με ευθύνη των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ κατά κύριο λόγο, αλλά και ολόκληρου του πολιτικού συστήματος.

Άκουσα τον κ. Παπαδημόλη να ασκεί δριμεία κριτική στο δικομματισμό και τα κόμματα που κυβέρνησαν. Έχει δίκιο. Και ο ίδιος όμως πρέπει να κάνει την αυτοκριτική του, όπως και τα κόμματα της Αριστεράς, όταν σε καμμία αναπτυξιακή προοπτική της χώρας δεν υπήρχε σύμφωνη γνώμη και όταν μάλιστα τα στελέχη που έχουν μία συγγενική πολιτική σχέση, μία εξάρτηση ή μία αλληλεπίδραση, αν θέλετε, αντιδρούν σε οποιαδήποτε προοπτική ανάπτυξης της χώρας.

Ένα θέμα το οποίο πάντα θα πηγαίνει πίσω την ανάπτυξη της χώρας είναι οι προσφυγές και η δικομανία μερίδας των Ελλήνων πολιτών και κυρίως αυτών που αυτοαποκαλούνται οι «προσπάτες του περιβάλλοντος», που με 500 ευρώ προσφεύγουν στο Συμβούλιο Επικρατείας και σταματάει οποιοδήποτε μεγάλο αναπτυξιακό δημόσιο έργο.

Δεν σας λέω για τα ιδιωτικά, τα οποία κωλυσιεργούν για είκοσι-τριάντα χρόνια. Μπορώ να σας αναφέρω δεκάδες τέτοιες επενδύσεις που δισεκατομμυρίου, οι οποίες κωλυσιεργούν στην Ελλάδα για δεκαετίες. Σας λέω όμως για δημόσια έργα. Ο δρόμος κυνηγούσε να φθάσει στην κορυφή της Πίνδου την Εγνατία Οδό, το ίδιο στις παρακαμπτήριες οδούς πόλεων, σε όλα τα μεγάλα έργα.

Για το Αεροδρόμιο του Ηρακλείου είχε και τη δική του θετική συμβολή και συμμετοχή ο αγαπητός συνάδελφος κ. Στρατάκης, ως Υφυπουργός Συγκοινωνιών εκείνη την εποχή, όπως κι η δικιά μας παράταξη, η οποία ξεκίνησε αυτή τη διαδικασία με το διαγωνισμό, που κι αυτός τώρα πάλλει κωλυσιεργεί. Και ποιος είναι ο καημός και του κ. Στρατάκη και ο δικός μου και της Κυβέρνησης σήμερα και της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, που ανακοίνωσε το έργο; Μην βγει μία οποιαδήποτε ομάδα να προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας, να καταπέσει ο διαγωνισμός, να κωλυσιεργήσει η διαδικασία και να πάμε δέκα και είκοσι χρόνια πίσω σ' ένα αναπτυξιακό έργο για την Κρήτη, που δεν μπορεί να μην γίνει.

Όλα αυτά, λοιπόν, είναι που πρέπει να δούμε ως πολιτικό σύστημα και να αφήσουμε τις κορονομαχίες περί δευτερευόντων. Η ιστορία θα καταγράψει αυτά που πρέπει να καταγράψει. Τα γνωρίζετε κι εσείς, τα γνωρίζουμε κι εμείς. Όσον αφορά αυτό το αρνητικό πρόσημο, την αρνητική συνεισφορά, σε μια, αν θέλετε, εφηβική προσέγγιση του ΠΑΣΟΚ τη δεκαετία του '80 στα θέματα της οικονομίας, της πολιτικής ζωής και του ευρωπαϊκού προσανατολισμού, αφού σήμερα, «στου κασίδι το κεφάλι», έχετε ωριμάσει, μετά από είκοσι-είκοσι πέντε χρόνια, ας βάλετε, λοιπόν, ένα θετικό πρόσημο, συνεισφοράς θετικών πρωτοβουλιών από εδώ και στο εξής, ώστε να διορθώσετε το ιστορικό λάθος της Παράταξής σας τη δεκαετία του '80.

Αυτό, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να είναι και το συμπέρασμα από τη σημερινή συζήτηση για μία κατά τα άλλα προοδευτική για τους φιλελεύθερους και σοσιαλιστές ή σοσιαλδημοκράτες Οδηγία, που είναι η Οδηγία 2006/123 της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Να μην τη λέμε «Οδηγία Μπολκενστάιν», γιατί φαίνεται ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει ένα πρόβλημα ψυχολογικό. Τη μια το ψηφίζει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά οι Βουλευτές του απέχουν. Δύο μόνο το ψηφίζουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στην Επιτροπή τον Αύγουστο, που το έφερε η Νέα Δημοκρατία, ακριβώς για να μην μας κυνηγάει η Ευρωπαϊκή Ένωση και να μας απειλεί ότι θα μας παραπέμψει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, «ήξεις αφήξεις!» Βλέπω τώρα και ποιοι πήραν το λόγο εκείνη την εποχή. Βεβαίως ήταν θετική η θέση του ΠΑΣΟΚ, αλλά με πολλά ερωτηματικά.

Σήμερα η Κυβέρνηση ζήτησε μια γενική εξουσιοδότηση και είπα και στον αρμόδιο Υπουργό –το λέω και στον Υφυπουργό– ότι δυστυχώς στην Ελλάδα έχουμε μια άλλη αρνητική συγκυρία. Εξουσιοδοτεί η Βουλή την εκτελεστική εξουσία να εκδώσει προ-

εδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις, αλλά θα σας τα φέρω κάποια μέρα στη Βουλή, σε ερώτηση προς τον Πρωθυπουργό, με διάθεση αυτοκριτικής για τη Νέα Δημοκρατία, για να δείτε ότι υπάρχουν νόμοι που έχουν ψηφιστεί, ακόμα και στα μέσα της δεκαετίας του '90, κύριε Πρόεδρε, όπου οι κυβερνήσεις από τότε μέχρι σήμερα –έχει και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τη δικιά της ευθύνη– δεν έχουν εκδώσει προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις. Τι νομοθετούμε σ' αυτή την Αίθουσα και πώς αυτή η χώρα θα πάει μπροστά!

Σε πνεύμα συναίνεσης, λοιπόν, λόγω της ημέρας, της 21^{ης} Απριλίου, ας κάνουμε μία νέα αρχή: Να πάμε μπροστά την Ελλάδα, με ριζοσπαστικές ιδέες. Η διαχείριση πια δεν φθάνει για να πάει μπροστά η χώρα μας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Σαχινίδης έχει το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Κάλλιο αργά παρά ποτέ» λέει ο ελληνικός λαός. Άργησε η Νέα Δημοκρατία να κατανοήσει την ανάγκη για αλλαγές. Για την ακρίβεια, την κατανόησε μόλις απομακρύνθηκε από την εξουσία, κύριε Πρόεδρε!

Την ανάγκη για αλλαγές στο πολιτικό σύστημα, αγαπητέ καθ' όλα –και το τονίζω– Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, την είχε επισημάνει από πολύ νωρίς ο σημερινός Πρωθυπουργός, υπό την ιδιότητα τότε του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, και σας υπενθυμίζω ότι την είχε μεταφέρει στον τότε Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας κ. Καραμανλή, γιγοντάς του χαρακτηριστικά: «Ελάτε να ματώσουμε. Ελάτε να κάνουμε εκείνες τις αλλαγές που έχει ανάγκη το πολιτικό σύστημα της χώρας, γιατί οι πολίτες θα μας πάρουν με τις πέτρες».

Ποια ήταν τότε η αντίδραση του Πρωθυπουργού της χώρας κ. Καραμανλή; Ποια ήταν τότε η αντίδραση της Νέας Δημοκρατίας; Ειρωνεύονταν τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ειρωνεύονταν το ΠΑΣΟΚ. Εφάρμοσαν αυτό που είναι γνωστό ως «απορία ψάλτου, βηξ».

Τώρα η Νέα Δημοκρατία αντιλαμβάνεται την ανάγκη για αλλαγές. Κύριε Κεφαλογιάννη, εύχομαι η κατανόηση αυτής της ανάγκης να είναι αποτέλεσμα της υγιούς κατανόησης της πραγματικότητας, με την οποία βρισκόμαστε αντιμέτωποι, κι όχι αποτέλεσμα πολιτικάντικο, αποτέλεσμα της διαπίστωσης της Νέας Δημοκρατίας ότι δεν μπορεί να δρέψει καρπούς, παρά το γεγονός ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σήμερα είναι αυτή που πήρε αποφάσεις δύσκολες, αν όχι τις δυσκολότερες απ' αυτές που πάρθηκαν από το 1974 και μετά.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

Ορίστε, κ. Καραθανασόπουλε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να πω ότι η σημερινή μέρα φέρνει στην επικαιρότητα το γνωστό αντιστασιακό στίχο: «μαύρα κοράκια με νύχια γαμψά, πέσανε επάνω στην εργατιά». Και εδώ αυτά τα μαύρα κοράκια έχουν ονοματεπώνυμο σήμερα. Είναι η κυβέρνηση, η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, τα οποία εξαπολύουν μια δριμύτατη επίθεση, στο όνομα της αντιμετώπισης της δημοσιονομικής εκτροπής, ενάντια στα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, με την αρωγή και της Νέας Δημοκρατίας και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, παρ' όλες τις επιμέρους μικροαντιφάσεις και αντιθέσεις τους και την ομπρέλα βεβαίως των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, που βρίσκονται στα χέρια της οικονομικής ολιγαρχίας και του συστήματος.

Δεύτερο ζήτημα είναι η 21η Απριλίου. Σαράντα τρία χρόνια από την 21η Απριλίου του 1967. Τότε όμως τι ήταν; Η χούντα, δεν ήταν τίποτε άλλο παρά η απάντηση στις αντιφάσεις, τις αντιθέσεις και την αναποτελεσματικότητα του πολιτικού συστήματος. Ήταν δηλαδή, η απάντηση των κεφαλαιοκρατών και των ιμπεριαλιστικών οργανισμών. Και βεβαίως αυτών τα συμφέροντα -κεφαλαιοκρατών και ιμπεριαλιστικών οργανισμών- ήρθε να εξυ-

πηρετήσει η χούντα η οποία, ταυτόχρονα, έβαλε στο γύψο τα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα στο όνομα του κομμουνιστικού κινδύνου.

Και, βεβαίως, αφού είπα και ένα στίχο, πρέπει να πω ακόμη έναν. «Η επικαιρότητα των λόγων» του Κώστα του Βάρναλη που μελοποίησε ο Τζαβέλας: «Στης χούντας το αλισβερίσι» με αυτούς τους οργανισμούς, «λεύτερο ήταν το χασίσι, ποτέ ο λαός να μην ξυπνήσει». Φέρτε το στο σήμερα. Έτσι, λοιπόν, σήμερα αυτό που χρειάζεται, κ. Κεφαλογιάννη είναι η σφυρηλάτηση της ταξικής ενότητας, της εργατικής τάξης, των απασχολούμενων, της φτωχής αγροτιάς ενάντια στα μονοπώλια και στον ιμπεριαλισμό και στο πολιτικό του σύστημα.

Γιατί εμείς το λέμε καθαρά, κύριε Πρόεδρε, δεν έχουμε καμμία αυταπάτη. Το ΠΑΣΟΚ με συνέπεια -δεν ψάχνουμε να βρούμε μικροαντιφάσεις στα πλαίσια του ΠΑΣΟΚ- στηρίζει αυτό το δρόμο, αυτή την πορεία, ανεξάρτητα από τις όποιες παλινδρομήσεις μπορεί για επικοινωνιακούς λόγους στα πλαίσια της χειραγώγησης των λαϊκών στρωμάτων να κάνει. Και το λέμε καθαρά ότι οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά νοικοκυριά πρέπει να δραπετεύσουν από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία, όσο το δυνατόν γρηγορότερα και με εμπιστοσύνη και αισιοδοξία και προσεγγίσουν το ΚΚΕ.

Γιατί, κύριε Υπουργέ, όσες υποσχέσεις και εάν δίνετε από το Βήμα της Βουλής και εσείς σήμερα, ότι αυτό το οποίο θα εφαρμοστεί θα είναι το εθνικό εργατικό δίκαιο, αυτό να πάτε να το πείτε -το είπα και πριν- στους οικοδόμους τους Σουηδούς, στους Φιλανδούς ναυτεργάτες για τα αποτελέσματα της εφαρμογής της συγκεκριμένης οδηγίας Μπολγκενστάιν, στα πλαίσια της απελευθέρωσης της αγοράς υπηρεσιών.

Και από αυτή την άποψη, με συνέπεια το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, τι προτείνει; Να μην εφαρμοστεί η συγκεκριμένη οδηγία. Να απειθαρχήσει η Ελλάδα στην υλοποίηση αυτής της οδηγίας, βεβαίως, στα πλαίσια μιας γενικότερης πολιτικής αποδέσμευσης από την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και όλους αυτούς τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, στην προοπτική της λαϊκής εξουσίας και οικονομίας.

Γιατί, βεβαίως, το ερώτημα, κ. Κεφαλογιάννη, είναι: Ανάπτυξη για ποιόν; Είχαμε ανάπτυξη όλα τα προηγούμενα χρόνια, μόνο που αυτή η ανάπτυξη στηρίχθηκε στην εκμετάλλευση των εργαζόμενων και στην επιδείνωση της θέσης του, για να συσσωρευτεί ο κοινωνικά παραγόμενος πλούτος στα χέρια των ιδιοκτητών των βασικών και συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, μιας χούφτας δηλαδή πλουτοκρατών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γ' αυτό ακριβώς το λόγο και ο καθένας τοποθετείται ανάλογα με την απάντηση που δίνει στο ερώτημα. Ανάπτυξη για τα μονοπώλια ή για τον λαό; Ανάπτυξη για το κέρδος ή την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών;

Εμείς είμαστε πάντοτε και καθαρά με το δεύτερο σκέλος, χωρίς κανένα ενδοιασμό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Είχε ήδη ζητήσει το λόγο ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Σαχινίδης.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, παραιτούμαι υπέρ του κ. Κεφαλογιάννη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Πολλές αγάπες βλέπω και δεν μου αρέσει αυτό.

Ορίστε, κύριε Κεφαλογιάννη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ακούγοντας τον αγαπητό συνάδελφο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και έχοντας κάνει αταξίες -νομίζω ότι είμαι και μεγαλύτερος σε ηλικία από τον ίδιο- στην Ανατολική Γερμανία, πριν πέσει το τείχος, μου ήρθε στο μυαλό ότι βεβαίως δεν κατηγορούμε κανέναν για την ιδεολογία. Η ιδεολογία είναι στην κορυφή, δεν μπορούμε να ποινικοποιήσουμε τις ιδεολογίες. Στην κορυφή έχουμε κοινωνική δικαιοσύνη και ελευθερία.

Εσείς, ως πραγματικοί σοσιαλιστές, όχι όπως η σημερινή κυβέρνηση παρατάξη, προσπαθείτε μέσω της κοινωνικής δικαιοσύνης να κατακτήσετε την ελευθερία και εμείς ως φιλελεύθεροι,

μέσω της ελευθερίας, να κατακτήσουμε την κοινωνική δικαιοσύνη. Όμως, στην πορεία υπάρχουν πολλές αποχρώσεις και στο όνομα των υψηλότερων ιδανικών έγιναν τα περισσότερα εγκλήματα και η ιστορία έχει πολλά τέτοια να μας διδάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Οι ακροβατισμοί είναι πάντα επικίνδυνοι, να ξέρετε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Όμως, εγώ προτιμώ να είμαι δυτικογερμανός εργάτης, παρά ανατολικογερμανός εργάτης.

Μου ήρθε και μια ρήση-απάντηση του αείμνηστου Κωνσταντίνου Καραμανλή τότε προς τον Ανδρέα Παπανδρέου, την εποχή που φορούσε το ζιβάγκο και είχε μια άλλη πολιτική προσέγγιση στα πολιτικά πράγματα. Είχε πει, λοιπόν: «Δεν κατηγορώ τους σοσιαλιστές για το σοσιαλισμό τους, αλλά θα προτιμούσα από τους απογόνους τους να δείξουν κάτι περισσότερο από την ειδωλολατρία.»

Τώρα, ας έλθουμε στα θέματα της Κυβέρνησης. Κύριε Υπουργέ, το κόμμα, το οποίο εκπροσωπείτε, το κυβερνών κόμμα, το ΠΑΣΟΚ, είναι ένα κόμμα, το οποίο έχει μακρά περίοδο ωρίμανσης. Θα ήθελα σας παρακαλώ να με παρακολουθήσετε γιατί μου αρέσει ο διάλογος μαζί σας και δεν έχω και φωνή, κύριε Πρόεδρε, να φωνάξω γιατί την έχω χάσει από χθες.

Το ΠΑΣΟΚ, λοιπόν, είναι ένα κόμμα μακράς ωρίμανσης. Καταλαβαίνει και αντιλαμβάνεται τα πολιτικά πράγματα με μία χρονική υστέρηση. Κατάλαβε δηλαδή το ΠΑΣΟΚ ότι ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός της χώρας μας είναι το συμφέρον της Ελλάδας, αλλά το κατάλαβε μετά το «ΕΟΚ και NATO το ίδιο συνδικάτο - Έξω από την ΕΟΚ των μονοπωλίων», με χρονική υστέρηση δεκαπέντε ετών.

Και στο τέλος δεν το κάναμε καλά -γιατί ήμουν και εισηγητής στο θέμα της Συνθήκης του Μάαστριχτ και της Αναθεώρησης της Συνθήκης του Μάαστριχτ -μαζί με αγαπητούς συναδέλφους, όπως ο κ. Καψής και ο κ. Τσάτσος από τη μεριά του ΠΑΣΟΚ και εγώ από τη Νέα Δημοκρατία- σε φιλελεύθερες προσεγγίσεις, ενώ αφορά τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και την Αναθεώρηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Το ΠΑΣΟΚ κατάλαβε ότι μια φιλελεύθερη δημοκρατική κοινωνία είναι προς το συμφέρον της Ελλάδας, αλλά το κατάλαβε και αυτό με χρονική υστέρηση. Κατάλαβε ότι οι «πρασινοφρουροί» στα Υπουργεία δεν φέρνουν κανένα αποτέλεσμα. Κατάλαβε - επειδή σας βλέπω, κύριε Πρόεδρε και υπηρετήσατε με θετικό πρόσημο τον αγροτικό συνδικαλισμό ως στέλεχος, αλλά και ως Υπουργός- ότι ο νόμος που έφερε ο κ. Σημίτης -με συγγενικό μου πρόσωπο τότε ως εισηγητή- το 1984 κατάρτησε την αγροτιά.

Το καταλαβαίνει σήμερα, πάει να αλλάξει πράγματα και αυτά που σας λέμε για την οικονομία θα τα καταλάβετε πάλι με χρονική υστέρηση και αυτό είναι το πρόβλημα του ΠΑΣΟΚ. Και αυτά τα λέω ως εισαγωγή για έναν και μόνο λόγο: Δεν κατάλαβε ο κύριος Υπουργός -δεν το κατάλαβε- ότι αν σήμερα είμαστε σ' ένα αδιέξοδο, αν σήμερα και το ΠΑΣΟΚ έχει δύσκολες κινήσεις να κάνει, αν αυτά που σας λέγω για τη Συντακτική Βουλή ακροβατούν σε νομιμότητα -το έκαναν βέβαια στη λογική του Μεγάλου Αλεξάνδρου και άλλες χώρες: ό,τι δεν λύνεται, κόβεται- αυτό οφείλεται, κύριε Υπουργέ, στο ότι εσείς δεν είχατε και τα προηγούμενα χρόνια όραμα.

Για χάρη μικροκομματικών σκοπιμοτήτων, για χάρη εσωτερικών σας ισορροπιών έπρεπε να βρείτε έναν μπούσουλα συνεννόησης ο κ. Παπανδρέου με τον κ. Βενιζέλο. Επειδή ο κ. Παπανδρέου στην Αναθεώρηση του Συντάγματος το 2000 είχε ψηφίσει ως Υπουργός τότε υπέρ των μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων, επειδή ο κ. Βενιζέλος για να έλθει σε σύγκρουση με τον τότε Αρχηγό του ΠΑΣΟΚ είπε ότι δεν μπορούμε να πάμε στα ελεύθερα πανεπιστήμια μη κερδοσκοπικά, μη κρατικά, ναρκοθετήσατε την Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Εάν κάτι έπρεπε να κάνουμε ως πολιτικό σύστημα τα προηγούμενα χρόνια πέρα από τα διαχειριστικά, ήταν να αναθεωρήσουμε το Σύνταγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κύριε Κεφαλογιάννη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρό-

εδρε.

Παραπέμψατε στο 2017 και ναρκοθετήσατε, λοιπόν, τη μεγαλύτερη θεσμική, πολιτική, κοινοβουλευτική διαδικασία που δίνει τη δυνατότητα στα Κοινοβούλια να προχωρήσουν μπροστά δυναμικά, αυτό που λέμε την αλλαγή του πολιτικού συστήματος.

Αυτά είναι τα προβλήματα που μας δημιουργεί το ΠΑΣΟΚ. Μην πηγαίνετε στο παρελθόν. Κάθε φορά που θα πηγαίνετε στο παρελθόν, θα απολογείστε. Ελάτε να δούμε το μέλλον, μπας και ωριμάσατε με την μακρία σας βραδεία ωρίμανση. Εμείς είμαστε εδώ να συμπαρασταθούμε και να βοηθήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κύριε Κεφαλογιάννη

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Βάλτε άλλες ποιότητες: Το κοινοβουλευτικό «θράσος» του κόμματος που κυβερνά σήμερα, τις σχέσεις σας με τα συνδικάτα, τις σχέσεις σας με τα μέσα ενημέρωσης, την περισσότερη δυνατότητα να περνάτε δύσκολα πράγματα στην κοινωνία και ελάτε να δούμε το μέλλον της πατρίδας. Μην μας προκαλείτε. Θα σας απαντούμε και θα εκτιθέστε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα ήθελα μία διευκρίνιση από τον κύριο Υφυπουργό για το θέμα της «Ολυμπιακής».

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Απάντηση έδωσα.

Όλοι οι συνάδελφοι είπαν ότι είναι ικανοποιημένοι. Θα καταθέσω και τον κατάλογο με το υλικό. Επίσης, υπάρχει και ένας ολόκληρος φάκελος με όλο το φωτογραφικό υλικό, το οποίο είναι προς εκποίηση, αλλά το θέμα αυτό αντιμετωπίστηκε και με την τροποποίηση που έκανα, αλλά και με τον κατάλογο τον οποίο και καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν ξέρω αν έχετε ενημερώσει την Αίθουσα για το τι ακριβώς θα δημοπρατηθεί.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Βεβαίως, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εντάξει, θα τα κοιτάξω.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει, ο κ. Μητσοτάκης, για τρία λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, είπατε στη δευτερολογία σας ότι δεν συνομιλούμε με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Πραγματικά απορώ, γιατί και σ' αυτό το προχωρημένο στάδιο των συζητήσεών σας αποκρύπτετε την πραγματικότητα. Φαντάζομαι ότι γνωρίζετε και εσείς, όπως γνωρίζουμε όλοι μας, ότι το Σάββατο που μας έρχεται, ο Υπουργός Οικονομικών θα συναντηθεί με τον διευθύνοντα σύμβουλο του ταμείου τον κ. Στρος Κάν στην Ουάσινγκτον.

Άρα, είναι απολύτως προφανές ότι βεβαίως συνομιλείτε και με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Και καλά θα κάνετε -όπως σας ανέφερα και στην πρωτολογία μου, αλλά όπως σας είπα και ο κ. Παπαδημούλης- αυτή τη συζήτηση να την καταστήσετε δημόσια και να την κάνετε και ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας, έτσι ώστε να μπορούμε να προσδιορίσουμε, αν μη τι άλλο, ποιο πρέπει να είναι το εθνικό πλαίσιο προσφυγής της χώρας μας στο μηχανισμό στήριξης.

Είπατε και κάτι ακόμα. Μας κατηγορείτε, τη Νέα Δημοκρατία, ότι όσο κυβερνούσαμε, κατηγορούσαμε το ΠΑΣΟΚ για τα πεπραγμένα της περιόδου Σημίτη.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν αναφέρθηκε σ' εσάς.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Όχι σ' εμένα προσωπικά, στην παράταξη.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ούτε σ' εσάς αναφέρθηκε ούτε στη Νέα Δημοκρατία. Αναφέρθηκε σε

άλλους.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Σας άκουσα με πάρα πολύ προσοχή, κύριε Υπουργέ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αναφέρθηκε σε πάρα πολλούς από τα αριστερά του ΠΑΣΟΚ, όπου στα πενήντα χρόνια που ήταν η Νέα Δημοκρατία ασκούσαν περισσότερη κριτική...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δεν δουλεύει το μικρόφωνο. εάν δεν δώσω το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ζητώ συγνώμη, κύριε Πρόεδρε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Το έχετε κάνει σε άλλες περιπτώσεις.

Και εγώ να σας πω ότι έχετε δικίο σε αυτό το οποίο εννοήσατε. Όντως και εμείς αναλώσαμε πολύτιμο χρόνο, τον οποίο θα μπορούσαμε να είχαμε κατευθύνει σε πραγματικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, για να κατηγορήσουμε το ΠΑΣΟΚ για τις ελλείψεις που παραλάβαμε.

Σας λέμε, λοιπόν, με απόλυτη σαφήνεια, κύριε Υπουργέ, μην κάνετε το ίδιο σφάλμα. Διότι σας άκουσα πάλι και τώρα να επιρρίπτετε περίπου αποκλειστικές ευθύνες στη Νέα Δημοκρατία για την κατάσταση των δημόσιων οικονομικών.

Σας είπα και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ότι εμείς έχουμε αναλάβει τις ευθύνες μας και στο κάτω-κάτω αυτές αποδόθηκαν, αν θέλετε, και από τον ελληνικό λαό στις πρόσφατες εκλογές. Αλλά ας κάνουμε, επιτέλους, και ως νέοι άνθρωποι μία πολιτική συμφωνία σε μία ημέρα, η οποία έχει μία ιδιαίτερη συμβολική αξία να σπάσουμε αυτόν το φαύλο κύκλο της κομματικής κορορομαχίας, η οποία δεν λείπει πια στην κοινωνία των πολιτών απολύτως τίποτα. Εμείς μπορούμε να μιλάμε εδώ τώρα, αλλά το ερώτημα είναι εάν μας ακούει πραγματικά σήμερα η κοινωνία και εάν ακούει αυτά τα οποία λέμε.

Επειδή η σημερινή ημέρα έχει κι έναν ιδιαίτερο συμβολισμό, ας θυμηθούμε ότι σήμερα οι προκλήσεις της δημοκρατίας μας είναι πολύ διαφορετικές από αυτές τις οποίες αντιμετώπισαμε άλλες εποχές. Σ' αυτό εδώ πέρα το έδρανο καθόταν, κύριε Υπουργέ, ο Παύλος Μπακογιάννης, ο οποίος θυσίασε τη ζωή του εκείνη την εποχή, με στόχο την εθνική ομοψυχία. Σήμερα, ο στόχος είναι η εθνική ανόρθωση και σ' αυτόν το στόχο της εθνικής ανόρθωσης κανείς δεν περισεύει.

Εμείς σας είπαμε επανειλημμένως ότι «θα βάλουμε πλάτη» στις τολμηρές πρωτοβουλίες, τις οποίες θα αναλάβετε και δεν θα μπορούμε στον πειρασμό να σας κατηγορήσουμε αποκλειστικά και μόνο για όλα τα κακώς κείμενα, εάν και πιστεύουμε ότι έχετε σοβαρές ευθύνες για το γεγονός ότι σήμερα αναγκαζόμαστε να μιλάμε με το Ταμείο. Αλλά κοιτάζοντας μπροστά θα πρέπει σήμερα, που είναι μια τόσο σημερινή ημέρα, να αναλογιστούμε ότι η πρόκληση είναι μία πρόκληση εθνικής ανόρθωσης και σε αυτή την πρόκληση όλοι πρέπει να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Και με το να κοιτάμε μονίμως στο παρελθόν, φορώντας «πράσινα και γαλάζια γυαλιά» -για να δανειστώ μία φράση του κ. Παπαδημούλη- δεν θα πάμε μπροστά ως χώρα. Η πρόκληση είναι πολύ μεγάλη, οι κανόνες του παιχνιδιού πρέπει να αλλάξουν και ενδεχομένως να χρειάζονται τόσο τολμηρές πρωτοβουλίες, όσο αυτές που πρότεινε ο εισηγητής μας συνταγματικές τομές για να αλλάξει το ίδιο το θεσμικό πλαίσιο. Αλλά, προς Θεού, να μην παίζουμε αυτό το παιχνίδι της στείρας κομματικής αντιπαράθεσης, που πραγματικά αφήνει παντελώς, μα παντελώς αδιάφορη την ελληνική κοινωνία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο, για να δώσω μία μικρή απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να συμφωνήσω με το συνάδελφό μου, τον κ. Μητσοτάκη, ότι ο Έλληνας πολίτης δεν βγαίνει κερδισμένος, όταν γίνονται συνεχείς αναφορές στο παρελθόν. Είπε ο κ. Μητσοτάκης -και αναγνώρισε- ότι ενδεχομένως και η Νέα Δημοκρατία να περιέπεσε σε λάθος, όταν ήταν κυβέρνηση που ασχολούνταν με τα

πεπραγμένα των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ μέχρι και το 2004.

Απλώς να αναφέρω, με αφορμή και την χθεσινή συνέντευξη Τύπου που έδωσε ο Υπουργός Οικονομικών, ο συνάδελφος κ. Παπακωνσταντίνου, ότι εμείς μέσα σε αυτούς τους έξι μήνες έχουμε παράξει έργο, το οποίο έχει αποτυπωθεί με την ψήφιση της σημερινής Οδηγίας, μέσα από δεκαεννέα νομοθετικές πρωτοβουλίες. Και σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα –δηλαδή, από την ημέρα που ο ελληνικός λαός μας έδωσε την εντολή για τη διακυβέρνηση της χώρας- κύριε Μητσοτάκη, ασχοληθήκαμε πρωτίστως με το πώς θα αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα της χώρας και πώς θα βγάλουμε τη χώρα μέσα από αυτή τη κρίση και δευτερευόντως ασχοληθήκαμε με το τι έκανε η Νέα Δημοκρατία. Από την άλλη μεριά όμως, μην μας ζητάτε να μένουμε αδιάφοροι απέναντι σε προκλήσεις που γίνονται από στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, τα οποία δείχνουν να μην κατανοούν το περιβάλλον μέσα στο οποίο λειτουργούμε, όπως χθες ο κ. Παναγιωτόπουλος, ο οποίος ήρθε και μας είπε το εξής φοβερό: Ότι η Νέα Δημοκρατία παρέδωσε κρίση χρέους και κρίση ελλείμματος, την οποία μετέτρεψε το ΠΑΣΟΚ σε κρίση δανεισμού.

Δεν χρειάζεται να είσατε εμπειρογνώμονας στα οικονομικά. Και ο κ. Χυτήρης, που δεν έχει ειδικότητα, είμαι σίγουρος ότι θα μπορούσε να αντιληφθεί πως όταν παραδίδεις μία χώρα με κρίση χρέους και κρίση ελλείμματος, αυτόματα αυτή είναι και κρίση δανεισμού. Είναι το αίτιο και το αιτιατό...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δείτε το ως αυτοκριτική.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Η Νέα Δημοκρατία «πυροβόλησε» και όταν βλέπουμε «το νεκρό», μετά αναρωτιόμαστε και λέμε ποιος έφταιγε. Μα, εδώ πέρα είναι η κρίση του χρέους, είναι η κρίση του ελλείμματος που οδηγεί τη χώρα σε αυτή την κατάσταση. Γι' αυτό και σας λέω ότι έχουμε όλη τη καλή διάθεση να δουλέψουμε και συστηματικά εργαζόμαστε για έξι ολόκληρους μήνες να παράξουμε έργο, το οποίο πραγματικά θα βοηθήσει τη χώρα να βγει μέσα από αυτή την κρίση, αλλά μην περιμένετε, όταν προκαλούμεθα, να σιωπούμε.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Να διορθώσουμε ότι ένας ποιητής σαν τον Χυτήρη, τα πάντα ξέρει! Δεν μπορεί να είναι ποιητής άμα δεν ξέρει τα θέματα αυτά.

Ο Βουλευτής κ. Εμμανουήλ Στρατάκης έχει το λόγο, για να δευτερολογήσει.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα και εγώ να συμφωνήσω με αυτά που είπε ο κ. Μητσοτάκης σε ό,τι αφορά το πώς πρέπει να κινηθεί το πολιτικό σύστημα και εμείς εδώ στην Αίθουσα αυτή για να μην περνάει στο λαό η αντίληψη της κοκορομαχίας και ότι οι πολιτικές δυνάμεις που έχουν κυβερνήσει στο παρελθόν τη χώρα, δεν έχουν αντιληφθεί τι ενδεχομένως έχει συμβεί και τι πρέπει να γίνει στο μέλλον.

Όμως, θα ήθελα να υπομνήσω κάτι. Εγώ πιστεύω ότι, εάν πραγματικά η Νέα Δημοκρατία, ως παράταξη, που εκφράζει μια συγκεκριμένη ιδεολογία στη χώρα μας, είχε αντιληφθεί τι ακριβώς είχε συμβεί, θα μπορούσε να συμβάλει στις ομογάλακτες της κυβερνήσεις και στα Κόμματα που επέβαλαν τη συμμετοχή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στη διαμόρφωση αυτής της καινούργιας κατάστασης, που έχει να κάνει με το πως θα μπορεί η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση να υποστηρίξει ένα νόμισμα που τουλάχιστον στην Ευρωζώνη είναι κοινό.

Και θεωρώ ότι προς αυτή την κατεύθυνση, πραγματικά, θα πρέπει να υπάρξει πολύς προβληματισμός από τη συντηρητική παράταξη στην Ελλάδα, αλλά και από όλα τα ομοϊδεατά κόμματα της Ευρώπης. Διότι αυτό δείχνει ότι ενδεχομένως το μυαλό τους πάει κάπου αλλού, που εγώ δεν θα ήθελα αυτή τη στιγμή να σχολιάσω, αλλά είναι άξιο παρατήρησης. Γιατί, ως μη γελοίωμας, η συντηρητική αντίληψη διαμορφώνει δυσμενείς εξελίξεις και αυτό θα πρέπει να μην το παραγνωρίζουμε.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι ότι τιμώ ασφαλώς τη μνήμη του Μπακογιάννη και κάθε πατριώτη που, στο βωμό της υπερ-όψισης των ιδανικών του και της ελευθερίας, έδωσε τη ζωή του. Όμως, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι εθνική συμφιλίωση ουσιαστικά διαμόρφωσε το ΠΑΣΟΚ, ιδιαίτερα μετά την αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης.

Και βεβαίως, είναι η ώρα της εθνικής ανάτασης σε αυτή τη φάση που βρισκόμαστε. Σε αυτή, λοιπόν, την εθνική ανάταση θα πρέπει να δούμε εάν, όντως, σαν πολιτικές δυνάμεις έχουμε τη δυνατότητα να μη στεκόμαστε στο παρελθόν, με την έννοια ότι πρέπει να τα ριζούμε στον άλλον, όπως προσπαθεί να κάνει ο κ. Κεφαλογιάννης και η παράταξη του συνολικά, αποποιούμενη τις ευθύνες που είναι δικές της και είναι τεράστιες σε μεγάλο βαθμό και να δούμε εάν σ' αυτή τη φάση που βρισκόμαστε τώρα, μπορούμε να διαμορφώσουμε μια ανάπτυξη που δεν θα βασίζεται μόνο στην κατανάλωση, αλλά θα βασίζεται σε πραγματική παραγωγή, σε αυτό που έχει, δηλαδή, ανάγκη η χώρα. Και προς αυτή την κατεύθυνση αν στραφούμε, τότε βεβαίως και η εργασία θα βρει τη θέση της, βεβαίως και η αμοιβή της εργασίας θα μπορεί να είναι αυτή που πρέπει να είναι και βεβαίως, θα περιοριστεί η εκμετάλλευση.

Διότι, όσο βασιζόμαστε σε επίπλαστα στοιχεία που αναφέρονται σε νούμερα και σε αριθμούς που σχετίζονται με την ανάπτυξη ή οτιδήποτε άλλο, αυτό δεν έχει κανένα αποτέλεσμα για κανέναν μας και βεβαίως, δεν έχει κανένα αποτέλεσμα για τη χώρα. Αυτό είναι που πρέπει κυρίως εμείς να δούμε πως θα αντιμετωπίσουμε και αυτό επιζητεί ο ελληνικός λαός.

Προς αυτή, λοιπόν, την κατεύθυνση εμείς, ως δημοκρατική παράταξη, έχουμε δείξει ότι, ναι, καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια, δουλεύοντας νυχθημερόν -και αυτό το είπα προ ολίγου και ο Υφυπουργός, με τη δουλειά που κάνει η Κυβέρνηση- και θα πάμε μέχρι το τέλος έτσι, γιατί αυτό θεωρούμε ότι είναι το χρέος μας απέναντι στο λαό που μας ψήφισε και απέναντι στο μέλλον των επόμενων γενιών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εγώ ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της Αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα εννιά μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 3ο Γενικό Λύκειο Χαλκίδας Ευβοίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η Βουλευτής κ. Διονυσία-Θεοδώρα Αυγερινούπουλου με επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο, ζητά άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει:

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ολοκληρώνουμε τη συζήτηση με τον ειδικό αγορητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, τον κ. Ηλία Πολατίδη.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σχετικά με αυτό που ανέφερε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, για την ανάγκη νέων συνταγματικών ρυθμίσεων, θα αναφέρω αυτό που είπε ο κ. Ανδρουλάκης, ότι πάσχουμε στην Ελλάδα από νομοθετικό φετιχισμό. Επιτέλους, πρέπει κάποτε να κάνουμε πράξεις.

Εμποδίζει τίποτα σήμερα συνταγματικά τους Βουλευτές του εκάστοτε κυβερνώτος κόμματος να πουν τη γνώμη τους, να διαφωνήσουν μέσα στην Αίθουσα και να καταψηφίσουν ένα νομοσχέδιο, ακόμα και ήσσονος σημασίας; Τίποτα δεν τους εμποδίζει. Ποτέ, όμως, δεν συμβαίνει αυτό. Θα εκφράσουν τις αντιρρήσεις τους, ενδεχομένως σε ραδιοφωνικούς ή τηλεοπτικούς σταθμούς, αλλά θα έρθουν εδώ, όταν γίνονται ονομαστικές ψηφοφορίες, να ψηφίσουν πάντα αυτό το οποίο επιβάλλει το Κόμμα.

Στην ουσία, δηλαδή, έχουμε αυτοκατάρρηση της Βουλής. Εκλέγεται ένας Πρωθυπουργός, ο οποίος, βέβαια, δεν δεσμεύεται σε τίποτα με τις προγραμματικές του δηλώσεις. Και έχουμε δει εδώ πέρα το: «υπάρχουν λεφτά, θα κάνουμε το ένα, θα κάνουμε το άλλο, τελικά δεν υπάρχουν λεφτά και τα παίρνουμε όλα πίσω εδώ και ποτέ κανείς δεν διαφωνεί από τις κυβερνητικές πλειοψηφίες.

Η κομματική πειθαρχία των κυβερνητικών πλειοψηφιών κατα-

στρατηγεί στην ουσία και την έννοια του κοινοβουλευτισμού.

Θέλοντας να απαντήσω, επίσης και στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Παπουτσή, ο οποίος κατηγορήσε το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό για διάφορα και είπε ότι δεν μπορεί να κατανοήσει το πώς δουλεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση και μας έκανε εδώ ένα κήρυγμα περί της Ευρωπαϊκής ιδέας, πόσο καλή είναι κλπ., θα ήθελα να πω ότι χώρες πολύ μικρότερες -είναι και η στάση που κρατάνε απέναντι στο δημόσιο- και φτωχότερες από την Ελλάδα, η Πολωνία και η Τσεχία, πέρασαν στο Ευρωσύστημα συγκεκριμένες ρυθμίσεις. Δεν το ψήφισαν, αν δεν περνούσαν συγκεκριμένες ρυθμίσεις, τις οποίες και επέβαλαν στη Γερμανία, στη Γαλλία, στην Αγγλία, στις ισχυρές χώρες. Πώς κατόρθωσαν και το έκαναν αυτές οι χώρες και η Ελλάδα μονίμως ο,τιδήποτε έρχεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, το θεωρεί θέσφατο και τρέχει -όταν λέω η Ελλάδα, εννοώ τα δύο κυβερνητικά κόμματα- να το ενσωματώσει, να το υποστηρίξει και μάλιστα, κατακεραυνώνει και όσους εξ ημών έχουν τις οποιοσδήποτε αντιρρήσεις;

Αυτή η νοοτροπία, την οποία καταγγέλλουμε εμείς, είναι ότι πρέπει να καταλάβει η ελληνική Κυβέρνηση, η νυν και η πρώην, ότι υπάρχει ένα ελληνικό εθνικό συμφέρον, όπως υπάρχει και ένα γερμανικό, ένα πολωνικό. Και μέσα σε αυτό τον οικονομικό συνεταιρισμό, που λέγεται Ευρωπαϊκή Ένωση, ο καθένας κοιτάει πρώτα από όλα τα δικά του συμφέροντα. Δεν υπάρχει ένα κοινό ευρωπαϊκό συμφέρον και δεν ξέρω αν ποτέ θα υπάρξει. Ενδεχομένως, να διαλυθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση προτού καν υπάρξει αυτό το κοινό ευρωπαϊκό συμφέρον, αλλά στη φάση που είμαστε -και είναι προφανές από την κρίση δανεισμού και από την συμπεριφορά των χωρών, όπως η Γερμανία και οι υπόλοιπες- ότι ο καθένας κοιτάει τα δικά του εθνικά συμφέροντα.

Εσείς έρχεστε εδώ και τρέχετε να εμφανιστείτε «βασιλικότεροι του βασιλέως» στην ενσωμάτωση των οδηγιών, πιστεύοντας αυτά, τα οποία μόνο συγκεκριμένοι από τη νομενκλατούρα των Βρυξελλών πιστεύουν ότι η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, -όπως απέδειξα με την κριτική που έκανα πάνω στο μοντέλο, στο οποίο βασίζεται η συγκεκριμένη οδηγία- θα φέρει την ανάπτυξη σε όλους.

Δυστυχώς ή ευτυχώς, βλέπουμε γερμανικές επιχειρήσεις να αγοράζουν ελληνικές. Δεν είδαμε τον Ο.Τ.Ε. για παράδειγμα, να αγοράζει την «DEUTSCHE TELECOM». Δεν είδαμε από καμιά άλλη χώρα, όπως της Σλοβακίας ο αντίστοιχος Ο.Τ.Ε. να μπορεί να αγοράσει την «FRANCE TELECOM». Βλέπουμε το αντίθετο να συμβαίνει.

Αρα, μην γινόμαστε, πραγματικά, «βασιλικότεροι του βασιλέως» και πάνω απ' όλα, ας κοιτάξουμε επιτέλους και τον καμένο τον Έλληνα εργάτη, που οι πολιτικές σας τον έχουν οδηγήσει στην πλήρη απαξίωση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Πολατίδη.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 42 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2006/123 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά και άλλες διατάξεις» και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 12

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 33 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 34 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 34 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 35 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 35 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 36 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 36 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 37 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 37 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 38 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 38 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 39 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 39

έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 40 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 40 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 41 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.
ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Παρών.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 41 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό.
 Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2006/123 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων και η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.
 Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τετάρτης 17 Μαρτίου 2010, Πέμπτης 18 Μαρτίου 2010 (πρωί), Παρασκευής 19 Μαρτίου 2010, Δευτέρας 22 Μαρτίου 2010 και Τρίτης 23 Μαρτίου 2010 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.
ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τετάρτης 17 Μαρτίου 2010, Πέμπτης 18 Μαρτίου 2010 (πρωί), Παρασκευής 19 Μαρτίου 2010, Δευτέρας 22 Μαρτίου 2010 και Τρίτης 23 Μαρτίου 2010 επικυρώθηκαν.
 Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;
ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.
 Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 13.10' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 21 Απριλίου 2010 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία, μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Ταυτότητα κτηρίων, υπερβάσεις δόμησης και αλλαγές χρήσης, μητροπολιτικές αναπλάσεις και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ